

Savinjčani v prazničnem vzdušju pričakujejo polzelski teden

Se pred petimi leti na Polzeli ne bi mogli trditi, da jim gre urejanje kraja ter reševanje perečih problemov kdo ve kako od rok. Preprosto zato, ker ni bilo enotnosti, ker je delal vsak zase; to pa se je razumljivo poznalo — predvsem ni bilo povezave med krajevnimi organizacijami in podjetji. Težava je bila toliko večja, ker je prav ta predel Savinjske doline izredno navezan na industrijska podjetja in kmetijsko zadrugo. Ko so delali podrobno analizo strukture prebivalstva, so tudi ugotovili, da se velika večina Polzelanov preživlja z delom v tovarnah, ali pa na kmetih, stremijo zgolj za blagovno proizvodnjo. Seveda to v veliki meri odpira nove probleme, probleme preskrbe, potrebo po gradnji objektov družbenega standarda in podobno. Zal pa so prav ti problemi v preteklosti bili zaradi neenotnosti nekoliko zanemarjeni.

Tako so člani Zveze komunistov postavili pred petimi leti prav potrebo po tesnem sodelovanju vseh krajevnih činiteljev in tesno povezavo med podjetji in krajem kot primarno nalogo. V tem času so tudi uspeli uresničiti svojo zamisel. Rezultati skupnega dela pa se že poznajo domala na vsakem koraku.

Najbolj se je koristnost tesnega sodelovanja pokazala ob pripravah na

proslavo občinskega praznika, ki bo trajala ves teden od 29. junija (sobota) do nedelje 7. julija. Polzela je v teh dneh spreminila zunanjo podobo in v prazničnem vzdušju pričakuje obiskovalce iz vseh krajev celjskega okraja.

Ze v soboto bo na Polzeli veliko slavlje, saj bodo simbolično izročili prometu novo asfaltirano cestišče od Dobrteše vasi do zadružnega poslopja na Polzeli, ob 16. uri bo otvoritev planinskega doma na Gori Oljki, zvečer pa bodo člani Svobode iz Zalca priredili na Oljki spevoigro »Planinska roža«. Ta čas bo tudi gotova nova cesta do vrha Gore Oljke.

Zanimivo je, da so tudi Zalčani poskrbeli za presenečenje ob občinskem prazniku. Dograjena je namreč nova livarna, ki jo bodo svečano otvorili v soboto dopoldne. Nova livarna je za kolektiv kovinskega podjetja izredno velika pridobitev, podjetju pa omogoča nadaljnji razvoj.

Polzelani pa so za nedeljo pripravili s skupnimi močmi piknik na Gori Oljki, na katerem se bo zbralo po približni oceni okoli 2000 ljudi iz bližnje in daljnje okolice. Pripravili so tudi zanimiv zabavni in kulturni spored, pa veliko kulinarčnih posebnosti — med drugim tudi prašičke na ražnju, razne specialitete in podobno.

seveda niso pozabili tudi na veselje in plesni del piknika.

Ves teden bodo na obnovljenem stadionu na Polzeli različna športna tekmovanja. Sodijo, da bo v tem tednu na Polzeli preko trideset športnih prireditev. Avtomoto društvo Zalec bo v sredo (3. VII. ob 18. uri) priredilo zanimivo javno mladinsko oddajo — »Nimaš prednosti«. Isti dan so si tudi bivši borec izbrali za tovariško srečanje na Gori Oljki. V četrtek (4. VII.) bo na Polzeli v parku Šenek okrajna revija godb na pihala, zvečer pa brigadirski večer, v soboto zvečer (6. VII.) pa bodo priredili revijo zabavnih ansamblov (ob 20. uri).

Najbolj pester spored pa so Polzelani pripravili za nedeljo (7. VII.) na dan občinskega praznika. M.

Njihov praznik

Vsako leto 3. julija praznujejo rudarji svoj praznik, tako tudi letos. V prazničnem razpoloženju se jim ne pridružujejo samo njihove družine, temveč vsi delovni ljudje. Rudarji zaradi prirode dela, težavnosti in nevarnosti poklica uživajo velik ugled in vsa naša domovina ceni njihov velik delež pri razvijanju našega gospodarstva. Rudarji so bili vselej tudi najbolj zavestni borci za pravice delovnega človeka, udarni odredi v revoluciji in osvobodilnem boju.

Rudarjem Hude jame, Zabukovce, Liboj, Senovega, Globokega, Krmelja in Velenja iskrene čestitke k prazniku! Srečno!

V ZNAMENJU BRATSTVA IN ENOTNOSTI

Praznik Gornjega Obsotelja

V soboto in nedeljo so v Podčetrtku proslavljali prvi praznik Gornjega Obsotelja. Pri pripravah na ta praznik, ki je bil letos prvokrat organiziran, so sodelovale vse politične organizacije tega območja v tesni povezavi z organizacijami na drugi strani Sotle v Hrvaškem Zagorju.

Podčetrtek je za to priložnost dobil izredno praznični videz. Ves trg je bil v zastavah in cvetju. Praznik se je začel že na sobotni večer, ko je domača igralska skupina pri šoli na prostem uprizorila Lešnikovo igro »Noči ob jezcu«.

V nedeljo dopoldan se je v Podčetrtku zbralo veliko ljudi iz bližnje in daljnje okolice, med njimi vidni politični delavci iz šmarske in krapinske občine, pa tudi z okrajnih političnih forumov.

Svečanosti so se začele v nedeljo s skupno sejo vseh odborov v Gornjem Obsotelju. Zbranimu aktivu in gostom je spregovoril predsednik občinskega odbora SZDL tov. Rudi Lešnik, ki je med drugim dejal, da praznik, kot je letošnji, pripomore k oživiljanju svetlih tradicij NOV, obuja spomine na čase, ko naj bi bila rečica Sotla meja med bratskima narodoma, kar pa okupatorji kljub žrnim pregradam in minkim poljem nikoli ni uspelo. Sotla je bila in je vedno bolj vez med bratskima narodoma, ki živita na obeh njenih bregovih.

Praznik Gornjega Obsotelja je posvečen spominu na tragičen dogodek, ko je zaradi izdajalstva v Virštanju padel narodni heroj in prvoborec iz Hrvaškega Zagorja Edo LESKOVAR. V spomin na ta usodni dan je pionirka Fanika Krašovec prebrala odlomek literarnega opisa »Neznavec na Virštanju«, ki ga v našem listu z današnjo številko začnemo objavljati.

Ob tej priložnosti, na seji odborov obsoteljskih političnih organizacij, so bila podeljena številnim borcem in aktivistom tega kraja odlikovanja.

Ko je bila svečana seja zaključena, so se udeleženci uvrstili v povorko in odšli k spomeniku NOB v trgu, kjer je bilo zborovanje. Številnim udeležencem zborovanja je spregovoril v tej občini izvoljen republiški poslanec ing. Veljko KRIZNIK.

Najprej je govoril o junaškem boju delovnih ljudi na obeh bregovih Sotle med ljudsko revolucijo. Nato je z jasnimi besedami govoril tudi o izgradnji in o bodočih načrtih za razvoj Obsotelja, ki naj se v bodoče še hitreje gospodarsko in družbeno razvije.

Zborovalce je pozdravil tudi zastopnik iz bratske republike Hrvaške, ki je dejal, da bo vsakoletni praznik Gornjega Obsotelja praznik bratstva in enotnosti med slovenskim in hrvaškim delovnim ljudstvom.

Na prireditvi so sodelovali pevski zbori iz Polja ob Sotli, recitatorji iz Olimja ter šolski otroci iz Podčetrka.

Po zaključeni svečanosti je patrula borcev NOV nesla venec k spomeniku v Virštanju, kjer je 22. junija 1942 padel narodni heroj Edo LESKOVAR. Tudi tam je bil zbrana množica delovnih ljudi in mladine, ki so ob polaganju venca priredili spontano manifestacijo. Kr.

OD 27. VI. DO 7. VII.

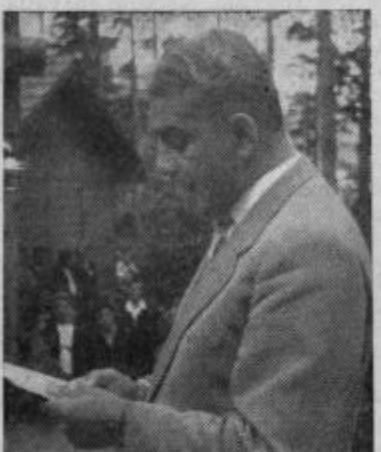
Poslabšanje vremena z dežjem in ohladitvijo pričakujemo okrog 27. junija, nato nekako 2. in 3. julija. V ostalem deloma do pretežno sončno, a nestalno s pogostimi krajevnimi nevihtami.

Dr. V. M.

Ob odhodu tov. Simoniča

Po malo manj kot devetih letih odhaja od nas sekretar OK ZKS tovariš Franc SIMONIČ. Odhaja na novo odgovorno dolžnost, ki si jo je brez dvoma s svojim vzornim delom in ugledom na čelu OK ZKS zaslužil.

Naj ponovim besede njegovega najožjega sodelavca tovariša Marolta, ki jih je izrekel ob slovesu na seji OK ZKS:

»Dokler smo o rotaciji razpravljali in se kot komunisti borili za njeno dosledno uveljavitev, tako dolgo se nismo zavedali, da je ta stvar lahko tako težka, tako boleča. Zdaj, ko se od nas poslavlja človek, ki ga bomo najbolj pogrešali, se nam rotacija pokaže tudi v drugačni luči«.

Tako kot tovariš Marolt, tako kot njegovi najožji sodelavci v Zvezi komunistov in ostalih političnih organizacijah, tako čutimo v tem trenutku vsi, ki smo kakorkoli in kdajkoli prišli v stik s tovarišem Simoničem. Število takih ljudi pa gre v tisoče.

Devet let je bil tovariš Simonič na najbolj odgovornem položaju v okraju.

Simonič je komunist in človek takega kova, kakršnih ob vsem bogastvu kadrov pri nas ni veliko. Tovariš Simonič si svojega ugleda, svojega slovesa, priljubljenosti in veljave ni ustvaril s položajem, ki ga je zasedal, temveč kot človek, kot re-

volucionar in kot dosleden ter razgledan komunist. Če lahko eno izmed volivnih gesel dobesedno prenesem na posameznika, potem je to gotovo tovariš Simonič!

— Samo delo in uspehi določajo položaj človeka! —

Tovariš Simonič je v poslovnih mislih skromno zatrjeval, da so uspehi, ki mu jih tovariši pripisujejo izključno uspehi vseh delovnih ljudi v okraju od najbližjih tovarišev do slednjega političnega delavca v okraju. Zatrjeval je, da je uspeh posameznika pogojen od okolja, v katerem dela in se je iskreno ter prisrčno zahvalil vsem komunistom, vsem delovnim ljudem v okraju za pristno ter tovariško sodelovanje.

Mi pa vendar ne moremo mimo dejstva, da pa osebnost, kakršna je tovariš Simonič, sama ustvarja tako vzdušje, tako pristno tovarištvo. Tovariš Simonič je bil nedvomno najbolj zaposlen, s skrbi in nalogami najbolj obdan človek v naših enajstih komunah. Pa vendar je prav on, bolj kot vsak drugi, našel čas za slehernega, oprostite če rečem, tudi malega človeka. Doslednost komunista, poštenje in pravičnost človeka, razgledanost in znanje kot voditelja, to je bilo tisto, kar je okoli njega vedno ustvarjalo dobro počutje in zaupanje. To je bila tista sila, ki je v najbolj kritičnih trenutkih, ob najtežjih nalogah, vedno pognala vse okoli njega v zmagovit naskok.

Tovariš Simonič je s svojim delom toliko navezan na celjski okraj, da njegovo slovo sprejmemo samo do določene meje. On sam želi, toliko bolj pa mi vsi, da bo tudi na novem službenem mestu na Centralnem komiteju ZKS našel čas za tesne stike z okrajem, ki nosi v ljudeh in delovnih uspehih tako svetel pečat njegovega dolgoletnega dela.

In na koncu: Obilo uspehov na novi odgovorni dolžnosti, mnogo osebne sreče! Trudili se bomo ostati vredni nasledniki Vaših prizadevanj in uspehov, tovariš sekretar! J. Kr.

Močan porast krvodajalstva

S SKUPSCINE OKRAJNEGA ODBORA RDEČEGA KRIŽA V CELJU

V torek je bilo v dvorani Zdravstvenega doma v Celju skupščina Okrajnega odbora Rdečega križa.

Poročilo, ki ga je podal predsednik celjskega Okrajnega odbora RK tovariš France Strehovec, je sledila živahna razprava. Udeleženci so nakazali vrsto problemov, ki se še vedno pojavljajo in tudi povedali predloge za rešitev. Predvsem so se ustavljali ob problemu alkoholizma in ugotovili, da se morajo še naprej boriti proti temu zlu, ki je pogosto vzrok neštetim socialnim problemom. Zavzeli so se tudi za ureditev mlečne restavracije v Celju, ki je prepotrebna.

Ker bo po šolskem letu 1963/64 ukinjena mednarodna pomoč šolskim mlečnim kuhinjam, bo treba poiskati finančno pomoč iz drugih virov, kar bo predvsem obremenilo občinske skupščine.

V zadnjih desetih letih opazamo močan porast krvodajalstva med vsemi sloji prebivalstva. Največje uspehe na tem področju je dosegla žalska občina, ki je v večini krajev podvojila število akcij na leto in uvedla še nove odvzemalne centre v manjših naseljih.

Prisotni so tudi predlagali, da bi zbiralo akcijo za izgradnjo mladinskega zdravilišča na Debelem rtiču podaljšali do konca letošnjega leta. -ek

Trije prizori s proslave v Podčetrtku: republiški in zvezni poslanec ing. Veljko Kriznik med govorom pri spomeniku. V sredini bivši borec, ki so ta dan sprejeli odlikovanja. Tretji posnetek prikazuje zastavo organizacije Zveze borcev in odlikovance ob slovesnosti

VISOK GOST IZ INDIJE K. K. SHAH V CELJSKEM OKRAJU

»Vi boste nadaljevali prijateljske vezi«

JE NAROČAL PIONIRJEM OB SPREJEMU V CELJU

Ju. Pionirji pozdravljajo visokega gosta iz prijateljske Indije

Svet je postal majhen za atomsko vojno. Izleti v vesolje to vedno znova potrjujejo, to dobro vesta oba atomska veleposestnika, ZDA in SZ, ki sta pred dnevi vzpostavili direktno telefonsko zvezo med Washingtonom in Moskvo, da bi z direktnim stikom onemogočila začetek svetovne — ali vesoljske — vojne z atomskim orožjem. Mimo tega telefona je Kennedyju odgovorjal Hruščev in krotil optimizem, ki je nastajal zaradi miroljubnih Kennedyjevih besed. Na atomskih razgovorih v Moskvi bo namreč najino stekla tudi beseda o nemškem in berlinskem problemu, o mirovni pogodbi, o obstoju dveh nemških držav, o svobodnem Berlinu s sovjetsko garancijo. To je Hruščev postavil na prvo mesto, na drugo pa stališče glede atomskih inšpekcij. »Uspeh moskovskih razgovorov zavisi od prtljage, ki jo bodo prinesle ZDA v SZ. V nobenem primeru SZ ne more postati torišče za tujo špijonažo. Hruščev je to ostro pribil, da je omajan celo pristane na dve do tri inšpekcije, ponovno je napadel ameriška vojaška oporišča po svetu in hujškarje na intervencijo proti Kubi. Posebno je zameril Kennedyju Dullesov slovar, ki ga vidi v očitku, da so komunisti glavni razlog napetosti na svetu, češ da vsiljujejo svoj sistem drugim deželam.

Positivne sestavine Kennedyjevega govora vidi Hruščev v predlogu, naj se hladna vojna ustavi, dalje v ugotovitvi, da so vsi narodi na svetu zainteresirani na miru, in na pozivu Amerikancem, naj revidirajo svoje stališče do SZ. Hruščev in Kennedy menita, da vojna ni neizogibna in sta s tem oba na istem bregu proti Kitajcem. »Kennedy je rekel A, naj zdaj reče še B, besedam naj slede dejanja«, je zaključil Hruščev.

To velja toliko bolj, ker pričakujejo ameriškega predsednika v zapadnem Berlinu, da bi si »z najmodernejšimi sredstvi« ogledal vzhodni Berlin. Ta obisk je verjetno tudi v zvezi z nezadovoljstvom Amerike nad NATO družino v Evropi, ki je spoznala, da je tehnološka revolucija raketne dobe instrumente atlantskega pakta porinila na »odpade«. Kje je zdaj Amerika? Ali samo še nemški partner za obrambo Berlina oziroma statusa quo v Evropi ali pa je ameriška vojska v Evropi samo še talec ob angleško-francosko-nemškem atomu? Ameriškim senatorjem se zdi, da imajo ZDA preveliko finančno breme za atlantsko vojsko, »Evropa« pa premajhna.

Kaj se bo Kennedy zgovarjal z Brandtom in Adenauerjem? Hruščev je jasno povedal, da atomskega miru ne more biti, če bo Amerika Sovjetski zvezi grozila z nemško karto.

Tudi Kennedyjev razgovor z Macmillanom ne bo potekal v idealnih razmerah. Profumoma afera je moč konservativcev omajala, kar 30 Macmillanovih poslancev se je vzdržalo pri glasovanju za zaupnico vladi. Profumno je dobil javno grajo predstavnikov domovine. Če pridejo na vlado laburisti, v Italiji Levi center, v Nemčiji pa socialdemokrati, bi to pomenilo za ameriško politiko v Evropi precejšnjo spremembo.

A pustimo »bi« in preidimo na »je« drugač: Seme arabske federacije je padlo na skalo, Irak in Sirija se pripravajo, kdo je izdajalec resolucije 17. aprila. Naser ustvarja novo politično silo, arabsko socialistično stranko kontra Baasu v Siriji, v Iraku pa se vračajo na stari tir in z orožjem skušajo zadušiti upor Kurdiv. SZ jih je vzela v zaščito, češ da to ni interna iraška stvar.

Kitajska KP je pisala pismo KP SZ. Pismo ni bilo objavljeno, a pravi, da postavlja Sovjetski zvezi 25 vprašanj in da bo 7. julija vztrajala na resolucijah iz 1. 1957 in 1960. Bistvo je v tem, da vztraja na svojem hegemonem stališču in da očita vsem drugim, da so izdajalci oktobrske revolucije in marksizma.

Ob kresni prelomnici, tako kaže, zares stojimo pred velikimi odločitvami.

Pretekli petek je med večdnevnim bivanjem v Sloveniji generalni sekretar Indijskega nacionalnega kongresa K. K. SHAH obiskal tudi celjski okraj. Na sedežu Okrajne skupščine so visokega gosta pozdravili najvidnejši politični predstavniki celjskega okraja: predsednik Peter Sprajc, organizacijski sekretar OK ZKS Jože Marolt, predsednik OO SZDL ing. Andrej Marinc, podpredsednica okrajne skupščine Milena Vršnikova in drugi. Ob vstopu v Narodni dom so visokega gosta iz prijateljske Indije pozdravili tudi pionirji in mu podarili šopek cvetja. Ob tej priložnosti, ko je vrnil pozdrave celjskim pionirjem, je K. K. Shah dejal:

»Vi pionirji boste nadaljevali tesne prijateljske vezi med Jugoslavijo in Indijo, ki sta jih skovala predsednik Tito in premier Nehru.«

K. K. Shah se je nato v pisarni predsednika okrajne skupščine skoraj dve uri pogovarjal s predstavniki političnega in gospodarskega življenja v celjskem okraju. Predvsem so ga zanimale gospodarske razmere v okraju, način razdeljevanja dohodka, oblike pomoči nerazvitim področjem, vloga okraja v današnjem obdobju in vloga občin v našem sistemu.

Po kosilu, ki ga je visokemu gostu priredil predsednik okraja v hotelu »Celela« so se generalni sekretar indijske kongresne stranke Shah odpravil v Velenje, kjer si je ogledal sodoben proizvodni proces v rudniku in novo Velenje ter se zadržal v daljšem prijateljskem razgovoru s predstavniki organov upravljanja.

Posebno globok vtis je na gosta napravilo Velenje, saj je v oddaji jugoslovanske televizije v Beogradu te svoje vtise še posebej poudaril.

VABILO

Po 46. členu statuta okraja Celje sklicujem drugo sejo Okrajne skupščine Celje, ki bo v ponedeljek, 1. julija 1963 ob devetih uri dopoldne v dvorani Okrajne skupščine Celje, Trg svobode 9.

- Dnevni red:
1. Poročilo o izvršitvi sklepov prejšnje seje
 2. Poročilo verifikacijske komisije
 3. Poročilo o gibanju gospodarstva v prvih petih mesecih
 4. Poročilo sveta za družbeni plan in finance
 5. Poročilo komisije za statut okraja Celje
 6. Poročilo komisije za volitve in imenovanja
 7. Razno

Predsednik Okrajne skupščine
Peter Sprajc

PROSLAVE OB ZAKLJUČKU SOLE

V osnovnih šolah na območju konjske občine so pred dnevi zaključili redni pouk. Skoraj povsod so za to priložnost pripravili krajše proslave z nastopi učence iz najnižjih do najvišjih razredov. Udeležili so se jih tudi starši otrok, predstavniki podjetij in šolskih odborov. Na prvi osnovni šoli v Slov. Konjicah so najboljše učence višjih razredov obdarili s knjižnimi nagradami in pohvalami.

Nekateri večji delovni kolektivi v Celju so v izgradnjo objekta obrata družbene prehrane vložili precej lastnih sredstev, seveda z namenom, da bodo s tem rešili vprašanje družbene prehrane, predvsem vprašanje toplega obroka, ker v svojih obratih ponekod nimajo higiensko urejenih prostorov, da bi lahko take obroke pripravljali sami. No, z dobro voljo kolektivov kakor tudi z razumevanjem komune se je to vprašanje zadovoljivo rešilo. Moderen obrat družbene prehrane v Gaberju že nekaj mesecev pripravlja dnevno do 6000 obrokov.

Nastaja pa drugo vprašanje. Predvsem tisti kolektivi, ki so se najbolj potegovali za dograditev tega objekta in ki so se ob začetku poslovanja tega obrata v celoti hranili tam, so začeli polagoma zniževati število obrokov. Predvsem se je občutno zmanjšalo število obrokov v Tovarni emajlirane posode, kjer skoraj polovico zaposlenih ne sprejema obroka.

Na podlagi članka objavljenega v časopisu Delo, kjer je pisec precej kritično opisal stanje prehrane v tej restavraciji, je občinski sindikalni svet Celje sklical posvetovanje vseh predstavnikov tistih delovnih organizacij, katerih zaposleni se hranijo v obratu družbene pre-

Razprava o sestavi svetov pri občinski skupščini

Na prvem sestanku aktiva članov ZKS konjske občine, ki delajo v kadrovskih službah, kadrovskih komisijah in v komisijah za sprejem in odpust delavcev, so obravnavali nekatere kadrovske probleme v občini. Zlasti zanimiva je bila razprava o sestavi novih svetov pri občinski skupščini. Ti bodo kot njeni pomožni organi imeli dokaj odgovorne naloge na različnih delovnih področjih. Zato je seveda treba dobro razmisliti, katere občane bodo predlagali in imenovali za njihove člane.

V razpravi sta bili posebno obravnavani dve varijanti, in sicer: delegiranje članov svetov od strani delovnih in političnih organizacij ter društev ali pa neposredno imenovanje občanov iz tistih področij, ki jih najbolj poznajo in bi seveda lahko koristno sodelovali pri teh organih družbenega upravljanja. Pri tem so namreč opozorili na dejstvo, da pri delegiranju iz delovnih organizacij manjša podjetja zaradi manj zaposlenih več ali manj izpadejo, kljub temu, da imajo tudi nekaj sposobnih delavcev, ki bi lahko aktivno sodelovali v svetih občinske skupščine. Res je, da je teh manj kot v večjih gospodarskih organizacijah, vendar bi jih s sistemom delegiranja ob omejenem številu članov svetov izključili. Zato so komisiji za volitve in imenovanja naročili, naj to vprašanje še enkrat prouči pred dokončno izvolitvijo svetov.

Glede sprejemanja novih delavcev v zaposlitev so člani aktiva menili, da ne more biti osnovno merilo le fizična sposobnost. Po njihovem mnenju so tudi politične organizacije v podjetjih še premalo napravile za aktivno vključitev novih delavcev v določen kolektiv. Sam sprejem in razporeditev na delovnem mestu še ni dovolj in bo prav tem vprašanjem potrebno v bodoče posvečati večjo pozornost. Tudi kadrovske službe še niso za-

sedene v dovoljni meri z ustreznimi kadri, ki bi ta področja dohro obvladali, kar je posledica delne zanemarjenosti iz preteklih let.

Vše te in podobne razprave so pokazale, da bo imel aktiv dovolj dela. Nujno bo doseči v vseh področjih, da kadrovske probleme večkrat obravnavajo politične organizacije ter tako omogočijo svojim članom izoblikovati osnovne krite-

rije za uvajanje novih delavcev v proizvodnjo in v upravljanje. Zato so sklenili, da se bodo občasno sestajali in analizirali določene probleme. Za sekretarja aktiva so izbrali tov. Toneta Letnarja iz usnarjskega kombinata »KONUS«, njegov namestnik pa je tov. Vlado Pratnemer, predsednik občinskega sindikalnega sveta.

V. L.

Spremembe v vodstvu OK ZKS

V sredo je bila v Celju 2. seja OK ZKS. Najprej so razpravljali o uspehih in vlogi komunistov v volinim obdobju. Analizo, v kateri je ugodno ocenil prizadevanja komunistov v tej široki politični akciji, je podal tovariš Andrej Marinc. Sledila je razprava o mednarodni politični situaciji, zlasti pa o razmerah v mednarodnem delavskem gibanju. Kratek referat o tem je podal tovariš Stane Lesjak.

Tretja točka dnevnega reda pa je bila posvečena kadrovskim spremembam v vodstvu OK ZKS. Tokrat je prišlo do realizacije kadrovskih premikov, ki naj bi bile izvršene že ob letni konferenci komunistov celjskega okraja.

Iz vodstva OK ZKS sta odšla dosedanji sekretar komiteja tovariš Franc SIMONCI in organizacijski sekretar tovariš Jože MAROLT. Slovo od obeh zaslužnih, priljubljenih tovarišev je bilo izredno boleče kot je mogoče le od ljudi, ki so si s svojim delom, odnosom in ugledom pridobili toliko iskrenih tovarišev in prijateljev, to pa ne zgolj med najožjimi sodelavci, temveč med vsemi komunisti, med množicami delovnih ljudi. Zlasti je bilo boleče slovo od tovariša Simončiča, ki odhaja na novo odgovorno dolžnost v Ljubljano. Tovariš Marolt pa ostane med nami, in sicer bo prevzel vodstvo Socialistične zveze v okraju.

Komite je na imenovanju seji izvolil novo vodstvo OK ZKS. Za sekretarja je bil izvoljen inženir Andrej MARINC, dosedanji predsednik OO

SZDL, za organizacijskega sekretarja pa tovariš Božo LUKMAN, dosedanji sekretar Občinskega komiteja ZKS v Zalcu.

SENOVSKI »HOTEL ZA NORCE« V BRESTANICI

Kot zadnji gostje v letošnji gledališki sezoni so se v Brestanici predstavili mladi igralci iz Senovega s komedijo »Hotel za norce«. Gledalcev je bilo malo, kljub dobri in učinkoviti reklami. Komedija, ki na duhovit in zapleten način prikazuje življenje v letoviškem kraju, ni na obiskovalce napravila posebnega vtisa. Igralci so bili mladi, brez posebnih izkušenj in dobra igra dveh, treh igralcev ni mogla rešiti predstave. Niso se znašli v zapletenih dialogih in niso se mogli zvesti v vloge starejših ljudi. Tudi maskirani so bili slabo. Kljub »prijetnemu« opazovanju preoblačenja, slačenja in valjanja »golote« ni bil popravljen vtis, da so interpreti nezreli za težavno nalogo. Vsekakor je bil pa to lep vložek in reklama za vroče poletje. K vsemu slabemu je pa svoj delež prispevala tudi neučinkovita reklama.

Cudimo se, kako je mogel režiser za to delo izbrati same mlade, neizkušene igralce, ker vsi vemo, da imajo dovolj dobrih, starejših. Morda še tole — Celjani so ob priliki gostovanja z isto komedijo mladini prepovedali obisk, česar Senovčani niso storili.

Kako še izboljšati prehrano

v celjski samopostrežni restavraciji

hrane. Na posvetovanju je občinski svet povabil tudi direktorja samopostrežne restavracije.

Tako so razčistili nekatere napake, ki so sicer nekje objektivnega, neke pa tudi subjektivnega značaja. Gre namreč za to, da se je kolektiv samopostrežne restavracije v trenutku, ko je začel obratovati, znašel pred zelo težko nalogo. Samopostrežna restavracija je namreč začela obratovati v prvem polletju, ko so kmetijski pridelki najdražji, saj je bilo treba krompir in solato zelo drago plačati. V tem času se je začela tudi tendenca po zvišanju cen mesa. Kolektiv pa je bil razen tega sestavljen iz ljudi, ki so bili zaposleni po raznih drugih delovnih kolektivih z različnimi delovnimi navadami in niso bili takoj sposobni za tako organizirano delo, ki ga zahteva ta moderni obrat. Prav tako pa tudi strežno osebje in nekaj kuhinjskega osebja nima

ustrezne kvalifikacije. Vse to je povzročalo, da so se dejansko dogajale nekatere napake, ki so jih ugotavljali redni odjemalci toplega obroka.

Skoraj vsi predstavniki so na posvetovanju zatrjevali, da se je kvaliteta hrane poslabšala kljub temu, da se je za nekaj dinarjev cena obroku zvišala. Predstavniki Emajlirke pa so zatrjevali, da so v lastni kuhinji, ki so jo imeli poprej, pripravljali boljše in cenejše prehrano, kar potrjuje tudi razgovor z delavci v tem podjetju. Vse to je možno zaradi tega, ker podjetja ne zaračunavajo stroškov, ki jih imajo z nabavo živil, za kuhinjsko osebje zaračunavajo le minimalne stroške, ponekod tudi ne računajo stroškov kuriva in še vrsto drugih manipulativnih stroškov, ki jih krijejo iz namenskih skladov. Vsega tega pa v obratu družbene prehrane ne zmorejo. Prav zaradi tega je jasno,

da so sami lahko pripravljali bolj izdatne in cenejše obroke.

Brez dvoma nam mora biti jasno, da mora obrat družbene prehrane poslovati rentabilno, to se pravi, da mora gospodariti tako, da ne bo zašel v finančne težave. Nihče pa ne pričakuje, da bi si ustvarjal kakršne koli viške, kar tudi ne bi bilo umestno. Potrebno bo stremeti za tem, da se obrat družbene prehrane postavi v tak položaj, da bo oproščen vseh družbenih obveznosti. To pa bi bilo možno le, če bi ga tretirali kot obrat družbene prehrane v sklopu stanovanjske skupnosti. S tem bi uspeli zmanjšati razne obveznosti, kar bi brez dvoma omogočilo, da bi se ob sedanji ceni prehrane v tej restavraciji bistveno izboljšala. Tako bi pritegnili še več rednih odjemalcev toplega obroka in abonentov, ki se še redno hranijo v raznih gostinskih obratih. To pa bo potrebno doseči, če hočemo, da bo zmogljivost restavracije družbene prehrane polno izkoriščena. Brez dvoma bo tudi potrebno, da se kolektiv samopostrežne restavracije kadrovsko še uirdi in poskrbi, da bo hrana še kvalitetnejša, predvsem pa da ne bo enolična, kar nekateri odjemalci še trdijo.

M. A.

Ugodni rezultati

Letos smo prav gotovo lahko zadovoljni z rezultati in dinamiko gibanja gospodarstva. Razen meseca januarja in februarja, ko so domala vse gospodarske panoge in tudi industrija zaostajali za aritmetičnim razdelilnikom po mesecih glede proizvodnje, so naslednji meseci spričo večje prizadevnosti kolektivov, boljše oskrbe z reprodukcijskim materialom in boljšo organizacijo dela prinesli znatno ugodnejše rezultate. Tako je na primer industrija v aprilu zabeležila kar za 23,5 odstotkov več

jo proizvodnjo kot v preteklem letu. Naj omenimo še dejstvo, da so lani industrijska podjetja dohitela v kumulativni nivo planske obveznosti šele v oktobru, letos pa so kljub slabšim prvim mesecem dosegla to že konec maja. Spričo razmeroma ugodnih (nepopolni podatki) rezultatov v juniju, je industrija že precej preseгла svoje obveznosti za prvo polletje.

Ta ugotovitev pa nam potrjuje tudi dejstvo, da je kljub nekaterim ugovorom (v začetku leta) o možnosti povečanja proizvodnje za 10,5 odstotka v okrajnem povprečju, takšna stopnja porasta bila realno planirana. Res pa je, da je plan možno napeti in da zahteva posebno prizadevanje slehernega člana kolektiva. To velja enako tudi za izvozne naloge posameznih podjetij.

Zelo zanimiv je tudi pregled proizvodnih uspehov po posameznih občinah. Dokaj zanimiva je ugotovitev, da so največje stopnje porasta v primerjavi z dosežki v lanskem letu zabeležili v šentjurski občini (35%), sledijo Slovenske Konjice (34,2%), Laško (24,4%)... na zadnjem mestu in edina, ki v primerjavi z lanskim letom ni povečala proizvodnje, je industrija brežiške občine (70,7%). Če pa si ogledamo planske obveznosti in realizacijo le-teh, ugotovimo, da je najboljši uspeh dosegla industrija v mozirski občini (10,4% preko plana), nadalje Sevnica (8,4%), plana pa ni

so izpolnili v brežiški občini, na Smarskem, v Soštanju in v Zalcu. Ti podatki pričajo, da znotraj rezultata o povprečnih dosežkih v okrajnem merilu obstajajo tudi znatna odstopanja. Taka odstopanja pa so značilna tudi v okviru posameznih panog. Prav gotovo spričo tega ni odveč trditev, da v nekaterih kolektivih še niso posvetili dovolj pozornosti problemom proizvodnje. Ponekod občutijo pomanjkanje reprodukcijskega materiala, drugje stagnirajo glede proizvodnosti in podobno. Zaradi tega bo potrebno, da v vseh kolektivih, ki zaostajajo za planskimi obveznostmi, še enkrat podrobno proučijo vse vzroke takega stanja in uveljavijo odločne ukrepe, da bi jih odstranili.

Na zadnji krivini nove ceste na Goro Ojko

DIFERENCIACIJA POGODBENIH PODJETIJ

V zadnjem času je spričo nekaterih težav v gradbeništvu prišlo do vse močnejše težnje za diferenciacijo gradbenih podjetij. Pokazalo se je namreč, da imajo gradbena podjetja v celjskem okraju proizvodne zmogljivosti za okoli 20 odstotkov preko finančnih možnosti in razpoložljivih sredstev za investicijsko dejavnost. Zaradi tega je prišla v ospredje še ena zahteva, da se bodo morala realna podjetja posvetiti dejavnosti, ki jim je poverjena ter opustiti težnjo po obratovanju v smislu popolnega gradbenega podjetja. S tem pa bo potrebno tudi zatrej težnje po ustanavljanju gradbenih podjetij iz manjših remontnih delavnic.

Pravilna orientacija

V zadnjem času gospodarske organizacije, zlasti pa industrijska podjetja posvečajo vse večjo skrb proizvodnosti dela. To je v sedanjem obdobju tudi razumljivo, saj je težnja za uravnovešenjem realnih osebnih dohodkov zaposlenih vse bolj očitna. Ko so o teh problemih razpravljali na posebnem posvetovanju pri gospodarski zbornici v Celju, so omenili, da je večina gospodarskih organizacij zavzela do tega problema pravilno stališče. Rezultati seveda niso izostali, saj je industrija skupaj v petih mesecih povečala produktivnost kar za 9,5 odstotkov. To je zelo lep uspeh in tudi daleč preko pričakovanih.

bolj karakterističen je ta pojav v železarni Store, kjer so, kljub nekoliko manjšim uspehom po količinah zaradi osvajanja proizvodnje lažjih, a kvalitetnejših litin in jekla, bistveno povečali finančno realizacijo. Analiz

za teh pojavov pa je pokazala, da je v sedanjem trenutku, ko se kolektivni srečujejo predvsem s problemi finančne realizacije, cen, kvalitete in podobno, le taka orientacija pravilna.

Novost, ki bi pospešila dobro gospodarjenje

UGODNO ZA OBIRALCE HMELJA

Pred dnevi je bila seja združenega sveta kmetijske zadruge Savinjska dolina, na kateri so razen nekaterih problemov delitve čistega dohodka in premenjenih pogojev finančnega poslovanja obravnavali tudi druge podrobnosti.

lju in nasadih. Spričo nevarnosti pojave peronospore so namreč menili, da morajo stroji biti v teh dneh na razpolago predvsem za potrebe pravilnega škropljenja.

Ko so obravnavali višino plačila za obiranje hmelja v letošnji sezoni, so člani združenega sveta menili, da bo potrebno letos povečati vsoto za obran škaf. To so predvsem utemeljili s tem, da je za pravilen priliv obiralcev prav gotovo potrebno zagotoviti vsaj enake realne osebne dohodke kot v lanskem letu. To bi po mnenju članov združenega sveta zneslo 80 dinarjev za škaf brez hrane (lani 75 dinarjev), 65 dinarjev pa s hrano (lani 60 dinarjev). Istočasno so menili, da bi kazalo za ustrezno vsoto povečati tudi odkupno ceno hmelja, tako da hmeljarji zaradi te povvišice ne bi bil prizadeji. Sodiijo, da bo povečanje cene za obiranje hmelja skupaj povečalo materialne stroške pri hmelju za okoli 17 milijonov dinarjev.

Ta uspeh pa nam dokazuje, da trditve o precejšnih notranjih rezervah v posameznih podjetjih vsekakor ni bila gola fraza, temveč pravilna ocena stanja in poslovanja gospodarskih organizacij. Še bolj očitno pa je to, če si ogledamo nekatere dosežke po panogah. Tako je na primer produktivnost porasla v industriji gradbenega materiala kar za 34 odstotkov, v kemični industriji za 39 odstotkov in podobno. Zaostaja le črna metalurgija, lesna industrija in usnjarska industrija. Vendar tudi tu ne moremo govoriti o čisto subjektivnih slabostih.

Istočasno pa je prav gotovo v veliki meri na povečanje produktivnosti vplivala umirjenjša dinamika zaposlovanja nove delovne sile in smotrna kadrovska politika. V preteklih letih je prav nenačrtost na tem področju v veliki meri vplivala na manjše uspehe glede produktivnosti.

Istočasno pa so kolektivi v tem obdobju zabeležili zelo lepe uspehe tudi v finančnih pokazateljih proizvodnje. V mnogih primerih so s spremembami asortimana in osvajanjem novih kvalitetnejših proizvodov čisto spremenili strukturo dohodka. Naj-

Ob 100 letnici Rdečega križa

V nedeljo je bila v Preboldu osrednja proslava 100-letnice Rdečega križa. Občinski odbor Rdečega križa za žalsko občino je proslavo povezal tudi z jubilejem krvodajalstva. Ob tej priložnosti so pripravili izredno bogat in kvaliteten program, ki je navdušil veliko število gostov iz vseh krajev.

Ze zjutraj je godba na pihala zaigrala budnico, nato pa so priredili promenadni koncert. Istočasno so člani Rdečega križa v klubski sobi vikend naselja »Savinjski log« priredili spominsko razstavo Rdečega križa. Potem so udeleženci v sprevidu krenili k spomeniku padlih borcev, kjer so priredili komemorativno svečanost. Po položitvi vencev ob spo-

meniku je o visokem jubileju govoril predsednik občinskega odbora Rdečega križa Zalec dr. Adam Medvešek. Nato pa so v vikend naselju člani pomladka Rdečega križa, Svobode iz Šempetra in Prebolda pripravili izredno zanimiv kulturni program. Ob tej priložnosti so odlikovali tudi najboljše krvodajalce.

ZA LAŽE DELO HMELJARSKEGA INŠTITUTA

Kmetijska zadruga Savinjska dolina je pred kratkim odobrila uporabo dela svojih deviznih sredstev hmeljarskemu inštitutu, ki si bo nabavil nekatere prepotrebne naprave in merilne instrumente. S tem bo inštitut neprimerno lažje opravljal nekatere zahtevne analize. Istočasno so odobrili tudi nakup novejših strokovne literature s področja hmeljarstva.

POHITETI S PRIDOBIVANJEM ZEMLJIŠČ V DRUŽENI SEKTOR

Sodiijo, da bodo v naslednjem obdobju kmetijske organizacije morale posvetiti večjo pozornost pridobivanju zemljišč za družbeni sektor. Saj bi sicer v okrajnem merilu ne dosegli predvidenega povečanja zemljišč socialističnega sektorja v letošnjem letu.

KREPITI PROIZVODNO SODELOVANJE

Na zadnjem zasedanju sveta za kmetijstvo pri okrajni gospodarski zbornici so člani sveta poudarili, da bo zlasti v predelih, ki niso primerna za veliko blagovno proizvodnjo, potrebno intenzivneje krepiti proizvodno sodelovanje med zadrugo in kmetovalci. Posebno skrb pa je potrebno v tem obdobju posvetiti preskrbi z reprodukcijskim materialom, kar je bila doslej resna pomanjkljivost.

Se nekaj metrov in finišer bo zaključil asfaltiranje

Trgatev se bliža

Ze nekaj let začenjamo s prvo trgatvijo ob koncu junija. Pa ne trgamo grozdja, ampak črni ribez, ki ima v tem času že zrele, sladke plodove. Letos se obeta precej dobra letina, kljub temu, da so se ugotovili takoj ob odvetanju ribeza nepravilno plodnje. Ribez se je takrat namreč močno osipal. Pravega vzroka še niso mogli najti. Zanimivo pa je, da so iste sorte v višjih legah obrodile dosti bolje in tudi osipanje je bilo manjše. Možno je, da je osip lastnost nekaterih sort. Vsekakor bo pa zanimivo poiskati vzroke za te pojave in jih v naslednjih letih odstraniti.

drobno grozdne sorte odpornejše proti raznim boleznim in škodljivcem. Te sorte so tudi bolj bogate na vitaminu C in zavoljo tega v večji meri iskane. Debelo grozdni ribez ima pa boljši donos in zahteva manj stroškov pri obiranju, je pa cenejši. Debelo grozdne sorte: go-liati, sivergitera in rosenthal so letos dobro obrodile, predvsem v višjih predelih, kjer ni pozebe v pomladanskem času.

Na kozjanskem območju je z ribezom posajeno že 90 ha površin, na 50 ha pa opazimo že dobro letino. Polovica je v družbeni lasti, polovica pa v kooperaciji kmet-zadruga. Dosti primerov je, ko bo ob današnji predvideni ceni, to je okoli 200 din za kilogram, marsikateri proizvajalec dobil preko milijon

dinarjev za prodani ribez s površine 1 ha, od tega bo pa po izračunih najmanj 600.000 do 700.000 din čistega dohodka, kar ni mogoče doseči v naših krajih pri nobeni drugi kulturi, razen pri hmelju. Edini problem na Kozjanskem je še v tem, da so parcele zelo razbite, kar onemogoča smotrnejšo obdelavo.

V Kozjem bo 29. in 30. junija razstava. Videli bomo lahko razne vrste grozdičevja, pa tudi grmičevje v razvojnih fazah in proizvode iz ribeza. Razstava je predvidena za širše območje in nekateri razstavljalci so se že prijavili. S to razstavo bo tudi združeno zborovanje vseh pridelovalcev črnega ribeza, kjer bodo strokovnjaki govorili o pridelovanju črnega ribeza in o problemih, ki se pri tem pojavljajo. Razstava bo velika manifestacija, in prav bo, da se je bo udeležilo dosti prebivalcev, saj zasluži vso skrb in priznanje.

V. F.

Znanstveno delo za proizvodnjo

Hmeljarski inštitut v Zalcu se je v zadnjem obdobju izredno živo vezal za proizvodnjo, in sicer na vseh področjih, kjer je potreba po znanstvenem delu in temeljitih analizah proizvodnje. Da bi učinek njihove dejavnosti bil čim večji, so tudi uredili finančne odnose med proizvajalci hmelja in inštitutom. To so dosegli s tem, da vežejo stimulacijo za delo inštituta z odstotkom pri doseganju večjega pridelka in boljše kvalitete. Taka povezava med proizvajalnimi enotami in znanstvenim zavodom je dala že v kratkem času izredno lepe rezultate. Predvsem je prišlo do tesnega sodelovanja med zavodom in proizvajalci, istočasno pa tudi do večje angažiranosti inštituta pri reševanju posameznih praktičnih problemov.

njaki inštituta, razen tega, da se je v zadnjem obdobju izredno živo vezal za proizvodnjo, in sicer na vseh področjih, kjer je potreba po znanstvenem delu in temeljitih analizah proizvodnje. Da bi učinek njihove dejavnosti bil čim večji, so tudi uredili finančne odnose med proizvajalci hmelja in inštitutom. To so dosegli s tem, da vežejo stimulacijo za delo inštituta z odstotkom pri doseganju večjega pridelka in boljše kvalitete. Taka povezava med proizvajalnimi enotami in znanstvenim zavodom je dala že v kratkem času izredno lepe rezultate. Predvsem je prišlo do tesnega sodelovanja med zavodom in proizvajalci, istočasno pa tudi do večje angažiranosti inštituta pri reševanju posameznih praktičnih problemov.

Se bolj značilna je odločnost inštituta pri zahtevi, da morajo biti v kratkem vsa hmeljišča oškropljena proti peronospori. Na ta način so omogočili res redke pojave (ki pa so jih v preteklih letih le zasledili), ko so nekateri spregledali ali opustili škropljenje zaradi tega je tedaj nastala precejšnja gmotna škoda.

Istočasno pa se inštitut močno zavzema pri reševanju nekaterih sprememb pri načinu obdelave hmeljišč. Gre skratka za uveljavitev nove smotrnejše tehnologije, ki bo na eni strani odstranila pomanjkanje delovne sile v proizvodnih konicah, istočasno pa tudi spremenila strukturo delitve dohodka.

m

ŠIROKE RAZPRAVE

Temelj za sestavo
7-letnega načrta in
razvoja žalske občine

Tesno sodelovanje

Se nekaj dni je do občinskega praznika občine Zalec. Letošnji praznik bo na Polzeli in bo bržčas prekosil vsa dosedanja prizadevanja za pripravo občinskega praznika. Izredna živahnost je v zadnjem letu in zlasti v zadnjih mesecih zajela Polzelane, a tudi na območju občine je možno čutiti, da se bliža občinski praznik. Ob tej priložnosti smo v Zalcu pripravili pogovor s predstavniki občine in političnih organizacij, na katerem so udeleženci v prosti besedi opisali prizadevanja kolektivov gospodarskih organizacij, ustanov in prebivalcev posameznih krajev v preteklem obdobju, hkrati pa tudi nekatere probleme, ki so se vsilili v ospredje.

Industrija, ki je locirana na območju žalske občine, je v preteklem obdobju zabeležila izredno lepe uspehe, prav toliko pa so dosegli tudi na ostalih področjih — zlasti v kmetijstvu. Tudi v zdravstvu, šolstvu in ostalih službah so v preteklem obdobju zabeležili lepe uspehe. Spriču naglega razvoja in omejenih investicijskih sredstev za te namene pa obstajajo še nekatere težave.

Na tej strani, ki smo jo posvetili žalski občini ob prazniku, bomo skušali posredovati bravcem bistvene značilnosti razvoja komune in potrebe ter prve smernice za sedemletni načrt razvoja.

Razgovora so se udeležili: sekretar občinskega komiteja ZKS BOŽO LUKMAN, predsednik občinske skupščine TONE DELAK, predsednik občinskega odbora SZDL IVO DEBELAK in podpredsednik občinske skupščine VLADO PLASKAN; od članov naše redakcije pa so sodelovali — Tone Maslo in Mile Iršič.

Tri organizacije, tri posebne naloge

Tone Delak: Precej bolj jasna bo bržčas podoba o strukturi in gibanju gospodarstva, če najprej omenimo, da kljub nasprotnem prepričanju mnogih, predstavljajo kmetovalci v občini le 30,1% vseh prebivalcev. Iz tega se tudi vidi, kako hitro se je struktura prebivalcev zadnja leta spremenila.

Vlado Plaskan: V žalski komuni imamo tri kmetijske organizacije, ki imajo svoje posebne naloge. Kmetijska zadruga, ki vodi kooperativno sodelovanje, kombinat ima družbeno proizvodnjo, gozdno gospodarstvo pa gospodari z gozdovi. Zna-

čilno se mi zdi, da so posamezne naloge in pojmi glede izvajanja jasni. To pa je tudi pogoj za napredovanje kmetijstva na našem območju.

Ivo Debelak: Razčisti pojmi v organizacijah in med proizvajalci pa ustvarjajo tudi večjo trdnost in zaupanje. Pri tem bi rad omenil, da je to tudi eden od vzrokov za smotno kadrovanje in usposabljanje ljudi, ki delajo v kmetijstvu. Zraven tega pa še podvojeni napori kmetijskih organizacij za izgradnjo stanovanj in podobno.

Božo Lukman: Kmetijski kombinat je v zadnjem obdobju naredil velik korak naprej. Tu je bila odločilna jasnost in načrtnost pri razvoju. In ne nazadnje tudi odkrita beseda na zborih volivcev o večanju kombinata.

Vlado Plaskan: Pri pripravah sedemletnega perspektivnega načrta, upoštevamo tri glavne naloge. Gozdarstvo se bo razvijalo naprej v pogodbenih odnosih. Pogodbe tečejo zadovoljivo, kmetijski kombinat bo svoje površine širil v dolinskih predelih, kjer so pogoji za veliko blagovno proizvodnjo in specializacijo, kmetijska zadruga pa bo v ostalih predelih, ki niso primerni za večjo blagovno proizvodnjo, morala z raznimi oblikami kooperativnega sodelovanja težiti za čimvečjo proizvodnjo v zasebnem sektorju kmetijstva.

Ivo Debelak: To je osnovna smer razvoja kmetijstva na našem območju, o katerem smo s kmetovalci na vseh dosedanjih masovnih sestankih odkrito govorili. To pa je tudi osnova za nemoteno delo na kmetijskem področju.

SAMI SI USTVARJAMO življenjske pogoje

BOŽO LUKMAN: Vsa prizadevanja, ki so jih gospodarske organizacije posvetile obnovam svojih proizvodnih kapacitet pa so na koncu vplivala na povečevanje življenjske ravni prebivalcev. Ob teh velikih investicijah v industriji in v kmetijstvu, ko so celo nekateri kolektivi (Juteks, Polzela, Prebold, Koviasko in drugi) dajali tudi del sredstev osebnih dohodkov za obnovo tovarn, bi nepoučenost lahko pripravila napadne sklepe. Skratka, češ da so gospodarske veje pozabile na potrebo po povečevanju realnega osebnega standarda. Toda to je le zunanji videz. Res je sicer, da so v preteklih letih kolektivi precej žrtvovali, res pa je tudi, da se sedaj očitno poznajo ugodne posledice pravilne usmeritve in posluha za realno oceno stanja. V večini podjetij, to velja tudi za kmetijske organizacije, se namreč že letos kažejo znaki hitrega povečevanja osebnih dohodkov, kar je posledica boljših pogojev dela in možnosti za večanje proizvodnosti dela.

Ivo Debelak: To pa je tudi porok, da bo tempo porasta osebnega standarda vse večji. Hkrati pa so ustvarjeni pogoji za porast druž-

benega standarda — to je ureditev otroških igrišč, vrtecev, šol, cest in podobno. Sedanji tempo in spremembe strukture dohodka v gospodarskih organizacijah pa tudi kažejo, da bodo kolektivi in kmetijske organizacije že v naslednjem obdobju lahko bistveno povečale stanovanjsko izgradnjo.

Tako pridemo do preproste, a življenjsko pomembne ugotovitve: da so namreč vsi napori za ureditev podjetij v bistvu napori za ustvaritev osnove za povečanje osebnega in družbenega standarda prebivalstva v Savinjski dolini. Izredno pomembno pa je pri tem, da delovni ljudje to popolnoma razumejo in tako politiko podpirajo. Že letošnji rezultati pa razumevanje tudi opravičujejo. Dokaz, da je na to v Savinjski dolini enotno gledanje, kažejo tudi izredno visoki odstotki pri zadnjih volitvah in izredno žive razprave na vseh dosedanjih predvolilnih sestankih.

TONE DELAK: Prav ta enotnost in kompleksno reševanje problemov pa je tudi bila vseskozi osnova za učinkovitost pri obravnavanju tega ali onega vprašanja. Istočasno pa rezultati doslej delujejo kot močan

spodbudnik v naslednjih večjih akcijah. Naj povem samo za primer izredno velika prizadevanja za razvoj turizma, ki so zajela domala vse kraje, ki imajo za to panogo tudi naravne pogoje. Inicijativa je prišla od spodaj, ljudje so se za posamezne probleme ogreli — tako je zrasel dom na Gori Oljki, tako je urejeno vikend naselje z bazenom v Preboldu, tako urejajo okolico Braslovškega jezera, na ta način so se lotili gradnje bazena na Vrnskem in podobno. Primerov bi lahko še naštevali, bolj kot primeri pa je pri tem pomembna in hvalevredna samostojna pobuda prebivalcev in dobra volja, kar lahko pomeni več kot milijoni.

Izredno lepi uspehi industrije

Tone Delak: Večina dosedanjih težav, ki smo jih imeli doslej, je bila posledica izredno zastarele strojne opreme industrijskih podjetij. Tako imamo na primer tovarno v Preboldu, ki je že slavila 120.

obletnico obstoja in zraven še libojško keramično tovarno, ki bo v kratkem slavila 150. obletnico obstoja. Razumljivo je, da je to tudi narekovalo posebne napore za obnovo tovarn. Te številke jasno povedo, kako je bilo stanje.

Vlado Plaskan: Razumljivo pa je, da je to zaviralo tudi razvoj ostalih panog in družbenih služb na območju občine, in sicer predvsem zaradi tega, ker industrija ustvarja pretežni del družbenega bruto produkta. Pri tem pa velja omeniti, da je glede tega precej zgrešenih mnenj. Industrija ustvarja preko 9 milijard dinarjev, kmetijstvo pa domala polovico manj — preko 5 milijard dinarjev.

Božo Lukman: Ob takih ugotovitvah je bil le en izhod. Potreba po intenzivnih naporih kolektivov za obnovo tovarn. To obdobje je v glavnem za nami. Obnovljene so tovarne v Polzeli, Preboldu; zgrajena je nova livarna v Zalcu, urejeno je obrtno podjetje Agroservis; Juteks je dobil predilnico jute in podobno. Le še v Libojah in v tovarni pohištvu — »Garant« v Polzeli stoje pred večjimi obnovitvenimi deli.

Ivo Debelak: Ko govorimo o pretežno zaključenih obnovitvenih delih v industriji, pa ne smemo trditi,

da je razvoj pri tem obstal. Zahteva trga in racionalnega gospodarjenja je pač v tem, da proizvajalci sledijo vsem spremembam in da se posebno skrbno vključujejo na domačem in tujem tržišču. To pa seveda zahteva še nadaljnje vlaganje. Vsekakor predvsem za izboljšanje kvalitete izdelkom, smotrnim spremembam asortimanov in zniževanju lastne cene.

Tone Delak: Pri obravnavi uspehov in razvoja industrije na območju žalske občine ne smemo pozabiti omeniti rudnika, ki se je z združitvijo s šentjursko Montano zagotovil perspektivo. To je prav gotovo ena najbolj pozitivnih integracij v zadnjem času.

Božo Lukman: Za primer nam že prvi meseci po združitvi kažejo izredno spremenjene pogoje poslovanja. Struktura dohodka se je spremenila in poslovanje kaže že na formiranje skladov, kar prej ločeni podjetji nista zmogli.

Vlado Plaskan: Znano dejstvo, da je Juteks bil pred leti v precejšnjih težavah, se je po obnovitvi tovarne in izgradnji predilnice zaobrnilo za 180 stopinj. To je tudi eno med redkimi podjetji, ki bo v enem letu povrnilo vsa sredstva za obnovo.

Težave komunalne ureditve

Tone Delak: Po vojni je bilo v Savinjski dolini storjenih nekaj napak. Zaradi stihijske gradnje se je glavna cesta spremenila v dolgo naselje. S tem smo uničili precej kmetijskih površin in hkrati onemogočili gradnjo cest, otežali komunalno ureditev in smotno ureditev krajev.

Božo Lukman: Grešnega kozla ne kaže iskati, bolj pomembno je, da je sedaj ta problem končno rešen.

Stanovanjska naselja se bodo gradila v zazidalnih okoljih, in sicer v Zalcu, Polzeli, Preboldu in na Vrnskem.

Vlado Plaskan: V teh štirih centrih bomo obdržali tudi krajevne urade, tu bodo tudi postaje Ljudske milice in prioritete gasilske enote. Tu pa se bo tudi širila trgovska mreža. Skratka gre za formiranje enotnih središč.

Ivo Debelak: V začetku so ljud-

je to nekoliko teže razumeli. To je tudi razumljivo, saj bi vsak rad imel svojo vas lepo urejeno. Toda to je nemogoče pa tudi nikjer na svetu bi tega ne zmogli.

Tone Delak: V vseh teh središčih smo že izvršili geodetske meritve, za Zalec imamo urbanistični program in zazidalni načrt, na Polzeli imamo tudi program in načrt, v Preboldu pa bo ta še letos urejen — tako ostane le Vrnsko, kar pa bomo uredili v naslednjem letu.

Božo Lukman: V teh krajih se bo seveda koncentrirala stanovanjska izgradnja, trgovina, obrt, gostinstvo in podobno. Menimo, da bomo lahko letno gradili v občini okoli 100 stanovanj.

Vlado Plaskan: Jasno pa je, da bo težišče na načrtni gradnji in kompleksnem reševanju vseh problemov stanovanjske soseske. Lep primer kaj se na ta način da narediti, je soseska v Zalcu, ki smo jo domala že uredili.

Tone Delak: Velik problem pa so ceste in vodovodi. Nesreča je v tem, ker imamo nenormalno veliko občinskih cest, kar zmanjšuje možnost urejanja in vzdrževanja cest. To pa ne pomeni, da cestam ne posvečamo nobene pozornosti. Posebno uspešna oblika so občinski prazniki.

Ivo Debelak: Menim, da bo zato potrebno po določenem načrtu in prednosti reševati najbolj pereča vprašanja s tega področja. Sem sodi ureditev ceste do Prebolda, do Liboi, do Ložnice, do Zabukovce; podaljšek ceste od Polzle do Braslovč in asfaltiranje vasi.

Vlado Plaskan: Precej velik problem mimo cest pa so tudi vodovodi in ureditev novega mostu čez Savinjo pri Petrovčah. Griški most pa bo vsekakor letos končan, kljub vsem nesrečam.

Božo Lukman: Koncentracija urejevanja komunalnih objektov pa ne pomeni, da bi zanemarili urejevanje rasvetljave, kanalizacije in podobno v ostalih vaseh. Ta bojazen je odveč.

Trgovina - obrt - gostinstvo

Tone Delak: Prizadevanja za razvoj trgovine, obrti in gostinstva kažejo na znatne spremembe. Mirno lahko rečem, da smo lahko zadovoljni, čeprav obstajajo še precejšnje vrzeli in potrebe. Osrednje trgovsko podjetje Savinjski magazin se lahko razvija, težnja za ustanavljanjem specializiranih trgovin v večjih krajih v občini pa je našla tudi veliko razumevanja.

Vlado Plaskan: Rezultat teh prizadevanj so nove trgovine, samopostrežne trgovine ter sodobno urejene prodajalne. Kar zadeva specializirane trgovine pa je med prebivalci vse več zanimanja. Kajti tako se izbira blaga bistveno poveča, zmanjšajo pa se stroški, ki so bili prej potrebni za vožnjo v Celje in podobno.

Božo Lukman: Pred kratkim so poleg otvoritve samopostrežne trgovine v Zalcu, dobile prostore tudi v Preboldu tri specializirane trgovine. Istočasno pa tečejo razgovori za ustanovitev novih trgovin in že letošnje občinsko območje dobilo še tri nove prodajalne s čevlji, in sicer v Polzeli, Preboldu in Zalcu.

Ivo Debelak: Posebno pomembno je, da so poslovalnice posvetile še posebno pozornost opremi in napravam, ki omogočajo primernejše posredovanje blaga potrošnikom.

Tone Delak: Novo skladišče hme-

Bogo Lukman, novi organizacijski sekretar Okrajnega komiteja ZKS Celje

Enotnost in prizadevnost

Porok za uspehe na Polzeli

Naša NEKOČ IN DANES tovarna

Tovariša Iva Božnika sem srečal pri novem domu Ljudske tehnike na Polzeli. Urejali so že zadnje stvari, tako da bo dom nared do občinskega praznika. Seveda je beseda takoj nanesla na delo društva Ljudske tehnike in njihova stremiljenja.

IVO BOŽNIK:

«Veste, naše društvo se je neposredno in zelo aktivno vključilo v obnovo tovarne. Saj smo vedeli, da je potrebno zastaviti vse sile slehernega člana kolektiva, da bi spremenili pogoje dela in si zagotovili možnost za

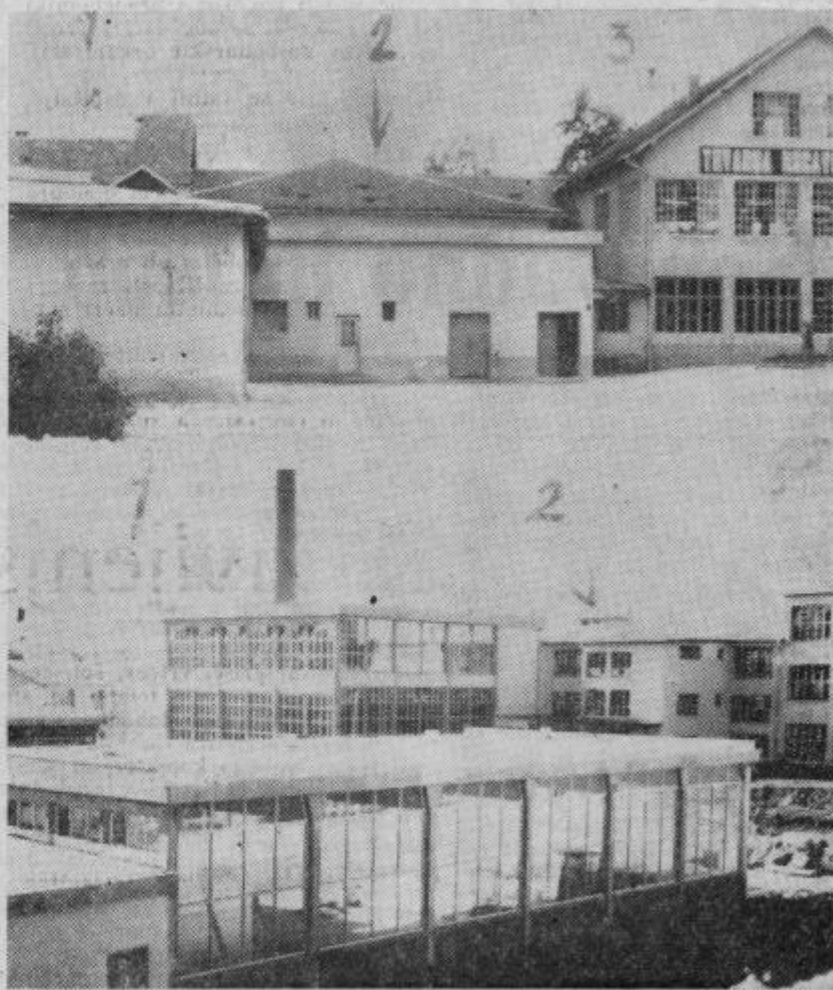
nadaljnji razvoj. Na tem področju je seveda največ naredil strojni krožek, ki je dal veliko novitet tovarni.

Tako na primer smo izdelali napravo za parovanje nogavic. To napravo so pri nas izdelali in konstruirali člani Ljudske tehnike. Učinek pa je bil odličan. Za tak stroj bi moral kolektiv odrediti, če bi ga dobili seveda, okoli 1.200.000 dinarjev, člani društva pa so ga naredili za 250 tisočakov. Kaj pomeni ta stroj v tovarni? — Ena delavka je ročno v osmih urah lahko parovala zložila do 1000 parov, na stroj pa jih zloži preko 4 tisoč. Društvo pa je izdelalo stroj za žigosanje — storilnost 4-krat večja, nadalje stroj za tisk etiket —

prej 15 ljudi, sedaj ena sama delavka, stroj za izdelavo aluminijških sponk in podobno. Se več jih je, toda preveč bi bilo naštevati.

Tovariš Božnik je nato povedal nekaj značilnosti razvoja tovarne nogavic.

«Če bi videli našo tovarno pred desetimi leti, je ne bi prepoznali. Tolika je namreč sprememba v tem času. Tovarno smo obnavljali v treh etapah. V prvi etapi, ki je pomenila dejansko le start rekonstrukcije tovarne, smo zamenjali 28 pletilnih strojev. To nas je veljalo okoli 70 milijonov dinarjev. V naslednji, drugi etapi smo lahko zamenjali že naslednjih 40 strojev in si tako ustvarili gnotne pogoje za uresničitev največje in temeljne — tretje etape, v kateri smo popolnoma obnovili tovarno. Zadnja etapa je veljala preko milijardo dinarjev. Vsekakor pa je pri tem potrebno primerjati tudi proizvodno zmogljivost tovarne po rekonstrukcijskih delih. Tako smo 1953. leta ustvarjali nekaj manj kot pol milijarde dinarjev brutoprodukta, leta 1961 po I. in II. etapi že domala dve milijardi, po aktiviranju investicij tretje etape pa bo vrednost proizvodnje porasla na preko 6 milijard dinarjev letno. Gre torej za izrazito velike skoke, ki dovolj zgovorno pričajo o smotrnosti investicije in uspehu prizadevanja vsega kolektiva, ki se je marsikaj tudi odpovedal nekaterim bonitetam, le da bi obnovili pravočasno tovarno. Kajti zamuda bi se nam spriče vse hujske konkurence na domačem in zlasti zunanjem trgu hudo maščevala, če ne tudi zaprla perspektivo. Tako pa imamo vse možnosti za nadaljnji razvoj.»

Ivo Božnik: «Če bi videli našo tovarno pred desetimi leti, je ne bi spoznali. Tolika je sprememba! — Dva posnetka Polzele? Zgoraj stara tovarna, spodaj obnovljena. S številkami so označeni isti obrati nekoč in danes — v ospredju jedilnica obrata družbene prehrane.

2 TOVARNI IN DVE CESTI

Jutri, v soboto se bodo začele razne prireditve v počastitev občinskega praznika žalske občine. Prav gotovo je letošnje praznovanje občinskega praznika izredno pomembno, enako tudi priprave za proslavo. Ves ta čas so namreč Polzelani in tudi prebivalci ostalih krajev v občini izrabili za izredno aktivnost in delavnost. Zato tudi ni čudno, da so prebivalci žalske komune dobili kar tri pomembne gospodarske objekte. Pred dnevi so v Žalcu končali za gradnjo nove sodobno urejene samopostrežne trgovine paviljonskega tipa. Strokovnjaki iz Ljubljane so ocenili to trgovino za najbolj funkcionalno urejeno samopostrežno trgovino v okraju in tudi v Sloveniji.

Istočasno je tudi kolektiv kovinskega podjetja iz Žalca dogradil svojo novo livarno, ki jo bodo svečano odprli jutri dopoldne ob deseti uri. Nova livarna je za kolektiv kovinskega podjetja izrednega pomena, saj je znano, da so zaradi neprimernih prostorov delavci tega podjetja že zelo zgodaj zboleli za silikozo. Sedanja livarna pa je tako urejena, da so možnosti obolenj zmanjšane na najmanjšo mero. Seveda pa pomeni nova livarna tudi bistveno spremembo pro-

izvodnih pogojev. Doselej namreč livarni iz Žalca praktično zaradi zastarelosti livarskih naprav tudi misliti niso mogli na osvajanje novih kvalitetejših litin. To možnost pa imajo sedaj. Ko smo se z njimi pogovarjali, so nam dejali, da je po dograditvi livarne njihova naslednja naloga osvojiti postopke za oplemenitenje litine.

Največ pa so v tem času naredili na Polzeli. Uredili so tovarno, zgradili dve novi cesti, prebivalci, mladina, člani sindikata, Ljudska tehnika, razne organizacije — skratka vsi so pomagali, da je Polzela dobila prav praznično podobo.

Istočasno pa so tudi posvetili posebno skrb urejanju turističnih postojank; Gori Oljki, Braslovškemu jezeru, kampu v Preboldu in podobno. Nikjer namreč v tem času niso hoteli zaostati. Ta enotnost in skupno prizadevanje pa je vsekakor najbolj hvalevredno, hvalevredna pa je tudi pobuda za tako obliko praznovanja občinskega praznika, saj razgiba vso dolino, ki se pripravlja na praznik, urejuje, gradi in tekmuje. Kot smo zvedeli pa bo praznovanje občinskega praznika naslednje leto v Preboldu.

Zdravstveni dom v Žalcu

(Nadaljevanje s četrte strani)

TONE DELAK: Glede zdravstva v občini težko govorimo o perečih problemih razen seveda v Žalcu. Toda tudi novi zdravstveni dom v središču smo začeli graditi. Veljal bo okoli 100 milijonov dinarjev. Od tega so gospodarske organizacije zbrale domala tretjino sredstev. Sodimo, da bi ga tudi brez kreditov končali do 1965. leta, če pa bi uspeli dobiti kreditna sredstva pa bi nov zdravstveni dom lahko zgradili že do konca naslednjega leta.

VLADO PLASKAN: S tem bi vprašanje zdravstvene službe v žalski občini bilo v glavnem rešeno. Nekoliko bolj pereče pa je vprašanje šol. Potrebe so na tem področju veliko večje kot so naše možnosti. Med prvimi je seveda v sedanjih situaciji potreba po ureditvi šole v Preboldu. Ta šola bo končana letos ali v začetku naslednjega leta. To je bilo nujno, ker je bila tu že tretja izmena.

BOZO LUKMAN: Takoj za njo pa

je gradnja šole v Žalcu, kjer imamo sicer eno šolo, a je premala. Tako računamo, da bo vsaj do 1965. leta treba graditi novo šolo. Bržčas bo zaradi pomanjkanja sredstev nekoliko daljša gradnja. Medtem pa bo potrebno izboljšati nekatere reči v ostalih šolah — adaptacije in ureditve (vodovod, centralna kurjava).

IVO DEBELAK: Razen tega je aktualna gradnja šole v Grižah ter povečanje šole v Petrovčah in v Sempetru. Seveda je treba pričakovati tudi v prihodnosti potrebo po gradnji nove šole na Polzeli.

TONE DELAK: Ob tem pa se zastavlja še naloga za ureditev športnih naprav. Letos urejajo stadion na Polzeli, v Preboldu je kompleks okoli bazena že delno uredjen, aktualna pa je ureditev osrednjega stadiona v Žalcu. V Žalcu bi kazalo graditi zraven stadiona še telovadnico, kegljišče, bazen — morda pokrit in nekaj drugih objektov.

V prostem času smo pomagali

Ob zadnjem obisku v polzelski tovarni nogavic sem prosil predsednika sindikalne podružnice tovariša Vilija Petka za kratek razgovor o organizaciji in sistemu prostovoljnega dela kolektiva v času priprav na občinski praznik. Takole je dejal:

Obdobje pred praznikom je razgibalo vso Polzele. Vseposod je bilo možno čutiti izredno živahnost in prizadevanje prebivalcev. Zato bi delali krivico drugim, če bi trdili, da so le člani kolektiva tovarne pokazali izredno prizadevanost. Naj samo omenim, da je občinski odbor Zveze mladine Slovenije pripravil posebno akcijo prostovoljnega dela, v kateri so sodelovali mladinci iz vseh krajev občine. Seveda so tokrat razumljivo bili najbolj agilni domači mladinci, sleherni dan pa so se na delovišča s kamioni ali tudi kolezi pripeljali mladinci iz drugih krajev. Skupaj je mladina opravila preko 3 tisoč delovnih ur, domala polovico tega pa mladinci iz Polzele. Vrednost del, ki so jih opravili mladinci bi težko ocenili, saj so delali izredno pridno in si zares zaslužijo posebno pohvalo.

Toda ne samo mladine, tudi ostale organizacije so se zavzele, tako da je prostovoljno delo zajelo izredno veliko število prebivalcev. V našem kolektivu so pod skupnim okriljem organizirale kar tri organizacije prostovoljno delo, mladina, sindikat in Ljudska tehnika. Razen tega pa se je še sleherni član kolektiva obvezal, da bo prispeval za ureditev tovarne, okolja ali Gore Ooljke po štiri delovne ure. Mlajše delavke in delavci so prispevali več, tako da zaposlenim materam, ki imajo male otroke, ni

bilo treba na delovišče. Tokrat se je namreč znova pokazala solidarnost med člani kolektiva, ki je še en dokaz visoke zavesti. Skupaj so člani kolektiva opravili skoraj pet tisoč prostovoljnih delovnih ur.

Izredno delavno pa je bilo tudi turistično društvo, ki je z izredno vneto urejalo dom na Gori Oljki. Se predno je bila zgrajena nova avtomobilska cesta, so delali v težavnih pogojih, saj so hrano, pijače in posamezne dele inventarja znosili do vrha Oljke. Kljub težavam pa so uspe-

li, in sicer zaradi enotnosti in prizadevnosti vseh članov turističnega društva. Tako so pravočasno usposobili dom in že sedanji obisk pred formalno otvoritvijo kaže, da njihovo prizadevanje ni bilo zaman. V zadnjih nedeljah je na primer obiskalo Goro Oljko kar po preko 500 izletnikov, med tednom pa so prihajali šolarji. Polzela je tako dobila res izredno lepo in privlačno turistično postojanko, ki je po ureditvi nove ceste dostopna tudi motoriziranim turistom iz oddaljenih krajev.

Urejeni pogoji SO OSNOVA

Tik pred začetkom tedna v počastitev občinskega praznika smo obiskali tudi poslovni okoliš kmetijske zadruge Savinjska dolina na Polzeli. Že od daleč smo lahko videli, da tudi pri njih niso držali med pripravami za proslavo občinskega praznika križem rok. Povsod se to pozna: že od daleč je nase opozarjala prenovljena stavba poslovnega okoliša, izza nje pa se ponosno dvigajo novi poslovni prostori, garaže, remiza in nazadnje

tudi nova bencinska črpalka, ki je vsekakor za ta poslovni okoliš velikega pomena.

Razen tega pa so uredili tudi dvorišče ter manipulativni prostor za traktorje in stroje — asfaltirali so ga. Istočasno so uredili, kolikor se je dalo tudi notranjost upravnega prostora, ki je bilo že precej dotrajalo. Povedali so nam, da je njihova posebna skrb v pripravah na občinski praznik veljala gradnji gorske ceste do Oljke. Saj je bilo potrebno na cesto zvoziti velike količine groma in večerjega kamenja za spodnji ustroj. Čeravno je trenutno ena izmed konic pri delu na polju, so uspeli uresničiti svojo obveznost, in sicer tako, da zaradi tega delo na poljih ni trpelo.

Ko smo si ogledovali njihove novosti, so nas traktoristi in mehaniki opozorili, da s tem ni končano vse, kar je še potrebno urediti. To velja enako za urejevanje poslovnih prostorov poslovnega okoliša kot tudi za reševanje raznih krajevnih problemov. Najbolj pa bo potrebno poskrbeti, da tudi Polzela dobi nekatere trgovine in trgovske lokale — prodajalno kruha, sadja in zelenjave ter podobno. Zato gledajo na izredno živahnost pred praznikom le kot na močan zagon, ki pa ne sme prenehati. Z isto enotnostjo bodo nadaljevali z urejanjem Polzele. In ne nazadnje, že naslednje leto si hočejo urediti asfaltno cestišče do ceste proti Mozirju. Na pobudo poslovnega okoliša v Braslovčah nameravajo asfalt potegniti do tja.

Dom na Gori Oljki, v ozadju Dobrovlje

LASKAVO ZA LASTOVKO

Pred dnevi smo dobili dopis iz Zadra, v katerem nas tovariš Zvonko Jurički prosi, da objavimo kratek dopis o izdelkih tovarne nogavic iz Polzele. Takole piše:

Tovariš urednik, prizadevanje za povečevanje kakovosti nogavic tovarne Polzela zasluži vse priznanje, saj se je zlasti v zadnjem času ta tovarna po kvaliteti izdelkov uvrstila na prvo mesto med izdelovalci nogavic. Hkrati želim kolektivu še veliko uspehov in uresničitev načrtov, kajti gotovo bo to koristilo predvsem potrošnikom.

Zvonko Jurički
Zadar

GARANT JE VELIKO PRISPEVAL

V pripravah za občinski praznik je letos izredno veliko prispeval tudi kolektiv podjetja Garant iz Polzele. Pomagali so povsod, kjer je bila njihova pomoč potrebna. Zal pa niso uspeli uresničiti svoje zamisli za obnovo tovarne. Nekaj težav so imeli zaradi lokacije, nekoliko pa so zavirale začetek obnovitvenih del tudi druge objektivne težave. Prepričani pa so, da bodo lahko najpozneje v naslednjem letu začeli z obnovo tovarne. Istočasno bodo tudi poskrbeli za nadaljevanje gradnje cestišča od Polzele proti Braslovčam.

PRVI TABORNIŠKI VEČER NA POLZELI

Tudi taborniki so se pripravili na praznovanje občinskega praznika. Tako so za terek pripravili taborniški večer, katerega se bodo razen domačinov udeležili tudi taborniki iz vseh žalske občine, Celjani in taborniki iz drugih krajev v celjskem okraju.

Lov-pomembna gospodarska panoga

Pretekli teden je bil v dvorani Narodnega doma občini zbor Lovske zveze Celje. Ob tej priložnosti so člani zveze, ki šteje okrog 1200 članov, kritično pregledali delo v preteklem razdobju in sestavili delovni program za naslednje mesece. Na občnem zboru so razglasili tudi rezultate meddružinskega tekmovanja, v katerem so prva mesta pripadla lovskim družinam Ljubnega, Rečice pri Laškem in Vojnika.

Lovstvo je pravzaprav treba pojmovati kot pomembno gospodarsko panogo. Zato je razumljivo, da so na občnem zboru Lovske zveze poudarjali, da se morajo lovske družine zavesti odgovornosti, ki jo imajo do družbe. Lovstvo mora temeljiti na zavesti in tako v celjskem okraju

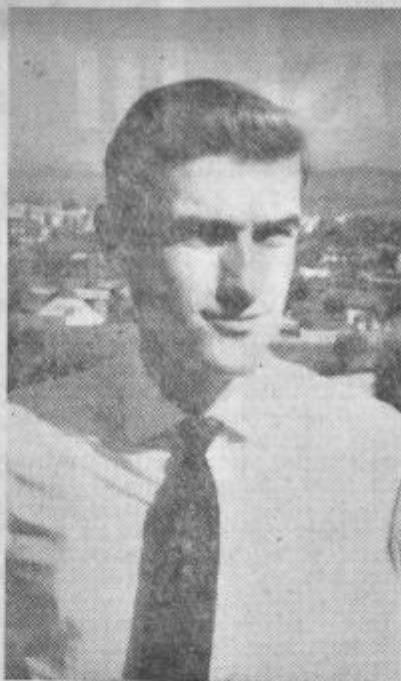
tudi je. Le malo je družin, ki vanje še ni prodrla zavest, da je lov kolektivna pravica in dolžnost vseh članov. Te družine imajo tudi nizek stavež divjadi in nizek odstrel, slabo urejena lovišča, itd.

Lovsko gospodarstvo se je v lanskem letu močno utrdilo in napredo-

valo. To dokazujejo tudi podatki o porastu dohodkov lovskih družin. Medtem ko so bili skupni dohodki lovskih družin v letu 1960-61 okrog 22 milijonov, so v letošnjem lovskem letu že presegli 37 milijonov dinarjev. Omenimo še inozemski lovni turizem, ki je v celjskem okraju v stalnem porastu. Od 350 tisoč deviznih dinarjev, kolikor so jih družine prejele v letu 1961-62, so v preteklem lovskem letu ti dohodki narasli na milijon 500 tisoč deviznih dinarjev. Ti lovski gosti so lovili v šestnajstih lovskih družinah in so bili zelo zadovoljni. Prav bi bilo, da bi se lovske družine tesneje povezale s turističnimi društvi in s tem zagotovile inozemskim lovcom prijetnejše bivanje tudi v prostem času.

Poseben problem lovskih družin je čuvajska služba. Le-ta je namreč še marsikje prelabo urejena. Danes so na področju lovske zveze v Celju samo štirje poklicni lovci. Mnogokjer namreč niso sredstva za nastavitve poklicnih čuvajev, temveč strokovnjaki, ki jih ni. Zato so se dogovorili, da bo lovska zveza v prihodnjem razdobju pripravila več seminarjev in tečajev, na katerih bo usposobila lovce za to tako potrebno dejavnost.

Letno konferenco lovske zveze so pozdravili tudi številni gostje: predsednik okrajnega odbora SZDL inž. Andrej Marinc, predsednik celjske turistične zveze Rado Jenko in drugi.

Eden izmed mnogih

Pred dnevi je naredil zaključni izpit na gimnaziji. Je prijeten, skoraj vedno nasmejan fant. Poleg tega je tudi naš dolgoletni sodelavec. Zato je prav, da vam ga predstavimo: Janez Terček, star devetnajst let, doma iz Celja. Ker je zrelostni izpit komaj za njim, je bilo prvo vprašanje seveda v zvezi z njim.

Janez, sam veš da so mnenja, ali je zrelostni izpit res zrelostni, ali je bila pa stara matura boljša, deljena. Kaj meniš ti o tem?

Mislím, da je sedanja matura prelahka. Dijaki bi se morali pripravljati vsaj iz treh predmetov. Zaključni izpit bi nujno moral imeti večji obseg, temu primerno bi pa moral biti urejen pouk skozi vse leto. Pogrešal sem tudi tisti svečani občutek, ki je bil pri prejšnji maturi prav gotovo bolj »amaturski«.

Kam si namenjen v počitnicah?

Ze čez nekaj dni bom odšel v brigado, kjer bom ostal dva meseca. Potem pa bom potoval z delegacijo kluba OZN na Švedsko.

S čim se ukvarjaš v prostem času, poleg tega da dopisuješ v časopise?

Pri klubu OZN sodelujem že šest let. Rad fotografiram, rad hodim v hribe, rad taborim, rad... Žal mi pa pogosto zmanjka prostega časa.

Gotovo si se že odločil, kaj boš študiral?

Sel bom na Visoko šolo za politične vede. Izredno bi se rad še vpisal na pravni ali pa na ekonomski fakulteti. Pa še ne vem, če bo to mogoče.

Končati sva morala najin pogovor. Njemu se je mudilo, jaz sem pa tudi morala po opravkih. Ko sva se postavljala, mi je pokazal na lep avtomobil, ki je stal ob cesti. »Veš, kaj podobnega si bom kdaj pozneje tudi jaz nabavil« je rekel in se zasmeljal. Poju načrtov in želja je, kot vsi mladi. Da bi se mu le izpolnilo!

-ms

Primerjajmo

V zadnjem času so primerjave še posebej moderne. Pa smo se odločili, da bomo primerjali tudi mi; primerjali pa bomo cene na celjskem trgu preteklega in tega tedna. Če boste primerjavo do konca prebrali, boste marsikje ugotovili zanimive, predvsem pa razveseljive (!) rezultate. Začnimo!

Krompir v tem tednu prodajajo po 45 do 60 dinarjev, medtem ko so še pred dnevi novi krompir cenili na 80 do 100 dinarjev kilogram. Belo glavato zelje je še preteklo sredo stalo 80, zdaj pa že 40 do 60 dinarjev; koleraba je po 50 do 120, čeprav je bila še pred tednom dni po 200, cvetača je po 160 do 200, prej pa je bila po 300 dinarjev, grah je po 30 do 100, prej pa so ga prodajali po 120 dinarjev kilogram itd. Kaže, da je imela tista »fiziolasta« konkurenca preteklega tedna ugoden odmev tudi na cene v tem tednu. Zdaž prodajajo stročji fižol namreč po 50 do 80 dinarjev, medtem ko je bil v času, ko smo pisali o konkurenci, še po 150 dinarjev kilogram. Kumare prodajajo na celjski tržnici po 100 do 140 dinarjev, pretekli teden pa so bile po 230. Močno je padla cena tudi paradizniku od 360 na 120 dinarjev, hruškam od 260 na 190, breskvam od 320 na 190, papriki od 650 na 450, pa borovnicam, jagodam in nekaterim drugim pridelkom. Jajca so še vedno po 30 do 32 dinarjev, medtem ko perutnine ni.

Trg je bil v preteklem tednu solidno preskrbljen, te dni pa so se pojavile tudi že lisičke po 200 do 300 dinarjev in ostale gobe po 500 do 600 dinarjev kilogram. Upajmo, da je današnja primerjava našim bralcem všeč!

-ij

DVE ZASTRUPITVI S ŠKROPIVOM

V preteklem tednu sta se dogodili kar dve zastrupitvi s škropivom. Prva se je pripetila v petek, 21. junija, ko so v bolnico pripeljali Terezijo Kramer iz Trnovelj. Kramerjeva je škropila hmelj, pri tem pa se je polila po nogah. Kljub temu, da si je takoj sezula čevlje, so jo v bolnico prepeljali v smrtni nevarnosti. Zdravniki so jo z velikim trudom sicer rešili, mi pa se vprašujemo, kako je bilo z delavkino zaščitno obleko in z ostalimi pripomočki.

Podobna nesreča se je pripetila tudi v ponedeljek, ko so v bolnišnico pripeljali kar dve delavki posestva z Vrbeja. Bili sta to Vera Rožanja in Vera Topolovec. Vse tri nesreče opozarjajo na največjo previdnost.

Celjani so se močno razveselili novih kažipotov, ki so jih postavili na vseh večjih križiščih v Celju. Toda s temi kažipoti ni vse v redu. V oči namreč bode groba slovnična napaka. »Zidani most« — napišemo tako, da tudi »most« — napišemo z majhno začetnico! Koga bomo torej morali naučiti slovenščine in — slovnice?!

Nenavadno in lepo

V soboto in nedeljo je bil atletski stadion v Celju prizorišče tekmovanja službenih psov iz vse Slovenije. Na zeleni trati so se zbrali najboljši službeni psi in za gledalce je bil res poseben užitek slediti tekmovanju. Tokrat smo namreč bili pričča velikega tovarištva in razumevanju med človekom in živaljo, saj so psi pokazali nekaj izrednih prvin.

Ze v sobotnem delu programa, ko so nastopali z obveznimi vajami je veliko število Celjanov z navdušenjem nagradilo sleherni nastop štirinožnih prijateljev človeka. Se bolj navdušeni pa so bili, ko so psi pokazali posebne vaje in posamezne atraktivne nastope. Tokrat je bilo povsem jasno, da je nastop bolj demonstrativna prireditev, prireditev, ki ponazarja veliko prizadevanje in tudi koristi od pravilne vzgoje in nege psov. Tako smo med drugimi imeli priložnost videti nastop celjske ekipe, ki je pokazala, kako je pes lahko koristen pri varstvu kolesa. Tekmovalni pes je namreč ujel umišljenega tatu kolesa, ni se ustrašil orožja in

je omogočil, da so dolgoprstneža tudi ujeli in razorožili.

Zanimivo je, da je ta športna disciplina najbolj razvita v Sloveniji in da je med najbolj agilnimi celjsko društvo, ki si je s prostovoljnimi delom uredilo pri parku na jasi zelo lep društveni prostor za treninge in vaje. Prireditve, ki jo je gledalo veliko Celjanov in priznanje gledalcev, pa je tudi dokaz, da se bo ta športna veja v Celju tudi v naprej uspešno razvijala. To pa še toliko bolj, ker posvečajo posebno pozornost tudi mladini in jo navajajo na pravilen odnos do živali.

BRIGADA DUŠANA FINZGARJA BO ODSLA NA DELOVIŠČE

Prejšnji teden je bila druga brigadna konferenca brigade Dušana Finzgarja, ki bo v nedeljo odpotovala na delovišče v Rečico ob Savinji. Sestavljajo jo bo 57 gimnazijcev. Stanovali bodo skupaj z zrenjaninskimi brigadirji v naselju Karel Destovnik-Kajuh.

Prometna kronika

MOKRA CESTA IN MILIJON ŠKODE

V sredo, 19. junija zjutraj se je na Ljubljanski cesti pri Lažnici pripetila prometna nesreča, ko sta trčila osebnima avtomobila ing. Jožeta Hlebanje iz Ljubljane in Janeza Rihteršiča. Ing. Jože Hlebanja je vozil iz ljubljanske smeri proti Celju s precej neprimerno hitrostjo - cesta je bila namreč mokra in zaviranje na takem cestniču je tvegano. Nasproti je v tistem trenutku pripeljal Janez Rihteršič. Že je skoraj povsem ustavil svoje vozilo, ko je ing. Hlebanja ugotovil, da zaradi prevelike brzine ovinka ne bo zvil. Začel je zavirati, pri tem pa ga je zaneslo v avtomobil Janeza Rihteršiča. Vozil sta trčili, oba voznika sta se poškodovala, na vozilih pa je materialne škode za več kot milijon dinarjev.

Z AVTOMOBILOM V DRAVINJO

Isti dan popoldne se je pripetila prometna nesreča tudi v vasi Boharja pri Zrečah. Proti Zrečam je vozil z osebnim avtomobilom Anton Knez. V ostrem ovinku pa mu je nasproti pripeljal Karl Beškovalik iz Skomarja. Vozil sta rahlo trčili, takoj nato pa je avtomobil Antona Kneza zaneslo in po dvanajstmetrskem nasipu je zdrčel v Dravinjo. Voznik se je precej hudo poškodoval, na vozilu pa je za okrog 500 tisoč dinarjev škoda.

ZADEL V VOGAL HIŠE

V soboto, 22. junija, je v Slovenskih Konjicah voznik osebnega avtomobila Oto Turček zadel v vogal občestne hiše. Na ovinku je nenadoma počila leva prednja guma na avtomobilu in vozilo je zaneslo v vogal hiše. Škoda je za okoli 50 tisoč dinarjev, poškodovan pa ni bil nihče.

KOLESAR ZAKRIVIL PROMETNO NESREČO

Sobota je bila nesrečen dan tudi za kolesarja Karla Rožanca in avtomobilista Franca Sobočana. Karl Rožanc je vozil iz petroviške smeri proti Celju pravilno po desni strani ceste. Nekaj deset metrov pred odcepom ceste v Dreljajo vas, pa je nenadoma - ne da bi nakazal spremembo smeri - zvil v levo in s tem zakrivil, da se je osebni avtomobil, ki ga je za njim vozil Franc Sobočan, zaletel vanj. Kolesar se je hujše poškodoval, na vozilu pa je bila škoda samo malenkostna.

PODRIL JE PEŠCA

V soboto je v celjskem parku motorist Edo Kranjc iz neznanih vzrokov podri pešca Jožeta Perca, ki je šel pravilno po desni strani ceste. Pri tem sta oba padla, toda Kranjc je samo laže poškodovan, medtem ko so Perca takoj prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer so ugotovili, da gre za pretres možganov in hude poškodbe na glavi.

IZŠILJEVAL JE PREDNOST

V nedeljo se je na križišču Vodnikove in Gregorčičeve ulice pripetila prometna nesreča, ki jo je zakrivil motorist Jože Pirš. Pirš je vozil po Vodačkovi ulici in je na križišču z Gregorčičevo izsiljeval prednost pred voznikom osebnega avtomobila Ivanom Korošcem. K sreči se je pripetila konča brez telesnih poškodb in tudi brez večje materialne škode.

PREVRNEN TOVORNJAK

V ponedeljek zvečer se je pri vasi Priplje prevrnil tovorni avtomobil, ki ga je vozil Slavko Hojan. Vozil je iz zagrebske smeri proti Ljubljani, ko mu je nasproti pripeljal avtomobil, ki - tako je vsaj voznik izjavil - pa ni zasenčil luči. Zaradi tega je Hojan zapeljal na skrajni rob cestniča, trčil v občestni kamen in zdrsnil s ceste. Škoda na vozilu je za okrog 600 tisoč dinarjev.

HUJE POSKODOVAN MOPEDIST IN LAZE KOLESARKA

V torek se je v Sempetru zapeljala pred mopedista Jožeta Tratina kolesarka Justina Es, ki se ni prebrala, če je cesta prosta. Mopedist in kolesarka sta trčila in se poškodovala. Mopedistova poškodba so težjeja, kolesarkine pa lažjeja značaja.

KONFERENCA DRUŠTVA PRIJATELJEV MLADINE CELJE

Uredimo varstvo otrok

Preteklo nedeljo se je v dvorani okrajnega sindikalnega sveta v Celju sestala nad štirideset delegatov iz vse celjske občine, da bi na letni konferenci društva prijateljev mladine zavzeli enotna stališča glede bodočega dela.

V Celjski občini je 31 šol s 420 oddečki in nad dvanajst tisoč 900 učenci. Večina te doraščajoče mladine pa nima urejenega varstva. Starši so v službah in mnogi izmed otrok so v tem času prepušteni sami sebi. Zato nedvomno ni slučaj, da so na letni konferenci društva prijateljev mladine prav tem vprašanjem posvetili največ pozornosti. Tako so razpravljali o delu varstveno vzgojnih ustanov, v katerih je 383 otrok in od teh je 139 šolskih, nato o zdravstvenih analizah, ki so ugotovile slabo zdravstveno stanje, in s tem opozorile predvsem na preventivno delo itd. Razmeroma zaskrbljujoče je tudi število mladoletnih prestopnikov. V Celju jih je kar 242. Med prestopniki pa je 72 odstotkov tatvin in vlomov, potepuštva 13 odstotkov itd. Največ

je učencev iz osemletk, vajencev in tistih, ki niso izpolnili šolske obveznosti. Tudi vzroki prestopništva so zanimivi: prezaposlenost staršev, alkoholizem, prostitucija in delomrznost.

Celjski bazi za letovanje otrok v Baški in Bakarcu sta v minulem letu sprejeli od 809 prijavljenih otrok le 616, od teh kar 128 predšolskih. Otroci so se na letovanju dobro počutili, ugoden pa je bil tudi finančni učinek.

Na konferenci so posebej razpravljali o pionirski dejavnosti. Devetnajst odredov - toliko jih je namreč v celjski občini - vključuje nad sedem tisoč pionirjev, ki z delom v številnih krožkih, pionirskih pohodih in drugih oblikah pionirskega dela spoznavajo domovino in se pripravljajo za prevzem odgovornejših dolžnosti v življenju. Ena največjih pridobitev je v tem pogledu nova pionirska knjižnica, ki jo je že lani obiskalo nad dvanajst tisoč mladih obiskovalcev. Ker se je knjižnica letos preselila v nove prostore, bo obisk nedvomno še veliko večji. To pa lahko pričakujemo tudi zavoljo tega, ker se bo vodstvo knjižnice potrudilo, da bo to prijetno ustanovo spremenilo v pravi pionirski kulturni center, kjer se bodo pionirji sestajali tudi k uram pravilic, predvajanju filmov itd.

Delegati občinske konference Društva prijateljev mladine so med drugim predlagali tudi to, da je v Celju treba zgraditi primeren pionirski dom in osrednjo šolsko kuhinjo.

KRONIKA NESREČ

Boris Voh iz Dobriše vasi se je pri delu z železnimi vilami zabedel v nogo. Z motko se je pri delu vsekala v nogo Marija Mastnak iz Razgorja. V Kersnikovi ulici v Celju je padla skozi okno Stelka Blazina. Dobila je notranje poškodbe. Ivanu Oprešniku iz Pake pri Vitanju je stroj pri delu odrezal prste na roki.

MEKA MEHANIČNA TKALNICA CELJE

razpisuje

10 ŠTIPENDIJ

za redno šolanje na 1. stopnji tehniške tekstilne šole. Šolanje traja 3 leta.

Pogoji:

1. Dovoljena 8-letka
2. Zagotovljeno stalno bivališče na območju občine Celje
3. V mesecu avgustu obveza za 1 mesečno delo v podjetju pred dokončno izbiro štipendistov.
4. Lastnoročno napisane prošnje za sprejem s podatki o šolskem uspehu, bivališču in družinskem stanju, sprejemamo do 20. julija 1963.

Podjetje bo sprejelo, zaradi narave dela na delovnih mestih, ki jih bodo zasedli štipendisti po končanem šolanju, predvsem fante.

IZAJAVI

- OBČINSKA SKUPŠČINA ŽALEC
- OBČINSKI KOMITE ZKS ŽALEC
- OBČINSKI ODBOR SZDL ŽALEC
- OBČINSKI SINDIKALNI SVET ŽALEC
- OBČINSKI ODBOR ZB NOV ŽALEC
- OBČINSKI KOMITE ZMS ŽALEC

Vsem občanom občine Žalec želimo prijetno praznovanje občinskega praznika

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

od 29. 6. - 6. 7. 1963 ima dežurno službo TISELJ Marjan, Savinjska 3/II (Savinjsko nabrežje) telefona 28-71

NYLON

OBVEŠČAMO STRANKE,

da 1., 2. in 3. julija 1963 ne bodo odobravalni potrošniškega posojila zaradi polletnega zaključka

Celjska mestna hranilnica

Teharski in štorski upokojenci na izletih

Društvo upokojencev za območje Teharj in Stor sodi med najdelavnejša društva v celjski občini. Zdaj šteje že 413 članov, od katerih jih je bilo največ zaposlenih v štorski železarni, v celjski cinkarni in tovarni emajlirane posode. Že pred leti so se nekatera podjetja spomnila svojih nekdanjih članov in so društvu večkrat dodelila denarno pomoč. Tako je bilo tudi letos, ko je društvo dobilo toliko sredstev, da je lahko izvedlo več uspešnih akcij. Že pred prvim majem so socialno šibkim upokojencem razdelili 28 paketov z živili, 11. in 12. maja pa so se z dvema avtobusoma odpeljali na dvodnevni izlet skozi Ljubljano, Postojno, Ilirsko Bistrico, Reko in Crikvenico v Selce, kjer so tudi prenočili. Naslednji dan so se po isti poti vračali nazaj in s svojega izleta odnesli kar najprijetnejše vtise. To pa je tudi razumljivo, saj je bilo med izletniki precej takih, ki so morje videli prvič. Nekaj dni kasneje je bila v Storah pogostitev vseh članic in članov, ki so jim leta in šibko zdravje onemogočili, da bi se udeležili izleta. Pogostil so 206 upokojencev in upokojenk, večer pa so popestrili z glasbo in prijetnimi zgodbami.

18. maja so se spet odpravili na izlet. Tudi tokrat je bilo kar za dva avtobusa udeležencev, odločili pa so se za obisk Mokronoga, Novega mesta, Dolenjskih toplic, Kostanjevice in Dolnje Prekope, kjer je bilo tudi kosilo.

Upravni in nadzorni odbor društva se vsem darovalcem prispevkov zahvaljujeta.

DRUŽABNO SREČANJE

VOLILNEGA ŠTABA V ŠOŠTANJU

V sredo popoldne se je v Šoštanju sestel razširjeni občinski volilni štab in v poglobljeni analizi pregledal celotno predvolilno in volilno delo v Saleški dolini. Ocene tega obdobja je podal sekretar občinskega odbora Socialistične zveze tovariš MILAN ŠTERBAN, ki je dejal, da je v tem obdobju bilo vključenih v aktivno delo nad dve tretjini vseh volivcev, kar je vsekakor velik uspeh. Tako je bilo vse od zborovanj pa do zadnjih sestankov tik pred volitvami skupno nad 200 večjih srečanj, katerih se je udeležilo okrog 12 tisoč občanov. Še pomembnejše pa je, da je skorajda tisoč občanov razpravljalo, kajti prav te obravnave bodo služile občinski skupščini kot podlaga za uspešno delo.

Volilna udeležba pa je bila poleg zavesti občanov najboljša ocena dela celotnega aktivja, ki je popolnoma upravičil svojo dejavnost.

Po razpravi je občinski odbor Socialistične zveze Velenje pripravil vsem članom širokega aktivja prijetno družabno srečanje v vili »Sirokoprži Šoštanju.

LESNA INDUSTRIJA NAZARJE

razpisuje

za šolsko leto 1963-64 podelitev naslednjih štipendij:

- 4 štipendije za študij na Ekonomski šoli v Celju in sicer za 3 moške in 1 žensko od I. do IV. letnika;
- 4 štipendije za študij na Tehniški srednji šoli — lesni odsek Ljubljana, ne glede na spol od I. do IV. letnika;

Pogoji za dodelitev štipendije:

1. Lastnoročno napisana prošnja.
2. Overjen prepis zadnjega šolskega spričevala.

Prednost imajo tisti, ki so osemletko končali z odličnim ali vsaj prav dobrim uspehom.

Kandidati naj vložijo pismene prijave najkasneje do 5. julija 1963 na: Lesna industrija Nazarje — odg. kadrovski sektor.

Komisija za volitve in imenovanja Občinske skupščine Celje razpisuje

mesto direktorja

PODJETJA »AVTO CELJE« V CELJU

Pogoji: Visokošolska izobrazba s 5-letno prakso na vodilnem delovnem mestu (v tehničnem oziroma komercialnem sektorju avto stroke ali srednja šolska izobrazba na vodilnem delovnem mestu z 10-letno prakso v tehničnem oziroma komercialnem sektorju avto stroke.

Kandidati naj vlagajo kolkovane prošnje na komisijo za volitve in imenovanja do 10. julija 1963. K prošnjam naj prilože življenjepis s točnim opisom dosedanjih delovnih mest in potrebno dokumentacijo o strokovni izobrazbi

NEZNANEC NA VIRŠTANJU

1

V SPOMIN ZAGORSKEMU PRVOBORCU EDU LESKOVARJU

Ob Sotli so regljale žabe, murnčki so godli nemirni pripev. Zvezde so se utrinjale visoko. Ob vrbi se je stiskal množki in napeto oprezoval proti jezu, preko katerega je šumela voda. Junijski večer je bil topel, mrak se je stisnil v dolino, toda človeku ob vrbi ni bilo prijetno. Nekajkrat se je stresel, kakor bi ga zmrznilo. V reki je pljusnilo, človek se je vzravnil in nepremično strmél v mrak. »Vse je tako mirno, kot da ne bi bilo vojne,« je pomislil. »Tako tiho je, toda vsak čas lahko pridejo graničarji.« Stisnil se je čisto k vrbi. Onkraj Sotle je opazoval blede belo liso. To je bila cesta. »Počakam, da pride straža, za njo bo najbolj varno preiti jez. Cez moram. Tako smo se odločili. Če hočemo dobro udariti, se moramo povezati. Da bi me fant čakal v gostilni...« Gramoz je zaškripal onkraj na cesti. Težki koraki so se ustavili. Bleda svetloba iz zasenčene žepne svetilke je poplesala po jezu. Voda se je penila in zalesketala v snopu rumene luči.

»Hans, hast du eine Zigarette?« je zamrmralo. »Freilich! Gehma weiter. Es ist alles ruhig! Hast du Feuer?« Rahlo je zapresketalo in zasvetil se je plamenček vžigalice. Mož ob vrbi je za hip zagledal jekleno puškino cev, sivo kapo s senčnikom, oranžno ožarjen nos, pod katerim je štrlel kosmič temnih brk. Koraki so počasi utonili v mrak. Človek se je odlepil od vrbe, nagnosko stisnil okrajke na sukajču in skočil k jezu. Sključil se je v travo, hitro potegnill čevlje z nog, da sta se stopali zabelili v mraku. Hlačnici je zavihal in mačje tiho pomočil nogo v vodo. Ob gležnju je začutil rahel pritisk, voda se je zapenila okrog noge. Kamenje na jezu je bilo spolzko, prevlečeno z neprijetno algasto sluzjo. Stopal je naglo, previdno, vendar ni mogel utišati čofotanja. Najraje bi divje stekel; oči so ga zabozele, tako napeto je srepel v nasprotni breg ob mlinu. Mlinsko kolo se ni vrtele, voda je tam močnejše šumela. Čof! Sree mu je v hipu močnejše udarilo, sunkovito se je ozrl k grmovju. Bila je samo žaba, ki ga je zaslutila. Noga mu je zdrsnila, ko se je zagnal na poslednji kamen pri obrežju. Stegnil je roko, zaril prste v steno, da ga je zabozele za nogiti. Ni padel, zleknil se je v travo. Koprive so ga ožgale po nogah, toda stisnil je zobe in se splazil do ogla. Vonj po cestnem prahu ga je zaščegetal v nosu. Vse je tiho, nobenega človeka nikjer.

(Dalje prihodnjič)

ELEGANTNI KROJI
MODERNE BARVE
in velika izbira
ŽENSKIH KOPALK
V VELEBLAGOVNICI

Ajudski magazin
CELJE

KOMUNALNA BANKA CELJE

razpisuje

štipendijo za I. letnik Višje komercialne šole

— bančni oddelek v Mariboru.

Prednost imajo absolventi ekonomske šole.

Prošnje z življenjepisom, zadnjim šolskim spričevalom in potrdilom o premoženjskem stanju je predložiti do 10. VII. 1963.

Podjetje »AVTO CELJE« Celje, Medlog štev. 16

razpisuje

naslednja prosta učna mesta:

- 4 vajence trgovske stroke
- 3 vajence avtomehanične stroke
- 3 vajence avtoličarje
- 1 vajenca železostругarja
- 3 vajence avtoleparške stroke

Pogoj:

8 razredov osnovne šole.
Prošnje sprejema sekretariat podjetja.

OBJAVE IN OGLASI

1. TRST — BENETKE — stalni dvodnevni izleti z avtobusi. Sprejemamo kolektivne in individualne prijave.

2. TRST ALI V GORICO — stalni enodnevni izleti z avtobusi. Sprejemamo kolektivne in individualne prijave.

3. PO SVIČI! Šestidnevno potovanje v avgustu.

4. AZURNA OBALA! Šestidnevno potovanje v septembru.

5. KOLEKTIVI! Prihajamo eno in večdnevne izlete preko Plitviških jezer v Opatju, nadalje preko Vršiča — Mangarta ter ostale po Vaši želji izbrane turistične kraje naše domovine. Prijave sprejema Kompas — Celje telefon 23-50.

6. SREČANJE Z AFRIKO — v oktobru 15-dnevno potovanje z luksuzno ladjo Jadranec po Sredozemlju od 20. oktobra do 3. novembra.

7. GASILCI! Gasilska zveza Slovenije prireja v organizaciji Kompas-a, 6-dnevno potovanje z avtobusom NA GASILSKO OLIMPIADO v MULHOUSE (Francija). Prijave sprejema Kompas Celje.

8. Zveza gradbenih inženirjev in tehnikov za Slovenijo prireja 7-dnevno potovanje z vlakom v PARIZ. Prijave sprejema Kompas Celje.

Za vse objavljene izlete vam po želji brezplačno dostavimo programe.

Pred vsakim izletom obiščite turistično podjetje Kompas — Celje. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlakmi, ladnjami obalne in rečne plovbe in posebnimi letali. Kompas — Celje posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, pomorski in letalski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

Kompas Celje daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominkarje, filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte z poslovalnici.

Kompas — Celje,
Telefon 23-50

● KINO

Kino Union
Od 29. 6. do 2. 7. 1963 nemški barvni film »Pri črnom konjaku«.

Od 3. 7. do 6. 7. francoski film »Poslanstvo Leona Garosa«.

Kino Metropol
Od 28. 6. do 2. 7. 1963 ameriški barvni film »Vrnitev v mesto Peyton«.

Od 3. 7. do 4. 7. 1963 jugoslovanski film »Krat Rakoc«.

Letni kino
Od 1. 7. do 3. 7. 1963 ameriški barvni film »Gigit«.

4. 7. 1963 jugoslovanski film »Solunski atentatorji«.

»Partizani« društvo za telesno vzgojo Kino odsek Sevnica
29. do 30. 6. 1963 ameriški film »Aleksander Veliki«.

Zavod za razvoj kulture in prosvete Brežice
Od 28. 6. do 29. 6. 1963 francoski film »Vrnitev na vratce«.

Od 30. 6. do 1. 7. 1963 mehiški barvni film »Jaz pastolovec«.

Kino »Svoboda« Sempeter v Savinjski dolini
Od 29. 6. do 30. 6. 1963 francosko-italijanski barvni film »Afrodita boginja ljubezni«.

Od 3. 7. do 4. 7. 1963 francosko-italijanski film »Kdo ste Mr. Sorges«.

● GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, 28. junija 1963 ob 20.30: Shakespeare: KAR HOCETE. Premiera. Izven abonmaja. Prizorišče v Kocenovi ulici pred Vodnim stolpom. Vstopnice so v prodaji pri gledališki blagajni od 25. junija 1963 dnevno od 8.—9. ure, na dan predstave tudi zvečer od 19.30 do 20.30 pri obeh dohodih v Kocenovo ulico.

Sobota, 29. junija 1963 ob 20.30: Shakespeare: KAR HOCETE. Izven abonmaja. Prizorišče v Kocenovi ulici pred Vodnim stolpom. Vstopnice so v prodaji pri gledališki blagajni od 8.—9. ure in zvečer od 19.30 do 20.30 pri obeh dohodih v Kocenovo ulico.

Nedelja, 30. junija 1963 ob 20.30: Shakespeare: KAR HOCETE. Izven abonmaja. Prizorišče v Kocenovi ulici pred Vodnim stolpom. Vstopnice so v prodaji pri gledališki blagajni od 8.—9. ure in zvečer od 19.30 do 20.30 pri obeh dohodih v Kocenovo ulico.

Ponedeljek, 1. julija 1963 ob 20.30: Shakespeare: KAR HOCETE. Izven abonmaja. Prizorišče v Kocenovi ulici pred Vodnim stolpom. Vstopnice so v prodaji pri gledališki blagajni od 8.—9. ure in zvečer od 19.30 do 20.30 pri obeh dohodih v Kocenovo ulico.

Torek, 2. julija 1963 ob 20.30: Shakespeare: KAR HOCETE. Izven abonmaja. Prizorišče v Kocenovi ulici pred Vodnim stolpom. Vstopnice so v prodaji pri gledališki blagajni od 8.—9. ure in zvečer od 19.30 do 20.30 pri obeh dohodih v Kocenovo ulico.

Sreda, 3. julija 1963 ob 20.30: Shakespeare: KAR HOCETE. Izven abonmaja. Prizorišče v Kocenovi ulici pred Vodnim stolpom. Vstopnice so v prodaji pri gledališki blagajni od 8.—9. ure in zvečer od 19.30 do 20.30 pri obeh dohodih v Kocenovo ulico.

ZAVOD ZA REHABILITACIJO INVALIDOV oddaja brezplačno žagovino svoje lesno-galanterijske delavnice.

Interesenti se naj čimprej zgledajo na upravi Zavoda.

ZAVOD ZA REHABILITACIJO INVALIDOV v CELJU obvešča vse svoje cenjene stranke, da zaradi polletnega popisa blaga v ponedeljek, dne 1. julija 1963 za stranke ne bo posloval.

● PRODAM

POCENI PRODAM osebni avto DKW, Blazic Anton, Zvodno 21, Tebarje.

ELEKTRICNI GRAMOFON prodam. Naslov v upravi lista.

STAJBOVO PRIKOLICO od motorja Horex, letnik 1954, zelo dobro ohranjeno, prodam po ugodni ceni. Jelen Rutko, Gomilsko, Sentrupert 13.

HISO TAKOJ VSELJIVO, gospodarsko poslopje, arondirano zemljišče in mlino za hito, zaradi bolezni poceni prodam. Naslov v upravi lista.

V CELJU PRODAM HISO v zameno za stanovanje. Naslov v upravi lista.

ZLOZLJIVO, moderno trodelno omaro prodam. Naslov v upravi lista.

DVOSEDEŽNI MOPEL, dobro ohranjen prodam. Naslov v upravi lista.

80-BASNO KLAVIRSKO harmoniko »Mein Herold« ugodno prodam. Naslov v upravi lista.

MOTORNO KOLO »Isac« 123 (Puch) 10.000 km poceni prodam. Cuk, Otok 45.

UGODNO PRODAM POSTELJO z žimnico in nočno omarico. Naslov v upravi lista.

● KUPIM

ENOSTANOVANJSKO hišo z vrtom v bližini Celja kupim. Do 2.000.000 din. Plačam takoj. Naslov v upravi lista.

● STANOVANJA

MLAJŠIMA upokojujencema dam enosobno stanovanje, nekaj vrta, ob glavni cesti, pod zelo ugodnimi pogoji. Lednik Leopold Socka, Strmec pri Vojniku.

ZA PRAZNO enosobno stanovanje nudim posojilo ali plačam za eno leto vnaprej. Naslov v upravi lista.

SOLIDEN MOSKI, star 40 let, urejenih razmer, obziren, poln razumevanja in oglejenega obnašanja, išče pri sebi primerni družini, odnosno osebi, opremljeno sobo. Cenjene ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro 7/Julij.

● RAZNO

VDOVEC, star 39 let želi sebi in otrokome skrbno, pošteno, dobro ženo in mamico. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Skrb na gospodinjca«.

NUJNO ISČEM instruktorka angleščine za I. razred gimnazije. Naslov pustiti v upravi lista.

UPOKOJENKA, gre za gospodinjko k starejši osebi s stanovanjem v bližini Celja. Naslov v upravi lista.

● ZAHVALE

ZAHVALA

Vsem, ki ste spremlili na zadnji poti našega dragega JOZETA PODERGAJSA iz Arelina, darovali vence in cvetje, iskrena hvala. Posebna hvala za ganljive besede tov. Senovršniku, vsem sorodnikom in prijateljem, pevcem, podjetju »Kovinotehna« Celje, ter duhovščini. Družina Baudl

ZAHVALA

Za poštvalno, plemenito pomoč v dolgotrajni težki bolezni Jožeta Podergajsa iz Arelina, se iskreno zahvaljujemo dr. Darinki Preglavi, zdravnici iz Celja. Družina Baudl

● SLUŽBE

GOSPODINJSKO pomočnik k tričlanski družini sprejemam. Naslov v upravi lista.

ZA IZMENICNO POMOČ v gospodinjstvu nudim hrano, stanovanje in nagrado. Naslov v upravi lista.

FLOSARSKI BAL

Olepevalno in turistično društvo Celje sporoča, da prireja dne 4. avgusta izlet na Ljubno na FLOSARSKI BAL. Prijave v turističnem uradu v Stanetovi ulici. Cena za člana 450, za nečlane 530 dinarjev.

NOVA MENJALNICA

Olepevalno in turistično društvo Celje sporoča, da je odprlo menjalnico v svojem turističnem uradu v Stanetovi ulici poleg kina Metropol.

OTVORITEV PLANINSKEGA DOMA NA GORI OLJKI

Celjska turistična zveza sporoča, da bo v soboto, 29. junija ob 18.30 odprl Planinski dom na Gori Oljki, kjer bo ob 20.30 spevna Planinska rola in oganjemet. Naslednjega dne bo na Gori Oljki velika ljudska prireditev pod imenom PIKNIK NA GORI OLJKI. Do Planinskega doma je zgrajena nova avtomobilska cesta.

TURISTICNI TEDEN V SOSTANJU

Celjska turistična zveza sporoča, da se bo vršil v dneh od 30. 6. do 7. 7. 1963 v Sostanju turistični teden. Na programu je več kulturno zabavnih prireditev, ki se bodo vršile skozi ves teden. Obiskovalce bi opozorili na otvoritev likovne razstave, ki bo 30. 6. na turistično akademijo 1. 7. in na zaključni del prireditve, ki bo 7. 7. v hotelu »Kajuhov dom«.

TURISTICNI TEDEN V VELENJU

Celjska turistična zveza sporoča, da se bo vršil v dneh od 30. 6. do 7. 7. 1963 v Velenju turistični teden. Turistični teden se bo pričel z otvoritvijo razstave »Turizem v slikah« ter katalgarsko revijo v nedeljo, 30. 6. v ponedeljek bo tekovanje mode. Jarjev, v torek koncert rudarskih godb Fohndorfa, v sredo pa tradicionalni skok čez kolo in družabno rajanje na Velenjskem gradu. Izletnike in turiste bi opozorili še na sobotni zabavni večer pesmi in napevov ob Velenjskem jezeru ter na kulturno razstavo v hotelu »Pakas« v nedeljo ob 18. uri.

Komisija za štipendije pri Občinski skupščini Smarje pri Jelsah razpisuje naslednje pogodbene štipendije

8 za slušatelje pedagoške smeri študija višjih šol.

Prednost imajo slušatelji matematike in fizike, slovenščine in nemščine, biologije in kemije, pedagogike-raziskovalno delo.

2 za zobotehnično srednjo šolo.

Pri izbiri pridejo v poštev predvsem študenti in dijaki v višjih letnikih in prosilci s področja občine Smarje pri Jelsah. Prosilci naj vložijo prošnje kolkovane z din 50 najpozneje do 25. julija 1963. K prošnjam je obvezno priložiti življenjepis, potrdilo o premoženjskem stanju, potrdilo o mesečnih prejemkih staršev, priporočilo družbenih organizacij, prepis zadnjega šolskega spričevala oz. potrdilo o opravljenih izpitih, izjavo, da ne prejemajo nikjer štipendije. Po preteku tega roka in nepravilno opremljene prošnje se ne bodo upoštevale.

Komisija za štipendije pri Občinski skupščini Smarje pri Jelsah

Komisija za štipendije pri Občinski skupščini Smarje pri Jelsah

IZLETNIK

ZAHTEVAJTE PROGRAME V NAŠI OSLOVALNICI!

Za vse INOZEMSKESKE IZLETE, ki jih organizira Putnik Beograd, sprejemamo prijave v naši poslovalnici.

14-dnevno potovanje z avionom, vlakom in v spalnem vagonu v ZSSR z ogledom BUDIMPESTE, KLEVA, LENINGRADA in MOSKVE, v mesecu juliju. Prijave sprejemamo do 23. junija 1963.

8-dnevno potovanje z vlakom na DANSKO in SVEDSKO z ogledom MUNCHENA, KOBENHAVNA in MALMÖJA, v dneh od 12. do 19. junija 1963. Prijave sprejemamo do zasedbe.

2-dnevni izlet z avtobusom v TRST in BENETKE meseca julija. Prijave do 15. junija.

Za šolske ekskurzije in izlete nudimo prevoz s popustom.

Za delovne kolektive prihajemo izlete po vsej domovini.

IZLETNIK, turistična agencija, poslovalnica CELJE, Titov trg 3, telefon številka 29-41.

PODJETJE JAVNE NAPRAVE CELJE

razpisuje

USTMENO LICITACIJO

za prodajo naslednjih osnovnih sredstev:

2 specialna vprežna voza za odvoz smeti

2 vakuum črpalki za uporabo za odvoz fekalij

1 dvoosni voz uporaben za prevoz cevi za črpanje fekalij

Licitacija se vrši dne 5. 7. 1963 ob 8. uri pri garažah podjetja na Mari-borski cesti (bivša Sodinova žaga). V kolikor ne bo interesentov družbenega sektorja pridejo v poštev tudi privatniki.

HOTEL EVROPA CELJE bo izvršil razprodajo rabljenih osnovnih sredstev v torek dne 2. 7. 1963 ob 8. uri za družbeni sektor in ob 11. uri za privatni sektor in sicer:

kavarniški stoli kom.	1.000
kavarniške mize,	
male kom.	10.000
kavarniške mize, večje	15.000
klavir	250.000
svetlobna telesa	2.500
centralna peč Trika 15	250.000
lesena kavarniška stenska furnirana obloga m ²	600

Turistično olepevalno društvo Braslovce in Gostinsko podjetje Braslovce obveščata: da bo s 1. julijem vsak dan odprti bife pri braslovškem jezeru ter vsako nedeljo popoldne glasha za razvedrilo in ples.

Specialitete: domača salama, čevapčiči in različni ter pristna štajerska vina.

Za goste ugodno kopanje in čolnarjenje.

● OBJAVE

Podjetje »POSREDNIK« CELJE, Tomšičev trg 16, telefon 25-90

Za komisijsko prodajalno rabimo ženska in moška ter otroška dvokolesa, mope, motorna kolesa, šivalne stroje, razni tehnični material, pohištvo vseh vrst (spalnice, kuhinjsko pohištvo) itd.

Dalje rabimo moške obleke, ženske in otroške obleke ter obutev.

V posredništvu najno rabimo več vseljivih hiš v Celju in bližnji okolici, stavbnih parcel, ter vseljivih stanovanj.

Ugodno imamo na prodaj komfortno 4 sobno stanovanje za ceno 3.200.000 din, takoj vseljivo hišo v Celju za ceno 3.200.000 din. Za prodajo imamo razna osebna in motorna vozila.

Za socialistični sektor rabimo za prodajo osebne in tovarne avtomobile vseh vrst in znamk, ter stroje in naprave.

Priporočila se kolektiv »POSREDNIK« Celje.

OBVESTILO

Obveščamo vse davčne zavezance na območju občinske skupščine Celje, da bodo davčni razporedi za kmečko odmero za leto 1963 razgrnjeni na javni vpogled od 21. 6. 1963 do 2. 7. 1963, in to: za mesto Celje v prostorih uprave za dohodke v sobi št. 7. Za krajevne urade Dobrna, Frankolovo, Strmec, Skofja vas, Smartno v Rožni dolini, Store in Vojnik pa v prostorih Krajevnih skupnosti (krajevnih uradov).

Rok za pritožbe zoper odmero davka od kmetijstva za leto 1963 preteče 15 dni po obvestilu to je 17. 7. 1963.

Istovčasno obveščamo vse davčne zavezance od samostojnih poslovalnic, da so po 83. členu uredbe o dohodnini (Uradni list FLRJ št. 22/61) razgrnjeni na vpogled seznamami o ugotovljenem prometu in čistem dohodku za posamezne davčne zavezance.

Seznamami so na vpogled pri upravi za dohodke Občinske skupščine Celje v Gregorčičevi ulici št. 6, II nadstropje od 26. 6. do 6. 7. 1963.

Številka: 422-24/63-4
Datum: 20. 6. 1963

Uprava za dohodke
Občinska skupščina Celje

KOMUNALNO PODJETJE »CESTE - KANALIZACIJA« CELJE

Ulica 29. novembra št. 2

razpisuje prosto delovno mesto

1. kvalificiranega minerja

za gradbišče kamnolom Frankolovo

Nastop službe takoj. Plača po TP podjetja. Ponudbo je poslati najkasneje do 30. tega meseca na upravo podjetja.

PODJETJE JAVNE NAPRAVE CELJE

sprejme v službo

več delavcev

za odvoz smeti s specialnim avtomobilom.

Delo po učinku. Povprečni mesečni dohodki do 32.000 din. Prošnje osebno oddati v upravi podjetja, Gregorčičeva 6/II.

OBČINSKA SKUPŠČINA LAŠKO

OBČINSKI KOMITE ZKS LAŠKO

OBČINSKI ODBOR SZDL LAŠKO

OBČINSKI ODBOR ZB NOV LAŠKO

OBČINSKI KOMITE ZMS LAŠKO

OBČINSKI SINDIKALNI SVET LAŠKO

Vsem občanom

čestitamo za praznik občine Laško

2. julij

SPLOŠNA BOLNICA CELJE

razpisuje 2 prosti delovni mesti

priučениh kurjačev centralnih peči

Nastop službe takoj.

Osebnih dohodek po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov ustanove.

Hotel EVROPA CELJE

HOTEL EVROPA CELJE obvešča vse svoje cenjene goste, da bo priljubljeni ansambel pod vodstvom Marjana Kosmusa igral plesno in zabavno glosbo v mesecu juliju in avgustu vsak dan zvečer razen ponedeljka.

S petjem vas bo zabaval Volod Per. Obiščite nas na obnovljenem in zadovoljni boste

Se priporoča kolektiv hotela Evropa Celje

Mati, proizvajalka in pesnica Marica Kačeva

Zaposlena je v celjski Tovarni emajlirane posode, sicer pa je ena izmed tistih, po vsej priliki redkih žena, ki iščejo izpopolnitev svojega življenjskega smisla v ustvarjanju. Ne samo materinstvo (je mati štirih otrok), skrb za družino in zaposlitev v tovarni, marveč tudi tisto prikrito delovanje, ki sprošča človeka in ga dviga nad vsakdanjost, z drugimi besedami, tudi poezija naj izpopolni njeno bivanje. To mi sel, čeprav ne v docela takšni obliki, si je Marica Kačeva postavila za vodilo svojega pesniškega snovanja.

— Pesem, pravi, — je del mene; pišem, ker je v meni neka čudna potreba. Morda sem ta nagib podedovala po očetu. Tudi on riše in piše, vendar o tem nikoli ne govori. Včasih sem v starih koledarjih našla kakšne njegove hudomušne verzice. Morda pa je moja ljubezen do poezije pripisati tudi okolju, v katerem sem preživljala svojo mladost: to je bil Sempeter nad Laškim, zdaj Olešče, mlin ob potoku in slap, ki je padal v globino... čudoviti kraj, ki me še danes s tolikšno ljubeznijo veže nase.

V razgovoru je skromno priznala, da je pesmi vselej pisala zase in jih ljubosumno skrivala.

— Toda kdaj? Kdaj si lahko človek, ki opravlja vsa dela doma in je hkrati zaposlen še v tovarni, vzame čas za pisanje pesmi?

— Največkrat ponoči. Tole pesem, je rekla in polistala po zajetnem zvezku, sem napisala recimo ob pol dveh zjutraj.

— In kako dolgo pišete? — Dvanajst let.

Prvič se je v poeziji poskušala s sedemnajstimi leti, več pa je začela pisati štiri leta kasneje. Prvikrat je javno nastopila na oddaji Pokaži kaj znaš 1958. leta v Ljubljani, leto dni zatem pa je imela literarno oddajo v celjskem radiu. Svoje pesmi je objavljala v Emajlircu, Celjskem

tedniku in njegovi — žal — enkratni prilogi TEN. Njena zbirka šteje danes okrog 350 pesmi.

Pogovor je seveda nanasel tudi na vzornike, ki so tako ali drugače vplivali na njeno pesniško dejavnost.

— Od svetovnih pesnikov, je rekla, najraje prebiram Heineja, Puškina in Goetheja, medtem ko se mi od domačih najbolj pri srcu Igo Gruden, Ada Skerljeva, Marička Znidaršičeva in Ivan Minatti. S Franom Rošem imam tudi osebne stike.

— Kakšni motivi so vam najbližji in kaj mislite o poeziji?

— Predvsem se ne držim nobenih strogih pravil, ker se jih tudi nisem naučila. Moje pesmi so čustvene, izpovedne. Svojih pesmi ne popravljam, pač pa jih raje napišem na novo. Moderne pesmi so mi všeč, če se vsebina ujema z obliko, sicer pa, se mi zdi, mora biti pesnik, tako kot pisatelj ali slikar, če mu je narava že dala talent, razumljiv. Pisati mora predvsem s poslušom. To kar je abstraktno, ne more biti lepo.

In dodajmo: to, kar ni lepo, ne more biti poezija.

Marica Kačeva pa je v svojih pesmih neposredna in preprosta in prav to jim daje pečat lepega in vzvišenega.

Še enkrat srečanje v Dobrni

Na okrajni reviji zabavnih ansamblov celjskega okraja, ki je bila 9. junija 1963 v Dobrni, je bilo razvidno, da je v našem okraju precej razvita instrumentalna glasba tako zabavne kot narodno-zabavne zvrsti. Ze same vodne besede tov. Ferlinca, predstavnika Okrajnega sveta Svobod in prosvetnih društev, so nam dale dovolj jasnem pojmem in namen prireditve (pregledati kvaliteto posameznih nastopajočih ansamblov ter jim na osnovi teh ugotovitev nuditi strokovno pomoč).

Z zanimanjem sem pričakoval obširnejše poročilo v »Celjskem tedniku«, toda zasledil sem slavošpev ansamblu »ELEKTRA«, ki po mnenju neke osebe sodi v »vrh« slovenske zabavne glasbe, narodni žanr — pa čeprav izviren (večina od nastopajočih ansamblov je znana z oddaj »Za našo vas« ter so jih radijski poslušalci zelo ugodno ocenili) zelo »patriotsko« podcenjuje. Verjetno smatra, da je lahko slovenska zabavna glasba izvajana samo v ritmičnih in višjih ameriških koračnic, foxtrotov, in italijanskih slowrockov. Zirijski, pa čeprav »samo« slovensko, sem pričakoval, toda žal se ni predstavila.

Nimam namena ocenjevati kvalitete nastopajočih, želim pa biti neki posameznik, ki se čudi, da tako kvalitetni ansambel kot je »Večno mladi« ni imel posrečeno izbranega programa. Z ugotovitvijo se strinjam, ker je bila prireditev namenjena izvajanju slovenske zabavne glasbe, vendar je imel resnici na ljubo omejnjeni ansambel več slovenskega — domačega in zato po mojem mnenju več izvirnega kot ansambel, ki se v članku »Srečanje v Dobrni« le malo pretirano povzbuje.

Večini poslušalcev, ki jih zanima zabavna glasba, so znani ansambli, ki sodijo v vrh slovenske glasbe in tudi izvajajo slovenske popevke kot slovensko narodno-zabavno glasbo. Zato se ne strinjam z mnenjem pisca in njegovimi ugotovitvami.

Revija je po uvodnih besedah tov. Ferlinca bila namenjena še močnejšemu razvoju slovenske zabavne in narodno-zabavne glasbe in nima nič skupnega z nerealnimi razvrščanjem v lestvico, ki sem jo zasledil v omenjenem članku. Rad bi spoznal glasbenega strokovnjaka — vsaj enega na reviji nevidne in nepoznane žirije, ki bi se s tako ocenitvijo celotne revije strinjal.

Prepričan sem, da nihče od nastopajočih ni prišel na revijo zaverovan v svojo »nadkvaliteto« tako v pogledu izvirnosti kot izvajanja, temveč da za svoj način glasbenega izražanja poišče najboljše obliko ter jo v primerjavi z ostalimi in vzpodbudno strokovno pomočjo obogati. Če bi bil namen prireditve res tak, potem ne more priti v poštev vzporedjanje znanih starejših in tujih zabavnih melodij oziroma skladb z mlado razvijajočo se slovensko narodno in zabavno glasbo v našem okraju.

Z ne najbolj posrečenim načinom ocenitve celotne revije v omenjenem članku pa ni bila dana primerna vzpodbuda za širjenje in razvijanje takih, nedvomno zaželenih in koristnih prireditev!

T. O.

Kar hočete

V počastitev 400-letnice rojstva velikega dramatika Shakespeara bo SLG Celje uprizorilo nočjo ob 20.30 pri vodnem stolpu na Kocenovem trgu njegovo komedijo KAR HOČETE. Delo je režijsko pripravil Branko Gombač, sodi pa med Shakespearove najvedreje in najlepše stvaritve. Kakor pravi režiser, je komedija tudi najprimernejša za uprizoritev, saj je v njej dovolj komičnih situacij. Dasi te kdaj pa kdaj zaidejo v burlesko, pri čemer obstoji nevarnost, da delo zdrkne na raven navadne komedije za smeh, je KAR HOČETE vendarle komedija značajev, v kateri se je veliki dramatik posmešnil človeškim slabostim in napakam.

Celjsko gledališče bo pri vodnem stolpu izvedlo 6 predstav.

Zgoraj: Kocenov trg. Spodaj: Prizor iz Shakespearove komedije KAR HOČETE.

-d.

Knjižica o Slavku Ostercu

Pred dnevi je Pomurska založba v Murski Soboti izdala lepo urejen zbornik o znanem slovenskem skladatelju Slavku Ostercu. Zbornik je uredil Vanek Siftar, zunanja oprema in ilustracije pa so delo skladateljve hčerke Lidije Osterce.

Drobna knjižnica nam s številnimi prispevki, ki so jih napisali Osterčevi sorodniki, znanci, učenci, prijatelji in raziskovalci njegove umetniške zapuščine, daje podobo samega svojega glasbenega ustvarjalca Osterca, hkrati pa pronicva v drobne sentence te zanimive osebnosti, ki v glasbeno življenje Slovencev vnese čisto svojstven, samonikli izraz.

Pa ne le to, vsi prispevki, ki jih je urednik Siftar zbral v lepo, zaokroženo celoto, nam v svoji fragmentarnosti vendarle razkrivajo obdobje, v katerem je živel Osterce, to je čas pred in med obema vojnama; čas rasti Osterčevega nacionalnega ponosa in boja za drobne pravice v ožji domovini ter kvalitetno rast človeka in umetnika k spoznanju pohađa k novim oblikam človeške družbe.

Knjigo je izdala Pomurska založba v Murski Soboti ob spominskih slovesnostih v Veržeju.

TEHARCANI BI BILI VESELI ...

... če bi že kaj ukrenili s stariim zvonikom, ki bi naj bil »kulturni spomenik«, je pa žal vse kaj drugega. Ze nekaj let predstavlja veliko nevarnost predvsem za otroke, ki se igrajo v njegovi bližini. Pa tudi za turiste ni posebno privlačen, saj se kamenje nenehno ruši z njega. Rešitvi sta dve: ali ga povsem podreti, ali pa popraviti.

... če bi uredili avtobusno postajališče. Sedanje je skrajno neprimerno proti Storam, saj morajo potniki včasih skočiti iz avtobusa naravnost v jarek. Gotovo je, da bi se našel primeren prostor, tem bolj, ker so o tem že premišljevali. Čudno pa je, da že nekaj nesreč ni bilo dovolj dober opomin.

... če bi lahko v samopostrežbi večkrat kupili svežo smetano, skuto in mleko. Saj teden ali pa še več dni stara sladka smetana in skuta prav gotovo nista najbolj užitna.

Zadnja abonmajska predstava v letošnji sezoni Slovenskega ljudskega gledališča v Celju je bila uspešna uprizoritev poljskih satir pod skupnim naslovom »SMEH NI GREH«. Zabavnemu večeru je dal ustrezno kabaretno podobo gost režiser Miran Herzog. Na fotografiji je zabavno-satirični sekstej.

DOLENJSKI KULTURNI FESTIVAL

poletje 1963

KOSTANJEVICA NA KRKI

V Kostanjevici na Krki se je v soboto, 22. junija pričel dolenski kulturni festival. Otvorili so ga s predstavo Miroslava Krleža V agoniji, ki jo je izvedla Drama SNG iz Ljubljani. Naslednjega dne so odprli več likovnih razstav, tako razstavo starih grafik od XV. do XVIII. stoletja, ki jih sicer hram celjski Mestni muzej; retrospektivno razstavo savinjskega rojaka kiparja Ivana Nاپotnika ter retrospektivno razstavo slikarja in kiparja Jožeta Gorjupa. Istega dne so odkrili tudi spomenik pesniku in slikarju Jožetu Cvelbarju na Prekopi. Zvečer je nastopil pevski zbor »Jakob Gallus« iz Kočevja.

Program letnih prireditev v Kostanjevici pa se bo nadaljeval vse do 1. septembra. Tako bo jutri zvečer ob dvajseti uri nastopila v Domu kulture DPD Svoboda »Dušana Jereba« iz Novega mesta z Millerjevo dramo Vsi moji sinovi, v nedeljo pa bo ob treh popoldne Ijubljanska Opera uprizorila na grajskem dvorišču Smetanovo Prodano nevesto. Istočasno bodo slovesno odprli tretji mednarodni simpozij kiparjev.

V-kostanjeviških letnih prireditvah bo sodelovalo tudi celjsko gledališče, ki bo 4. julija ob pol devetih zvečer uprizorilo na grajskem dvorišču Shakespearovo komedijo Kar hočete.

Drugi del programa dolenskega kulturnega festivala se bo pričel 3. avgusta ob pol devetih zvečer s premiero zgodovinskega umetniškega filma Nevesinjska puška, ki so ga posneli v Kostanjevici; poleg režiserja se bodo občinstvu predstavili tudi nosilci glavnih vlog. V nedeljo, 4. avgusta bo ob dvajsetih v Domu kulture literarni večer slovenskih književnikov, 10. avgusta pa bo prav tako ob dvajsetih prosvetno društvo »Ljuzje Košak« iz Kostanjevice uprizorilo dramo Zapolske Morale gospe Dulske. Celjski komorni zbor bo koncertiral v grajski kašči 11. avgusta ob dvajsetih, večer opernih arij in baleta pa bo v Domu kulture 17. avgusta ob dvajsetih. Poleg tega bo 18. avgusta ob dvajsetih na sporedu Bela Krajina v pesmi in plesu v izvedbi prosvetnega društva iz Metlike. 31. avgusta večer jugoslovanskih plesov, ki jih bo v Domu kulture izvajala folklorna skupina »France Martolt« iz Ljubljane. 1. septembra pa bodo ob sedemnajstih slovesno zaključili III. mednarodni simpozij kiparjev ter otvorili razstavo na prostem. Po koncertu Slovenskega okteta v grajski kašči ob 18. uri bodo priredili še »Beneško noč« na Krki, s čimer bo dolenski kulturni festival zaključen.

Tak je program tega tako rekoč izjemnega »kulturnega maratona«, ki ne priča samo o prizadevnosti prirediteljev, pač pa je hkrati tudi odsev kulturnih prizadevanj vse Dolenjske. Zato je pričakovati, da bo Kostanjevica v tem času privabila tako delovne kolektive, društva in organizacije kakor posamezne delovne ljudi, vse tiste, ki jim je pri srcu tudi naša duhovna ustvarjalnost.

CELJSKI PROBLEM

ŠTEVILKA I

USAHILE PIPE....

Pretekli petek je radio sporočil celjskim občanom, da začasno ne bo vode. Prepozno. Vode že ni bilo več. Na zajetju v Medlogu se je pokvarila črpalka, zajetje pa, ki so ga razširjali, še ni bilo gotovo. Voda je curljala le še v kletih in pritličjih, kjer stanuje le slaba četrtina Celjanov. Stanovalci višjih nadstropij so bili še toliko bolj prizadeti, saj so si oni iz nižjih nadstropij ustvarjali zaloge, tako da v druga in tretja nadstropja sploh ni pritekla.

Hajka zaradi vode je v soboto omrtila telefone v podjetju »Plinarna vodovod« do te meje, da sploh niso mogli preko žice urejevati svojih zadev. Problem je postal na mah prvorazreden. Tiste dni se je krepko maščevalo dosedanje podcenjevanje problema vode v Celju, posledica take kratkovidnosti pa je občutna pravzaprav že nekaj let. Celje ima vodovod, ki je bil zgrajen v prvih letih tega stoletja, med vojno in po vojni pa so bila zgrajena še dodatna zajetja v Medlogu. Medtem pa je Celje nekajkrat prerasló mestece pod avstroogrsko upravo, več kot za enkrat pa je sedanje Celje večje od predvojnega. Na vodno omrežje pa se ni priključilo samo na tisoče novih družin, temveč tudi industrija, tista, ki je bila na novo zgrajena in ona, ki se je po vojni razširila.

Kdo vse si je zaslužil oceno nezadostno zaradi takega urejanja komunalnih potreb mesta je zdaj skoraj brezplodno razpravljati, ker od tega ne bi iztisnili nobene kaplje več iz vodovodne cevi. Drži namreč, da »vodno krizo« v Celju ni mogoče naenkrat in čez noč rešiti. Za to ni niti dovolj sredstev, pa tudi tehnično je neizvedljivo, da bi zamudo desetletij nadoknadili v nekaj mesecih.

Problem, ki je zdaj z vsó ostrino izbil na dan, terja na eni strani pospešitev izgradnje novega vodovoda, izkoriščanje vseh mogočih časovnih rešitev in seveda poostren režim gospodarjenja z razpoložljivo vodo.

O tem je pred tednom na seđetu občinske skupščine razpravljala skupina odgovornih ljudi na posvetu, ki ga je sklical novi predsednik občine, tovariš MARJAN UČAKAR. Poleg sklepov in predlogov, ki so bili izrečeni na tem sestanku, objavljamo tudi misli in predloge občanov, ki dandanes tako pogosto in tehtno razpravljajo o celjskem prvorazrednem problemu.

Dokončna ureditev je žal v perspektivi

Dokončna ureditev preskrbe Celja z vodo je dvojna. Zgraditi je treba nov vodovod iz Vitanja in urediti sistem akumulacij za industrijsko vodo. Žal je izvedba obeh načrtov vezana na daljši čas, najmanj na tri leta. Vitanjski vodovod, ki se polagoma približuje Celju, v naslednjih dveh letih torej bistveno ne bo izboljšal položaja. V naslednjem letu bo na primer večja količina vode namočenostila potrošnje v Vojniku, toda »prihranek« se bo izgubil v novih priključkih ob izredno dinamični gradnji novih stanovanj. Bistveno se bo preskrba z vodo popravila šele takrat, ko bo v Skotji vasi zgrajen rezervoar, do kraja pa čez dva leti, ko bodo obnovili zastarelo omrežje v mestu samem.

Industrija je velik potrošnik vode, toda resnici na ljubo moramo povedati, da na primer Cinkarna že zdaj črpa večji del vode neposredno iz Hudinje. Izgradnja akumulacijskih jezer v okolici Smartnega v Rožni dolini je zagotovljena, toda tudi ta bodo napajala industrijo predvsem v sušnih mesecih in vrhunčnih porabe. Tako vitanjski vodovod, kakor tudi izgradnja industrijskega vodovoda, sta torej stvar perspektive, dogledne sicer, toda vendarle perspektive.

Sedanjo »vodno krizo« bo torej treba rešavati tudi z začasnimi rešitvami, ki pa bodo terjale dobro mero razumevanja in sodelovanja vseh, od podjetij, do vsakega posameznega potrošnika.

RAZEN ČINKARNE IMAJO PODJETJA GLUHA USESA...

Ko je lani Cinkarna sprožila iniciativo za izgradnjo industrijskega vodovoda, ki ji je potreben za bližnji rekonstruirani proizvodni proces, se je kolektiv obrnil tudi na ostale potrošnike »industrije«. Šlo je za načrte in za sofinanciranje zajetij. Toda podjetja so se, oprostite izrazu, poluhnila in na pobude Cinkarne ni bilo nobenega odgovora. Industrijskih potrošnikov vode pa je v Celju precej. Ne mislimo na potrošnje za sanitarne naprave, v mislih imamo prav vodo za potrebe proizvodnje.

Kot smo se na omenjenem sestanku spoprijeli, je »Metka« resen partner Cinkarne in bo za gotovo šlo v sofinanciranje. Njena poraba znaša danes in bo tudi v prihodnje 18 litrov

na sekundo. To je majhen, vendar pomemben del potrošnje. Kaj pa ostala podjetja? Mar njihovi delavci ne trpijo prav tako pomanjkanja pitne vode?

VSAK SEKUNDA LITER JE POMEMBEN

Na posvetu je bilo prav ugotovljeno, da samo od načrtov in obetov ne bo odpravljeno trenutno pomanjkanje. Zato je razprava potekala v smeri, kako izrabiti sleherni možnost v sedanjem kritičnem času.

Prvo dragoceno darilo potrošnikom pitne vode obeta »Metka«. Direktor Evgen Furlan je obljubil, da bodo v najkrajšem času poskusili za svoje proizvodne potrebe zajeti vodo v Sušnici. Tako bi mestni vodovod pridobil 13 litrov vode na sekundo — to pa pomeni dovolj vode za okoli 1.400 gospodinjstev.

V zadnjih dneh se je količina vode povečala, pa tudi pritisk. To je ugodna posledica novega drenažnega zajetja v Medlogu. Ravno gradnja tega zajetja in pa kvar na črpalki sta povzročila nekajdnevni kritični zastoj. Novo zajetje od konca preteklega tedna daje 20% več vode celjskemu omrežju. Priznati je treba, da je veliko in zahtevno delo bilo izvršeno v rekordnem času. No, ugodne posledice te dni Celjani že čutimo.

Prvi rezultat hitrega ukrepanja je že tu, in sicer: 20% novih količin vode iz zajetja v Medlogu.

Ce pa bo začasna ureditev industrijske vode za »Metko« v kratkem uresničena, potem pomeni to v bližnji bodočnosti nadaljnjih 12% dodatka na sedanje količine pitne vode v Celju.

NAD MILJARDO DINARJEV ZA VODOVOD PITNE VODE

Za ureditev glavnega cevovoda iz Vitanja, za priključke spotoma, za izgradnjo rezervoarja in razdelilnika, za obnovitev zastarelega omrežja v mestu bo potrebno vložiti okoli 1 milijardo in 70 milijonov dinarjev. Dole je parabiljena ena tretjina predvidenih sredstev.

Letošnja investicija bi znašala okoli 277 milijonov sredstev, in sicer izgradnja vodovoda do razdelilnika v Razdeju. Drugo leto bi porabili nad

In kaj pravijo v bolnici?

Eden največjih potrošnikov vode v Celju je nedvomno celjska bolnišnica. Pa ne samo to! Bolnišnica je tudi eden izmed tistih potrošnikov, ki jo je pomanjkanje vode iz Celjskega vodovoda v zadnjih dneh najbolj prizadelo. To je seveda razumljivo, saj so zavoljo prenizkega pritiska in pomanjkanja vode na sploh ogrožene higijensko sanitarne razmere v bolnici. Poglejmo, kako je v tej zdravstveni ustanovi zdaj, ko voda priteče samo še do pritličja.

Najhuje je ob »konicah« — to je ob tistih urah dneva, ko je poraba vode največja. To pa je zjutraj in zvečer, ko je v sanitarijah bolnišnice »promet« največji. V bolnici si niso mogli drugače pomagati, kot da so nakupili polna dva kamiona najrazličnejših veder in posod, v katerih zdaj prenašajo vodo iz nižjih v višja nadstropja. Tako vodo zagotovijo vsaj v tistih urah, ko je to najbolj potrebno.

Pomanjkanje vode čutijo po vsej zgradbi in v vseh prostorih. Celó v operacijskih dvoranah je tako. Pred

operacijo in po njej potrebuje zdravniško osebje veliko vode. Voda mora biti tekoča, ker se le s tem zagotovi kar največja čistoča. Zdad pa si morajo zdravniški roke umivati kar z vodo iz veder. Strežno osebje jim jo vliiva na roke; to pa nedvomno ni najbolj primerno.

Ta nesrečni problem celjskega vodovoda pa je prizadel tudi kuhinjo. Doslej so na primer posodo ves čas umivali pod tekočo vodo, zdaj pa to ni več mogoče. V težki situaciji so tudi ostali oddelki v višjih nadstropjih. To velja zlasti za ušesni oddelék, za šolo za zdravstvene delavce, za otroški oddelék itd.

Zaradi vsega tega, predvsem pa zavoljo bojazni, da zaradi teh ogroženih higijenskih sanitarnih razmer ne bi v bolnici izbruhnila kakšna epidemija, lahko prav dobro razumemo, zakaj se zdravstveni delavci tako živo zavzemajo za to, da bi problem celjskega vodovoda čimprej rešili. V bolnici so mislili že na to, da bi s posebno hidroformno napravo iz vodovoda vodo prečrpavali in s tem vsaj sebi zagotovili dovolj vode. Ker pa bolnica porabi približno 15 tisoč kubičnih metrov vode na mesec in se s tem uvršča med največje potrošnike vode v celjskem mestu, bi taka hidroformna naprava prav gotovo močno prizadela vse bližnje potrošnike vode. Zato so se v bolnici raje zavzeli za gradnjo lastnega vodnjaka. Načrti zanj so že v izdelavi — čeprav za gradnjo ni zagotovljenih sredstev. Bolnica je svoje možnosti že do konca izčrpala. Toda sredstva za vodnjak bo treba najti, če ne v bolnici, pa kje drugje. To narekujejo nevezdržne razmere v tej naši največji zdravstveni ustanovi.

No, podobno je tudi v ostalih zdravstvenih ustanovah. V nevropsihiatričnem oddelku v Vojniku pa je situacija še slabša. Tam voda ne priteče niti do kuhinje, ki je v pritličju. Tako morajo tu vsak dan velike količine vode kar »nastred«.

Verjetno je vsak komentar k temu, kar smo tu zapisali, nepotreben. Vodo zdravstvenim ustanovam je treba zagotoviti. Če bi prišlo v njih do izbruha kakšne epidemije, bi stroški zdravljenja — da niti ne upoštevamo dragocenih človeških življenj — prav gotovo preseglí stroške gradenj vodnjakov, ali pa realizacije kakšne druge rešitve.

SKROPILNI AVTO NI »ZAJEDAVEC«

Naš celjski škropilni avto, ki je namenjen za pranje ulic, ni parazit, ki bi odzemał pitno vodo Celjanom. Tudi nas je to vprašanje zanimalo, zvedeli pa smo naslednje: — Škropilni avto črpa vodo iz vodnjakov, ki jih je v Celju še vedno nekaj, v njih pa voda ni pitna. Tak vodnjak je za gledališčem. Če pa zmanjka tudi v vodnjakih vode, potem se škropilec oskrbuje z vodo v Savinji, za kar ima ustrezne naprave.

Toliko v pojasnilo, da ne bo nepotrebne jeze in kritike.

Incident na občana v kopalnici

Našim bodočim nedovom bodi potožena ena izmed stoterih težav občana »beteja in veselega mesta ob Savinji (seveda, če bo čez desetletja sploh kaj bolje?)».

Stanujem v četrtem nadstropju. Imam sanitarni »skabinetič«, ki združuje vse elemente sodobnih sanitarij od kadi, preko umivalnika, boljerja, do angleške WC.

Da čez dan ni kaplje vode v mojem nadstropju, sem že navajen, zato že dolgo mesere dresiram svoje telo na vse oblike čistjenja v nočnih urah. Tako sem tudi pred dnevi sklenil ukrasti počitku dve dragoceni urici in vstal v času, ko ilegalni petelin pri sosedih še ni zapel.

Stopil sem torej v kadi, se najprej lepo stuširal, potem pa namilil in se veselil svežine, ki se me je polastala. Toda naenkrat, glej vruga. Ko sem ponovno odvil pipo, je v ceveh čudno zapiskalo, zahreščalo in zagrgalo in nekaj kapljic se je za slovo poodilo iz pipe. Serijo nelepih besed sem zmrmljal skozi robe na račun tistega, ki mi je kje v spodnjih prostorih odvzel dragoceno tekočino. Počepnil sem v kadi in čakal. Milnica, prej tako prijetna in osvetočajoča, se mi je začela grbančiti in sušiti v neprijetne tuske in kožo je zajel nadležni srbeč. Čakal sem, čakal... čakal. Naposled je bilo mojega stoletnega potrpljenja konec. Završčal sem:

— Zeeeenaaa! —

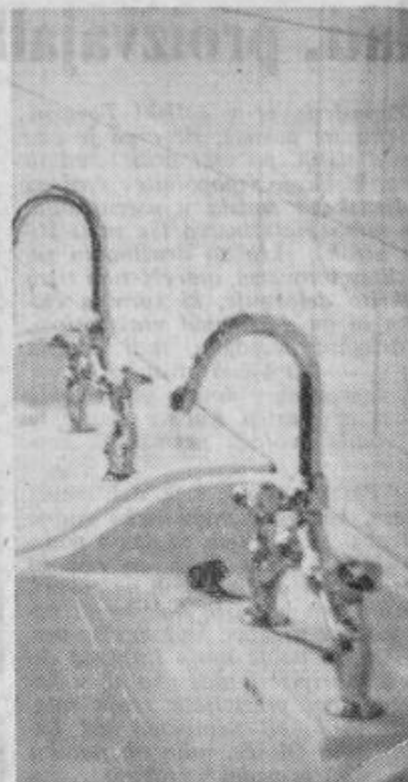
Vse bolj presuntljivo in milo sem jo klical, dokler ni v strahu, da se utapljam, prišla.

Zvilo jo je od smeha. Najbrž nisem bil preveč simpatičen v čepnem položaju v suhi kadi, ves luskinast, zraven pa sem se praskal kot kak bolhat »srodnik« po liniji skupnih prednikov vseh primatov.

Ko se me je nagledala, je moja rešiteljica pohitela z vedrico v prtičje, zbudila sosedo, prinesla mrzle tekočine in mi v krepkih curkih sprala nadlogo. Ze ob prvem curku sem s krepkim »hacile« napovedal, da bom imel nahod... Od tistih dni ne tvegam več. Ne grem se več civiliziranega človeka. Naso kombinirano sanitarno svetilče uporabljamo samo še kot dober vzrok za plačilo visoke točkovane najemnine. Nekateri druge delikatne oblike čistjenja opravljam bodisi v službi ali v gozdu, do obojega imam enako daleč. Spremenili smo tudi prehrano, da bi ne prišlo do nečistih presenečenj.

No, dovolj o tem. Dobil sem nalogo, naj napišem članek o hitri rasti našega mesta po vojni. Ker pa ni zaželeno, da bi kritiziral samo na tihem, upam, da vsi bivši občinski možje stanujejo v višjih nadstropjih.

—ček.

Lepe, blesčeče, toda pogosto »jalove« vodovodne pipe

Zakaj kloriranje?

Voda v Celju mora imeti določen odstotek klorove primese. Zakaj?

Prvič zato, ker del vode prihaja iz zajetja v Medlogu, ki se lahko iz različnih vzrokov okuži.

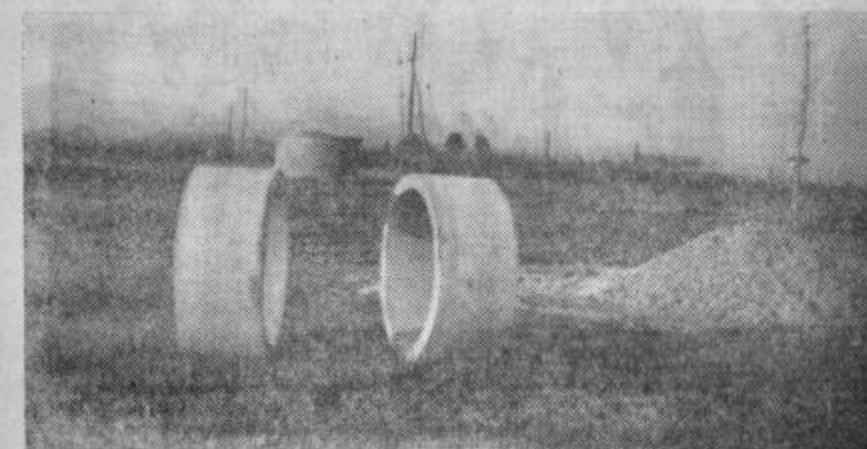
Vodovod v Celju je ponekod dotrajal in pušča vodo. Kadar ni v ceveh vode, lahko po isti poti v napeljavo pride nesnaga.

V takih okoliščinah je nujno potrebno vodo razkužiti. Naprave v Medlogu so dokaj primitivne, zato vselej ni mogoče zadeti prave mere. Potrošniki morajo torej sami nekoliko paziti, zlasti pa je treba po presledkih dotoka pustiti vodo nekaj časa teči. Temu se žal ne da izogniti.

Celjski vodovod je star 55 let

V mestnem arhivu je zapisano, da je Celje dobilo vodovod šele leta 1908. Otvoritev je bila 2. decembra leta 1908 ob 60-letnici vladanja Franca Jožefa I. Stroški so znašali 800.000 kron. Po rimskem vodovodu v Celju so na novo preskrbo z vodo začeli v Celju razmišljati že leta 1889.

Petindeset let je torej star celjski vodovod. Celje je bilo takrat po številu prebivalcev osemkrat manjše. Rast vodovoda pa je hudo zaostajala za rastjo mesta.

Novo črpalisce v Medlogu bo deino ublažilo vodno sušo

Poseben jubilej Velenjčanov Milijon prostovoljnih delovnih ur

Glavna dela na novem otroškem parku v Velenju se bližajo zaključku. V slabih štirih tednih in še to s prekinjavami zaradi slabega vremena so Velenjčani z osemnajst tisoč prostovoljnimi urami opravili različna zemeljska dela v vrednosti okrog 6,5 milijonov dinarjev. In če te dni zanese mimo, lahko že v glavnih obdobjih dojameš celoto bodoče otroške

zabave. Na velikem ovalnem prostoru, ki ga bo od prometne ceste ločila živa meja, je številne sprehajalne steze povedejo mimo indijanskega naselja s pešimi vrvami in prostorom za bojne posvete, k peskovnikom, vrtljaku, gugalnicam, plavalnemu bazenu, planinski staji in k raketnemu stolpu. Dodajmo še to, da bo v ba-

zenu topla voda in da bodo v parku letalo, lokomotiva, kamion, avtomobil in poseben vlak iz betonskih cevi, leseni krokodil, lepe zelenice z lepimi drevmi, tuši in pipe s pitno vodo, strelišče, klopi za otroke in odrasle ter prostor za sanitarije.

Tako bodo preko noči naši najmlajši dobili svoj park, kjer jim nikakor ne bo dolgčas, saj bo izbira za prijetno zabavo zelo raznolika.

Zanimivo pa je tudi to, da so se Velenjčani s tokratno prostovoljno akcijo tesno približali številu en milijon prostovoljnih delovnih ur, kar je vsekakor poseben jubilej mesta Velenja.

O letošnji akciji prostovoljnega dela nam je povedal nekaj zanimivosti predsednik krajevnega odbora Socialistične zveze v Velenju tovariš **Jože Volk**.

Znova so Velenjčani pokazali svojo pripravljenost, da s skupnimi močmi rešujejo tisto, kar bi drugače bilo še časovno odmaknjeno. Seveda pa imajo odločilno besedo pri tem člani delovnih kolektivov rudnika lignita Velenje, tovarne gospodinske opreme, Chrom-metala, Vegrada ter ostalih podjetij in ustanov. Zaradi smotnosti dela je dnevno potrebno le določeno število ljudi, zato so se domenili o številu udeležencev. Da pa je takšno delo uspešno, je nujno potreben štab, ki šteje tokrat kar 104 člane. V štabu prostovoljnega dela je tehnična skupina (arhitekti in gradbinci), veliko število skupinovodij, orodjarji, popisovalci, propagandna služba ipd. Tako je na delovišču vedno živahno. Med glasbo stalno poročajo o izvršenem delu ter drugih drobnih važnejših stvareh.

Poseben vzgled pa je primer sindikalne podružnice uprave rudnika lignita, ki je preteklo soboto namenovani izlet spremenila v šesturno prostovoljno delo. -ik

Gradbeno podjetje »Vegrad« letos pospešeno gradi družinska stanovanja za prodajo. Na prostoru med železnico in novim Velenjem gradijo kar tri 17-torčke. Na sliki delavca, ki delata stebre za betonske plošče.

Kdaj bodo v Šoštanju dobili plavalni bazen?

Saleska dolina je z regulacijo Pake izgubila dosežanje naravnih pogojev za kopanje in edinole velenjsko jezero je samcat objekt za kar dvajset tisoč prebivalcev. Prav zato že vrsto let v Šoštanju načenjajo vprašanje plavalnega bazena, ki je nujen tako za poletno razvedrilo kot za to, da bi šolska mladina velenjske občine vsaj v večini znala plavati. Tako pa je letošnja anketa pokazala porazno stanje, saj 63 odstotkov šoloobveznih otrok ne zna plavati.

Vse kaže, da bo slednjic te plavalne suše konec, saj so delovni kolektivi v Šoštanju zbrali že dovoljna sredstva, prav tako pa so Šoštanjčani pripravljeno sodelovati s prostovoljnimi delom. V pomladnih mesecih je že tekla beseda o lokaciji ter dokončni izdelavi načrtov, vendar pa na samem pragu sezone ni nič več slišati, da bi se kakorkoli premaknilo dalje. V zadnjem času je celo dokaj razširjena uradna tajna, da bržčas bazena ne bodo gradili v Šoštanju, temveč naj bi ga gradili v Velenju.

Do sem je vse razumljivo, razen s postavko tempev, ki naj bi se glasila tudi. Jasno pa je, da Velenje ima jezero z improviziranim bazenom in sedaj celo obsežno plažo, medtem ko v Šoštanju praktično nimajo nič in tudi ne bodo imeli, če si ne bodo zgradili. In slednjic še to: denar so prispevali delovni kolektivi — sklad je torej ustvarjen, ljudje pripravljeno sodelovati in ob tem je bržčas kar umestno vprašanje: kdaj bodo v Šoštanju dobili plavalni bazen? in ali je prav, da lokalne težnje ovirajo pripravljenost občanov pri izgradnji objektov za prepotrebno rekreacijo našega delovnega človeka. -ik

Gibanje prebivalstva

Brežice

V času od 15. do 21. junija je bilo na področju matičnega urada Brežice rojenih 4 dečki in 5 deklice. Porok ni bilo. Umrli so: **KRAMBERGER Vinko**, inv. upokoj., iz Crna 19, star 96 let. **NOVAK Karol**, kmetovalec iz Sentleharja 97, star 42 let. **GODLER Alojz**, inv. upok., iz Bukška 17, star 60 let. **SKALER Frane**, delavec iz Harmice 25, star 48 let. **UREK Marija**, kmetovalka iz Vrhjega 1, stara 74 let.

Laško

Matičnih dejstev območja občinskega občinskega ljudskega odbora Laško v preteklem tednu. Poročili so se: **Mestnjak Jože**, uslužbenec iz Bizovika pri Ljubljani št. 16 in **KOBILICA Angela**, delnica iz Bizovika pri Ljubljani št. 16. **SKET Janez**, uslužbenec iz Celja, Cuprijska 14 in **LES Verica**, uslužbenka iz Celja, Sikovih 52. **FLORJANC Mirko**, strojni tehnik iz Trbovelj, Vodenska 6 in **SKARGET Doroteja**, frizerska pomočnica iz Radeč št. 23.

Umrli so: **MARTUN Jožefa** roj. **ASKERC**, stara 75 let, upokojenka iz Laškega št. 228. **PLAZNIK Frane**, star 82 let, kmet iz Dehrega št. 9. **KNEZ Jože**, star 85 let, upokojenec iz Struče št. 59.

Rodili so se: **SEVSEK Gabriella** iz Rečice št. 126-a je rodila hčerko **Tatjano**. **JELENEC Ana**, kmetovalka iz Panč je rodila sina **Vida**. **GUČEK Teresija**, posestnica iz Lahovgrabna C je rodila hčerko **Vido**.

Šentjur pri Celju

V preteklem tednu so se dogodila na območju matičnega urada oziroma občine Šentjur pri Celju naslednja matična dejstva: Umrli: **SEBIC Antonija**, upokojenka iz Vödrusa 1, stara 78 let. Poroke: **Rečko Janez**, delavec iz Jele 5 in **HRASTNIK Ljudmila**, poljedelka iz Slivnice 5. Rojstnega primera ni bilo.

Zalec

Matična dejstva v času od 16. junija do 22. junija 1963 na območju občine Zalec. Primerov rojstva ni bilo. Poročili so se: **KIT Frano**, avtomehaničar, **Andraž nad Polzelo 25** in **FRANKO Antonija**, gospodinja, **Sempeter v Sav. dolini št. 113**. **SPOENSEK Stanislava**, uslužbenka, **Podgorje pri Letašu št. 2**. **JAN Ivan**, mizarški pomočnik, **Lipje št. 52** in **JOVAN Marija**, poljedelka, **Matke št. 38**. Umrli: **SKERBEC Jožef**, star 65 let, brez poklica (okrbovanec), **Pilštanj št. 49**. **MEDVED Franciška**, roj. **Pohlin**, stara 68 let, po poklicu gospodinja, **Zabukovica št. 113**.

Upravičene želje

Velenjčani se zadnji čas vse bolj zavzeto vprašujejo, čemu kljub programiranju bencinske črpalke v letnem gospodarskem načrtu velenjske občine (lani in predvsem tudi le-

tos) zaenkrat še ni prišlo do realizacije. Število lastnikov motornih vozil je kar v zadnjem letu visoko poraslo, poleg tega pa je Velenje kot turističen kraj vse bolj zanimiv in tudi obiskan od vse večjega števila domačih in tujih turistov. Žal pa so vsi vezani na bencinsko črpalko v 6 km oddaljenem Šoštanju. Ker bodo Velenjčani letos znova s prostovoljnimi delom podarili svojim najmlajšim kar tri pomembne objekte, si želijo, da bi vsaj do jeseni dobili bencinsko črpalko, ki je bržčas bistvenega pomena za turistični center.

GVIDO MRAZ

PRESEDNIK DPM V KONJICAH

Na prvi seji novega občinskega odbora Društva prijateljev mladine v Slov. Konjicah so za predsednika izvolili tov. **Gvida Mraza**, ki je že doslej vodil pripravljalni odbor tega društva. Za podpredsednico pa so izbrali tov. **Nančko Ravnjak**, tajniške posle pa bo opravljala tov. **Hermína Leva**. L.

Že 19 žrtev velenjskega jezera

V nedeljo dopoldne so slednjic po 13-dnevnem iskanju vendarle našli drugo letošnjo žrtev velenjskega jezera. Tako se je število vseh pone-srečencev-utopljenec povzpelo v

zadnjih desetih letih že na 19 ali kar za osem več kot v tem času v rudniku lignita Velenje.

To število bi moralo biti zelo resen opomin, da je reševalna služba na jezeru, ki je izredno obiskano, neodložljiva nuja, ki je ne moremo gledati zgolj skozi dinar. Prav zadnja dogodka izpred štirinajst dni to potrjuje, saj so v obeh primerih bili prisotni plavalci, ki so videli utapljajoče, a niso zmogli dovolj hrabrosti, da bi s privesnostjo reševali človeška življenja.

Stvar je pravzaprav dobila še bolj neresno obeležje z ustmeno prepovedjo kopanja s strani sanitarnega inšpektorja, kar je vodilo obrtno-komunalni center s temu, da so na več mestih dali table o prepovedi kopanja. Toda, ker kljub potapljačem niso našli utopljenca, so tako gostinci kot uslužbenci obrtno-komunalnega centra kar mirno gledali na samovoljno odstranitev table s prepovedjo ter niso več ustmeno opozarjali skupine dijakov, ki so dan za dnem v velikem številu prihajala na velenjsko jezero ter se kopale.

Na sliki: nova plaža ob velenjskem jezeru

Doslednost okrajne meje

Tovariš urednik,

čutim dolžnost, da napišem nekaj o skrbi cest na območju sevniške občine, ki je v letošnjem letu bila priložena celjskemu okraju. Gre za cesto Radeče—Loka—Breg—Sevnica, ki je žal ostala pod cestno upravo v Novem mestu. O tej cesti je vaš časopis že nekajkrat poročal, posebej o provizoričnem mostu preko usedle zemlje. Žal pa je stanje že tri leta nespremenjeno. Gramoza za to cesto ni in ni; iznajdljivi cestar tovariš Prašnikar se nekako znajde in tudi brez gramoza maši velike jame, to-

da zadnji nalivi so znova močno načeli cesto in vse kaže, da bo pod takšnim oskrbovanjem ta cesta kmalu neprevozna. Seveda ni to osamljen primer, kajti podobno se godi vsem cestam v občinah Sevnica, Krško in Brežice, kajti cestna uprava v Novem mestu skrbi v glavnem le za ceste, ki so ostale pod ljubljanskim okrajem. Prav zato apeliramo na cestno upravo v Celju, da posreduje pri cestni upravi v Novem mestu, kajti stanje na cestah je več kot kri-čeče. S. S.

Knjižne nagrade za najboljše naloge

Komisija za poklicno usmerjanje pri zavodu za zaposlovanje delavcev v Slov. Konjicah je pred kratkim ocenila najboljše naloge: »O izbiri poklica,« ki so jih napisali učenci 8. razreda osnovnih šol na območju konjiške občine. Sklenila je, da bodo vsi učenci, ki so napisali naloge, dobili primerne knjižne nagrade. Te jim bodo razdeljene še pred zaključkom tega šolskega leta. L.

„GOSTINSKE USLUGE“

»Gostinske usluge« so popolnoma dojemljiva oznaka za vse to, kar gostinstvo nudi posamezniku ali celoti; je torej splošen pojem dobrih ali slabih strani našega gostinstva, ki se še marsikje bori z najosnovnejšimi težavami, kot so: vpludna in hitra postrežba, zadovoljitev človekovega okusa itd. Toda ne, nismo se razumeli! Ste že kdaj slišali za »gostinske usluge«. Takole mimogrede

družbenimi sredstvi. In še vpludnost: le kaj bi imeli gostinci več dela in se trudili, da bi tudi v podjetju in ustanovi morali prebrivati dolge sezname jedil in pijač, če lahko magična beseda »gostinske usluge« toliko in toliko rešuje celotno zadevo.

In ker sem radoveden, sem povprašal dobrega gospodarstvenika, kaj meni o gostinskih uslugah. Takoj je dojel in me zavrnil.

»Na, ta je pa lepa. Ali živiva v modernem času? Ti ni jasno, da je poveličevanje malenkosti stvar preteklosti. In naš jezik - saj veš, težimo k temu, da z eno besedo povemo čim več, čim obširneje. Casa nam primanjkuje pa bi se vrteli okoli nepomembnih števil iz jedilnih listov.«

Potrepljal me je po ramenu in peljal v bližnji hotel, kjer sva kljub pomanjkanju časa napravila lepo seštevanko pod šifro »gostinske usluge« in sva se začuda menila o vseh drobnih stvareh s točno preciznostjo in celo razvlečnostjo.

In ko sem sam občutil slastnost in tečnost »gostinskih uslug«, sem se zaklel, da bom tudi v družinskem proračunu uvedel novo postavko: »gostinske usluge« ter s tem, da povem s prijateljevimi besedami, »ženi zamazal oči«.

Lahkovernež

Rozetinja

ujamete dialog na dostojni višini.

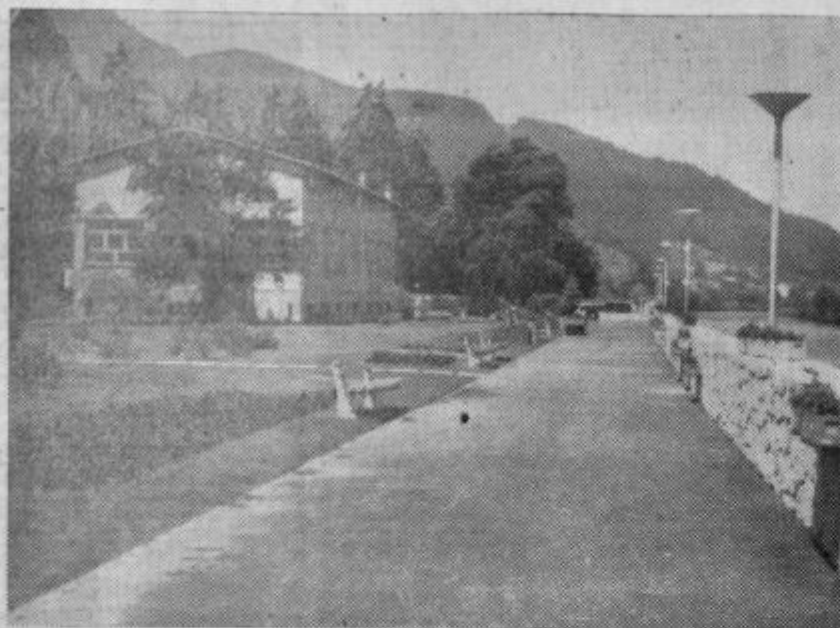
Blagajničarka v hotelu: »Ali boste takoj plačal ali izstavimo račun na vaše podjetje?«

Trgovski potnik: »Račun? Hm! (čez čas). Nobene specifikacije! Pišite »gostinske usluge« toliko in toliko.«

Druša slika: namesto trgovskega potnika zaslišimo predstavnik delovnega kolektiva.

Tovariš, ki je spremljal to ali ono delegacijo: »Le kaj se boste trudila, da bi posebej še enkrat pisala račun za vsako stvar, napišite kar »gostinske usluge«.

Od hotela do hotela, od gostišča do gostišča vsepovsod samo »gostinske usluge«, kadar devljemo pod zob in na zob z

Park za zdraviliščem dobiva novo podobo

PRESEDNIK LAŠKE OBČINE LJUBO ZELIČ:

Dokončna rekonstrukcija industrije

ENA GLAVNIH NALOG OBČINSKEGA SEDEMLETNEGA PLANA

Naš sodelavec je pred občinskim praznikom laške občine obiskal predsednika občinske skupščine Ljubo Zeliča in mu postavil dve vprašanji, ki se nanašajo na sedemletni perspektivni plan razvoja v njihovi občini. Tovariš Zelič je nanje takole odgovoril:

KAKO POTEKAJO PRIPRAVE ZA SESTAVO SEDEMLETNEGA PLANA V NAŠI OBČINI?

Tako kot v merilu celjskega okraja tudi v laški občini pristopamo k izdelavi predloga sedemletnega plana za obdobje 1964—1970. Pomembnost in obsežnost te naloge ter sorazmerno kratek čas, ki nam je na razpolago, zahtevajo dobro organizacijo dela ter intenzivno sodelovanje vseh organov in posameznikov, ki glede na svoje delovno področje ali strokovno usposobljenost lahko prispevajo h kvalitetni obdelavi in proučevanju skupnih in posameznih problemov našega razvoja.

Kot organizator dela in koordinator med posameznimi sestavilci plana je imenovana posebna komisija pri občinski skupščini, v kateri so poleg določenih strokovnjakov tudi predstavniki družbeno-političnih organizacij.

Težišče dela na pripravi predloga občinskega sedemletnega plana je na izdelavi nekaterih splošnih oziroma predhodnih študij ter na izdelavi programov razvoja posameznih gospodarskih področij in družbenih služb. Vzporedno z delom na občinskem perspektivnem planu pa se mora pričeti tudi delo na sestavi perspektivnih planov delovnih organizacij. Zato računamo že od vsega začetka z njihovim intenzivnim sodelovanjem pri tej veliki nalogi. Nekateri gospodarske organizacije so s sodelovanjem svojih gospodarskih združenj že napravile prve osnutke plana za prihodnjih sedem let.

Poleg programov razvoja posameznih področij bodo izdelane nekatere posebne študije, v katerih bodo obdelani nekateri problemi podrobneje, tako da bomo na osnovi teh študij in analiz realnejše in smotnejše predvidevali razvoj določenih področij v prihodnjem obdobju.

Posebne študije in analize bodo naslednje: kooperacija v lesno-predelovalni industriji, možnosti razširitve družbenega sektorja v kmetijstvu, davčna politika na vasi in problematika višinskih kmetij, gojenje in pospeševanje gozdov in mesto turizma v gospodarskem razvoju s posebnim poudarkom na zdraviliški, izletni in lovski turizmu.

Pri vsem tem delu pa bomo uporabljali tudi študije in gradivo, ki je bilo izdano v preteklem obdobju in ki obravnava probleme razvoja posameznih gospodarskih in družbenih področij.

Prebivalci laške občine praznujejo

Ker je bilo področje laške občine, predvsem pa gornji del Rečice, prav primerno za ilegalno delo prvoborcev, se je tu že v prvi polovici 1941. leta zbralo precej organizatorjev obojane vstaje, med katerimi so bili tudi Vrnč-Buzdo, Tone Grčar in drugi. Protij koncu 1941. leta se je tu zadrževal tudi Sergej Kraigher. Ilegalci so se čez zimo naselili kar po kmetijah. Vse do druge polovice 1942. leta sem ni zašel nemški škorenj.

Borci revirske čete so izdelali načrt napada na rudnik, predvsem so se hoteli polastiti rudniškega razstreliva, ki so ga nujno potrebovali za miniranje raznih strateško važnih objektov. Poleg tega so hoteli priti tudi do živil, tekstilnega blaga, obutve itd., pri čemer naj bi industrijski straži odvzeli orožje.

Po dobri pripravi, saj se je je udeležil tudi sam stražar, je akcija na rudnik v noči od 1. na 2. julij v celoti uspela. Napad so izvedli brez večjih izgub, edina žrtev je bil Janez Butja, ki je padel pri osvajanju

Prva ocenjevalna vožnja v Laškem

Ob sodelovanju občinske komisije za varnost prometa, združenja šoferjev in avto moto društva so preteklo nedeljo izvedli v Laškem prvo ocenjevalno vožnjo motornih vozil. Tekmovalci so startali v Laškem, vozili so skozi Rimske Toplice, od tu po dolini Gračice do Mišjega dola pri Jurkloštru, pa preko vrha in Lahomnega v Tevče.

Za tekmovanje se je prijavilo 13 avtomobilistov in 14 motoristov. Ocenjevalna komisija je ob upoštevanju mnenj številnih sodnikov, ki so bili razporejeni vzdolž proge, določila za zmagovalca avtomobilista Toneta Magriča iz Celja, ki je imel le eno kazensko točko. Na drugo mesto se je uvrstila Marta Zor z dvema kazenskima točkama, na tretje mesto pa Jože Karlevec z osmimi kazenskimi točkami.

Med motoristi je bil prvi Jože Golouh, sledila pa sta mu Milan Ocvirk in Miro Malgaj. Vsi trije so imeli le po eno kazensko točko.

Po končanih vožnjah so tekmovalcem razdelili praktične nagrade, zmagovalni ekipi iz Laškega pa je predsednik občine Ljubo Zelič kot pokrovitelj prireditev izročil prehodni pokal. Tekmovanje je po zaslugi organizatorjev odlično uspelo.

T. K.

Nejasne perspektive

Okrog laške zdraviliške zgradbe se tako rekoč vse spreminja. Tam, kjer so se še do nedavna dvigali kostanji, urejajo sodoben park. Le-tega bodo v celotni dolžini nasuli čez meter visoko, kar bo terjalo okrog 16 tisoč kubičnih metrov materiala. Poleg investicij za nekatera notranja dela bo obnova parka v letošnji fazi veljala preko 30 milijonov dinarjev. Park sam je izrednega pomena, saj je vezan na psihoterapijo, pa tudi na terapijo. V njem bo zato posebna asfaltna steza, ki bo omogočala hojo.

Nadaljnji perspektivni program razvoja laškega zdravilišča pa predvideva predvsem rekonstrukcijo glavne zgradbe (ta je stara 109 let), modernizacijo kopalniških naprav in drugih objektov, dograditev nove kuhinje in jedilnice, novega termalnega bazena ter 180 ležišč (eno in dvoposteljne sobe). Poleg tega so predvideni novi ambulantni prostori, adaptacija gospodarskega poslopja ter gradnja ekspresnega motela s 16 tujskimi sobami in 10 garažami. Vse investicije bi veljale milijardo dinarjev.

Toda tu se stvar zaplete, kajti vprašanje investicij ni rešeno. Ni namreč lastnih sredstev, niti kreditov. Normalno bi bilo, da bi bili v strukturi cene zajeti tudi skladi, vendar tu teh ni. V delitvi dohodka so skladi udeleženi le s tremi odstotki. S tem pa je mogoče pokriti le del anuitet. Čeprav ta problem ni le laški, marveč ga srečujemo v domala vseh zdraviliščih, pa bo vsekakor terjal ustrezno rešitev. Okrajni zavod za socialno zavarovanje je doslej pokazal razumevanje z dotacijami v višini 60 milijonov dinarjev, vendar so bila ta sredstva namenjena medicinskemu

poslovanju. Kako neizogibno pa bi bilo najti določen investicijski izhod tudi laškemu zdravilišču, kaže že samo dejstvo, da prihaja v zavod okrog 30 napotnic dnevno in da čakajo bolniki v vrsti po več mesecev. Medtem ko naj bi nastanitveni standard v sklopu razvojnega programa zagotovil 7,5 kvadratnih metrov prostora za vsako posteljo, vladajo v tem pogledu že deset let nenormalne razmere, kajti v posamezne sobe je bilo nujno nameščati še dodatna ležišča. Poseben problem je tudi v razdrobljenosti prostorov, namenjenih delovni terapiji itd.

Glede na to, da ima laško zdravilišče širši značaj, saj zajema velik del Hrvatske in drugih republik, občina seveda za investicije ne more biti kdove kako zainteresirana, pričakovati je torej, da se bo našla neka perspektivna rešitev v širših okvirih. To naposled opravičuje specifičnost ustanove kakor tudi solidna struktura zdravstvenega kadra, saj sodi ta z 32 zdravstvenimi delavci med kadrovske visoko razvita zdravilišča.

dhr

Bivši borci in aktivisti odlikovani

V laški občini je še mnogo občanov, ki so aktivno sodelovali v NOB ali pa so borbo proti okupatorju materialno podpirali, pa doslej še niso prejeli priznanja.

Občinski odbor ZB NOV je vse take primere lani obravnaval in predlagal več sto nekdanjih borcev in aktivistov za odlikovanja.

Na ukaz predsednika republike Josipa Broza Tita so pred kratkim odlikovali 467 borcev in aktivistov. Osnovni organizaciji ZB NOV Laško in Marija gradec sta odlikovanja podelili že preteklo soboto. Svečana podelitev je bila v dvorani gostišča Hum v Laškem, udeležilo pa se je več sto Laščanov, članov ZB. O pomenu slavlja je spregovoril predsednik občinske skupščine Ljubo Zelič, ki je vsem odlikovancem toplo čestital, moški pevski zbor Svobode iz Laškega pa je izvedel program partizanskih pesmi.

T. K.

Kako podaljšati sezono

Turizem in gostinstvo v Laškem pravzaprav ne preživljata kakšnih večjih problemov. Takšna je vsaj osnovna misel, ki jo je v razgovoru izrazil direktor gostinskega podjetja »Savinja« v Laškem Franjo Jelen.

Kakor meni, je največji problem v tem, kako podaljšati turistično sezono, da se ta ne bi začela šele julija in končala avgusta, marveč da bi trajala nekako od maja do oktobra. Za to v Laškem že zdaj obstoje pogoji. Morda bo v tem smislu lahko kaj več storila turistična pisarna, ki jo nameravajo odpreti, saj je turizem pogosto odvisen tudi od propagande. Doslej je bila namreč ta plat prepuščena hotelu »Savinja«; turistična zveza je izdala en sam prospekt Laškega in Rimskih Toplic, kar je seveda malo.

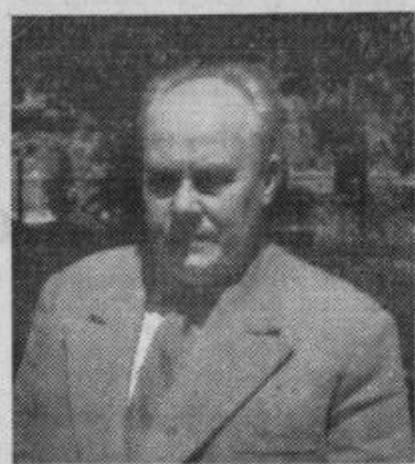
Na vprašanje, kakšen turistični promet pričakujejo letos in kolikšne so zmogljivosti, je Franjo Jelen odgovoril:

Medtem ko smo lani dosegli okrog 8000 nočitev, od tega 40 odstotkov tujcev, jih bo letos precej več, saj so se nočitve tujih gostov dozdaj povečale že za 20 odstotkov. Tako so za julij in avgust že skoraj vse rezervirali Avstrijci, Nemci, Italijani in tudi domačini, ki se hodijo sem zdraviti že več let. Glede na to, da je laški turizem dobil od osvoboditve vsega kakšnih 15 milijonov dinarjev kreditov in smo vse ostalo uredili iz lastnih sredstev, so razmere še kar zadovoljive, čeprav bi bilo seveda treba še marsikaj storiti. Tako imamo v prenovljenem hotelu »Savinja« 50 ležišč, okrog 85 pa jih je pri zasebnikih. Poleg tega imamo okrog 100 ležišč v Rimskih Toplicah, od tega 40 v gostišču in 60 pri zasebnikih. Vendar pa bi bile potrebne večje investicije prav tu — zaradi termalnega bazena. V splošnem bi potrebovali še kakšnih 50 ležišč.

Pri vsem tem so edini večji problem le penzijske cene, s katerimi bodo po mnenju direktorja Jelena

teško shajali — v glavnem zaradi podražitve mesa — ki pa jih spričo tega, da so bile že objavljene, ne bodo mogli popravljati.

dhr

Franjo Jelen

Tudi v Velenju primankuje pitne vode

V vseh tistih krajih, kjer je bila v zadnjih letih izredno nagla stanovanjska izgradnja, je prej ko slej prišlo do problema oskrbovanja s pitno vodo. Ta problem je izredno pereč v Celju, nič manj pa ga ne občutijo prebivalci novega Velenja.

Velenje oskrbujejo z vodo, ki jo zajemajo v rudniku; leta 1918 so po vdoru vode uspeli zaježiti bazen triadne vode ter vgraditi sesalno cev — in tako je še danes ta notranji bazen preskrbovališče pitne vode naglo rastočih potreb. In ne le, da letno pridobi Velenje na desetine družinskih stanovanj ter se veča potrošnja industrije in s tem nujno primanjkuje vode, temveč prav zadnje čase je vse bolj opazno nižanje nivoja vode v črpalnem bazenu in je zato pritisk ta-

Stane Jurko

O tovarni in njenih uspehih

Tekstilna tovarna Volna v Laškem bo ob koncu tega meseca poslala prvo pošiljko blaga v Sovjetsko zvezo. S tem, menijo, se bo tovarna pridružil našim izvoznikom, kajti v podjetju si prizadevajo, da bi svoj izvoz usmerili tudi v druge države. Kakega je v razgovoru dejal Stane Jurko, šef organizacijskega kadrovskega sektorja, so za to možnosti kljub močni mednarodni konkurenci. Te pa v prvi vrsti zagotavlja to, da se je kvaliteta izdelkov laške tovarne v zadnjem času močno izboljšala in ker tudi sicer vsaj letos ne bo težav glede dobav kvalitnih surovin.

Tudi plasman izdelkov na domačem trgu poteka brez težav, saj je že 90 odstotkov letošnje letošnje proizvodnje tako rekoč prodane. Izdelki laške Volne so namreč na jugoslovanskem trgu iskani prav zaradi svoje kvalitete, poleg tega pa so svežajo tovarni posebno skrb njihovi, da tako rečemo, sezonski aktualnosti.

V Volni bodo letos povečali proizvodnjo na milijardo 400 milijonov dinarjev, medtem ko je lani znašal nekaj čez 900 milijonov. Pri tem gre v prvi vrsti za sluzga surovinam kar kor tudi okoliščini, da je strojni park stekel v celoti. Tovarna sicer ni bila v kakšni rekonstrukciji, vendar s postopoma nabavljali stroje. Če bi hoteli osvojiti še proces tekočega tkanja, pa bi seveda morali zgraditi še nekaj objektov. Investicijski elaborat je sicer v delu, upoštevati pa bo moral predvsem za tovarno nenavadno konfiguracijo tal. Nekeje sta bili namreč na tem prostoru dve privatni tovarni, kar ob združitvi ni ostalo brez posledic. Te so zlasti v razdrobljenosti. Po načrtu bi tako v spodnjem koncu postavili tkalnico, ki je zadržana, s tem pa bi predilnica bila zgornje prostore.

V Volni, kjer je zaposleno okrog 500 delavcev, pretežno žena, so ustrezno proizvodnim uspehom prilagodili tudi delitev dohodka; letos presegajo globlji del osnovne postavke za 20 odstotkov. Poleg skrbi, ki jo posebej sivečajo pogojem na delovnem mestu, skrbijo tudi za rekreacijo članov kolektiva. Njihov počitniški dom v Piranu je zaseden od 20. maja do 15. septembra, podjetje pa da vsakemu članu 500 din regresu.

Kakor povzemamo iz razgovora Stanetom Jurkom, so v Volni turizmo pristopili k izdelavi svojega statuta; ta je v glavnem že pripravljena, sprejeli pa ga bodo, ko bodo znani še nekateri predpisi. Vsekakor do konca leta.

dhr

Prav zato so prejšnji teden imeli posvet predstavniki industrije o racionalnejšem izkoriščanju vode, da bi na ta način pridobili vsaj nekakšni več za gospodinjstvo. Prav tako pa razmišljajo, kako bi s finančnimi merami porabo nad 3 ali 4 kubične metre vode (z mnogo višjimi postavkami) tudi v gospodinjstvu omejili odvečno potrošnjo.

Načrti za nov vodovod, ki bo zbrani tri velike studence pod Paškim Kozjakom, bodo do konca leta gotovi. Ta pa še zaenkrat ni rešitev in za prav pospešeno z vrtnanjem iščejo nove bazene triadne vode v rudnikih

Kaj je s srednjevišinskim letoviščem za najmlajše Celjane?

V četrtek zvečer je v Celje dopotovala prva letošnja skupina otrok, ki so v celjskem počitniškem domu v Baški na otoku Krku preživeli tri tedne prijetnih počitnic. Dan nato je odšla v Baško že druga skupina otrok, ki so tam preživeli tri tedne prijetnih počitnic. Dan nato je odšla v Baško že druga skupina otrok, ki so tam preživeli tri tedne prijetnih počitnic. Dan nato je odšla v Baško že druga skupina otrok, ki so tam preživeli tri tedne prijetnih počitnic.

Vsako leto v času poletnih šolskih počitnic odpotuje iz Celje več izmen na letovanja v najrazličnejše kraje. Največ jih vsekakor sprejme Baška na otoku Krku, kjer preživijo otroci v lepo urejenem okolju veliko prijetnih ur. Kapacitete v Baški pa so mnogo premajhne, da bi sprejele vse tiste, ki so letovanja potrebni. Zato smo se tembolj začudili nad novico,

da je dom v drugem obmorskem letovišču celjskih otrok — v Bakarcu, že prodan. Se lani je namreč dom v Bakarcu redno sprejemal svoje male goste.

«Dom v Bakarcu je bilo treba prodati zato, ker je bil že močno dotrajan», nam je povedala tovarišica Dana Kislingerjeva, referent za letovanja pri celjski občini. «Če bi bili že-

leli dom popraviti, bi to zahtevalo kar preveliko sredstev. Ker pa je poleg tega tik mimo celjskega doma speljana še jadranska magistrala in so bili naši otroci tako skoraj vedno v nevarnosti, da ne bi postali žrtve velikega prometa na tej cesti, smo dom prodali in sredstva naložili v poseben sklad. Uporabili jih bomo ali za povečanje kapacitet doma v Baški, ali za ureditev srednjevišinskega letovišča kje v bližini Celja, morda pa bomo kupili celo nov dom v kakšnem obmorskem kraju.»

Tisti, ki so dom v Bakarcu že kdaj obiskali, se nedvomno s tem, da je bil dotrajan, strinjajo. Če bi torej sredstva, ki smo jih za dom dobili, prav naložili, bi otroci ne izgubili prav ničesar.

«Morda bi bilo najbolj prav,» je nadaljevala tovarišica Kislingerjeva, «če bi se ogreli za ureditev srednjevišinskega letovišča. S tem bi namreč rešili dokaj velik problem — kam s tistimi otroki, ki so letovanja sicer potrebni, pa zaradi bolezni ne morejo na morje. Meni je najbolj simpatičen predlog, da ne bi kupovali novega doma, temveč da bi najeli kakšno primerno zgradbo. S tem ne bi bili vezani samo na en kraj, pa tudi stroškov bi bilo verjetno manj.»

No, letos bo v Baški letovalo 480 otrok od tretjega do trinajstega leta starosti. Od tega jih bo 70 »prispevala« Emaljirka, tako sta določila komisija za počitniška letovanja in svet za varstvo družine. Ti otroci s socialno ogroženi, za letovanje pa s njih predlagale stanovanjske skupnosti. Letos se je letovanje nekoliko podražilo. Medtem ko je lani tritedensko bivanje otroka stalo 10.800 dinarjev, so letos stroški narasli že na 12.000 dinarjev. Poleg socialno ogroženih otrok letujejo v Baški tudi ostali otroci; seveda pa njihovo bivanje v letovišču plačajo starši. Prave te dni smo dobili obvestilo, da se druga skupina otrok v Baški prijetno počuti in da so vsi dobre volje. Če bo tudi s prihodnjimi izmenami tako, bomo letošnje počitniško sezono seveda velja to samo za letovanje najmlajših — v redu zaključili.

DROBNE IZ JERNEJA

Pred meseci je v Jerneju pri Ločah trgovsko podjetje »Dravinja« odprlo novo trgovino. Prebivalci so jo čakali že štiri leta. Sprva so govorili, da bodo morali zaradi premajhnega prometa trgovino zapreti. Praksa pa je pokazala, da so te govornice neutemeljene, saj je promet zadovoljiv.

IZ KONJIC

Občinski komite ZKS v Slov. Konjicah je sklical skupno posvetovalno vseh članov ZKS, ki delajo v različnih kadrovskih službah in v komisijah za sprejem in odpuščanje delavcev pri organih upravljanja delovnih organizacij. Obravnavali so nekatere probleme kadrovske politike v občini.

Na posvetovanju so ustanovili tudi aktiv kadrovnikov ZKS pri občinskem komiteju, za sekretarja pa so izbral tov. Toneta Letnarja iz usnjarskega kombinata »KONUS«.

Orobni

Pred dnevi je bila v Celju seja sveta za obrt in komunalo pri gospodarski zbornici. Razen nekaterih posebnosti o razvoju obrti v naslednjem obdobju, so člani sveta razpravljali tudi o predlogu za združitve obrtnih podjetij Radio-val in Elektro-inštalacije v Celju.

☆

Kmetijska dela so zlasti na hmeljskih v teh dneh na višku. Hmelj dodatno škropijo, hkrati pa ga tudi že ogrebajo. Značilno za letos je zlasti dejstvo, da se je uporaba mehanizacije v zasebnem sektorju povečala skoraj za 35 odstotkov.

Včasih je že kar čudno, kako otroci radi jedo, če ne sedijo sami za mizo. No, tudi na letovanjih je tako. Krožniki so tako hitro prazni, da bi bila verjetno marsikatera mamica več kot začudena.

JAGODE

Na žalost sezona jagod ne traja dolgo — samo kakšen mesec dni. Zato izkoristite ta kratek čas in na mizo čimvečkrat postavite to čudovito sadje.

Mnogi se navdušujejo za jagode samo v sladkorjem ali smetano. Poznamo pa toliko načinov serviranja tega okusnega, dišečega sadja. Lahko jih porabimo za kolače, za sladoled, za kreme, sadne solate itd. Vse to je odvisno od okusa, spretnosti gospodinje in seveda od njenega časa.

Ce hoste jagode v vodi predolgo pustili, bodo izgubile svoj značilni vonj. Oprati jih je treba hitro in ne pod močnim curkom vode. Servirajte jih šele takrat, ko so še posušile in ko ste jih poskropili z limoninim sokom. Le-ta bo okrepil vonj sadja in olajšal prebavo. S čvrstimi jagodami lahko dekorirate katero koli slaščico, mehke pa uporabite za kreme, slad lede in podobne stvarke.

Pripravili smo vam nekaj »jagodnih receptov«.

JAGODNA KREMA

Potrebujemo 125 gramov sladkorja, dve jajčki, 250 gramov jagod in zvrhano žlico sladkorja. Sladkor, dva rumenjaka in jagode dobro stepemo. Iz beljakov in sladkorja stepemo sneg in obe masi nalahno zmešamo. Če nimate hladilnika, kremo takoj servirajte.

JAGODNI SUFLE

Za jagodni sufle potrebujemo pol litra mleka, 125 gramov sladkorja, 40 gramov skupne moke, 250 gramov jagod, tri rumenjake, sok krehla limone in sneg treh beljakov. Previsite mleko in sladkor ter pustite, da se ohladi. Stisnjene jagode prelačite še skozi fino sito. V maso vmešajte stepene rumenjake, limonov sok in sneg treh beljakov. Vse zmešajte z moko in sesujte v posodo, ki ste jo dobro namazali

z maslom. Pecite okrog trideset minut dokler sufle ne naraste in porumeni. Postrezite takoj.

JAGODNI VENEC

Potrebujemo 200 gramov moke, deset gramov kvasa, tri žlice vode, malo soli, dve žlički sladkorja, 60 dramov masla, 125 gramov sladkorja, velik kozarec vode, kozareček ruma, dve jajčki, 1 deciliter smetane in 500 gramov jagod.

Moko stristite v posodo. V sredini pustite vdolbino in sesujte vanjo kvas pomešan z vodo, dve žlički sladkorja in malo moke. Kvas pokrijte z moko in pustite, da stoji okrog 20 minut na toplem prazoru. Zatem dodajte stopljeno maslo, dve žlici tople vode in stepena jajčka. Nato hitro napravite testo, ki pa mora biti zelo mehko in se ne sme odvajati od prstov. Vse skupaj položite v namaščen kalup — v tistega, ki ima v sredi vdolbino in v katerem po navadi pečemo kugle ter pustite, da nekoliko kipe. Pecite v srednje vroči pečici štiri-deset do petinštirideset minut in ga takoj, ko malo zarumeni, pokrijte z namaščenim papirjem. Ko kolač strujete iz kalupa, ga poskropite s sirupom, ki ste ga napravili iz vode, ruma in sladkorja. Kolač naj vpije vso tekočino. Pustite ga, da se ohladi, nato pa vdolbino napolnite z jagodami, ki ste jih posladkali. Jagode razporedite tudi po robu krožnika, medaje pa dodajte kupčke sladke smetane.

Prijatelji ob kozarec vina

Sedela sta za mizo na gostilniškem vrtu in prično praznila kozareček. Dva prijatelja.

Prijatelja? »Pij Janez!« je dejal starejši mlajšemu.

»Precej časa je minulo od tedaj, ko sva takole skupaj posedala in premlevala spomine na preteklost. Grenka je bila.« Za hip sta obmolnila.

»Se spominjaš Janez dogodka z Martinom? Dobro je pretenal tistega švabskega žandarja, kajne?«

Janez je v dušku spraznil kozarec in z motnim pogledom zrl v tovariša. Le-ta mu je natočil znova in ker je steklenica pokazala prazno dno, je naročil natakariči, naj prinese še liter.

»Ne boj se JANEZ, plačal bom jaz. Za prijatelja sem pripravljen dati vse. Povrhu tega pa te tako dolgo niso odpustili iz bolnišnice, da sem te silno pogrešal. Zato se spodobi, da to najino srečanje zalijeva.«

Janez se je ob misli na bolnišnico, na vse tiste skrbne roke, ki so ga želele obvarovati pred alkoholizmom, trpko nasmehnil. Misli, čeprav utrujen od zaužite pijače, so se kar same vračale nazaj v mladost.

»Da, Martin,« je tiho spregovoril. »To je bil fant. Moj najboljši prijatelj je bil in če ne bi padel, bi mi bil to še sedaj. Pogledaj, če bi bil poleg mene sedaj Martin, bi mi prav gotovo dejal: fant, pijače je že dovolj. Zakaj si se zdravil? Morda zato, da boš sedaj spet laže pil? Martina ni in...«

Utrujeno je zamahnil z roko, kakor da mu je prav vseeno kaj se bo z njim zgodilo. Njegov pogled pa je zavil v mojno meglo iskal med ostalimi gosti na vrtu obraz prijatelja, ki bi mu iskreno stisnil roko in dejal: »Fant, škoda te je, stopi s tega slepega tira, po katerem blodiš. Vzravljaj svojo hrbtenico in ne kloni volji nekaterih navideznih prijateljev, postani spet takšen, kot si bil nekoč.«

Da-

Maneken

Ni še dolgo tega, ko je izšla šesta številka slovenskega modnega časopisa »Maneken«. Stevilka je natisnjena v znamenju vročih poletnih dni in prinaša nekaj priklupnih modelov za počitnice. Tudi tokrat so v »Manekenu« odlično zastopani domači proizvajalci tkanin in konfekcije, ki v nekaterih pogledih prav nič ne za-

ostajajo za inozemskimi. Kar dve strani šeste številke »Manekena« sta posvečeni modernim pričeskam, ostale pa stalnim rubrikam. Tako lahko tudi tokrat preberemo »Modnega kurirja«, nasvete o tem, kako prenesemo v stanovanje kočček narave, kako se vedemo na taborenju itd. Čisto na koncu pa je še nekaj uspešnih skic za obleke mladih deklet.

Tudi naš model je iz zadnje številke manekena. Preprost in zanimiv vzoreček blaga sta njegovi največji odliki.

Nezdravo okolje ubija mladega človeka

Svetli so junijski dnevi. Polni nasmehjanega sonca in blage božajoče toplote. V zelenicah plešejo razigrani ples pisane marjetice z ožarjenim regratom in kot nebo sinjimi zvončnicami. Zunaj je zgodnje poletje in zrak je poln vonja po pravkar pokošeni travi. Lastovice hitro in drzno preletavajo ceste in travnik. Nato se hitro dvignejo visoko pod nebo.

Mi smo pa v razredu. Sami novinci. Zbrali smo jih z vseh krajev Slovenije. Se enkrat se bežno ozrem v nasmehljano naravo. Ni več časa.

Pred menoj so mladi doraščajoči obrazi. Nad dvajset. »Vi ste?« »Tone Moder.« »Koliko razredov ste dovršili?« »Tri...« »In vi?« »Janko Zapuščen.« »Koliko razredov ste dovršili?« »Samo štiri.« »In vi?« »Martin Pozabljen.« »In razredi?« »Tudi samo štiri.« In v razredu se je javil le eden, ki je dovršil osemletko. Prišli so, da bi si končno le poiskali lepši kos kruha. Globoko v jami. Ob soju svetilk. In v potu svojega obraza. Kruh bo grenak, toda kos bo dovolj velik, da si ga bodo lahko delili. Doslej je bil za vse te tako tenak, da so se mu morali odreči. Poslušam njihove zgodbe, zgodbe sedemnajstletnih fantov in ni mi lahko. Sončno junijsko poletje se je spremenilo v mračno in otožno...

Tone Moder: »Ze od šestega leta dalje sem pri drugih ljudeh. Poznam le mater. Dala me je drugim

ljudeh, bogatemu kmetu za pastirja. Tudi sama je služila. Zjutraj sem vstajal ob štirih. Gnal sem na pašo. Ko se je živina napasla, se mi se vrnil. Takrat je bilo pol osmih. Tekel sem v šolo. Tam sem zaspal. Učitelji pa so se jezili.«

Danes je Tone v mladem mestu in želi nadoknaditi vse tisto, kar je v rani mladosti zamudil.

In Janko? Prav tako zapuščen otrok. Zivahne oči so odkrivale vso vedrino življenja:

»Očeta ne poznam. Včasih mi je mama o njem pripovedovala. Nekoga dne je odšel in naju za vedno zapustil. Mama pa se je poročila z drugim moškim. Od takrat zame ni več življenja pri mami. Očim me nima rad in kadar se napije, se moram skriti pred njim.«

Tretji fant ima spet samo pet razredov, nezakonski sin.

Cetrli le štiri razrede. Do večerj je bil hlapec. Hlapec od jutra do večera. Za kos kruha in tri tisoč dinarjev mesečno.

Potem je vrsta takih z nedokotčano osnovno šolo. Vsi socialno ogroženi. In največ takih, ki nimajo očeta. Le kam bi zašli, če bi jih naša šola ne sprejela?

Pričeli smo se učiti. Njihovi svinčniki so voljno zapisovali črke in v njihovih glavah je zorela misel: zdaj se moramo naučiti, sedaj moramo postati samostojni.

»Obsojali so me, da sem len in

nemaren. Najraje bi se razjokal. Toda bilo me je tako sram...«

Dovolj je zgodb. Sedaj moramo omogočiti vsem otrokom, da bodo zrastle v zdrave in srečne ljudi.

Zato je nujno, da okrepiamo delo svetov za varstvo družine in otroka, okrepiamo delo društev prijateljev mladine. Nujno bo čim prej povečati število socialnih delavcev. Nujno bo čim prej dobiti natančen pregled nad življenjem in delom slehernega družine, slehernega otroka.

V velenjski občini so se dogovorili, da bodo sklicali v juliju širše posvetovanje. Na njem se bodo pogovarjali o načrtnem delu z mladino, o pravilnem in zdravem usmerjenju naših otrok. Prej ko slej pa bo treba spoznati, da je vzgoja naših otrok dolžnost vse družbe. Torej ne samo svetov za varstvo družine in otroka ter šol, ampak tudi slehernega podjetja.

Se vedno mislim na fanta, ki pripoveduje, kako je hlapčeval, vstajal ob štirih zjutraj in ni imel nikoli časa, da bi se učil. Koliko lepega otroštva so mu ukradli. Naša družba mora take primere preprečevati. Naj zasije slehernemu otroku toplo sonce, naj osvetljuje njegovo življenjsko pot. Otrok ne bo zagrenjen, ne bo dedič starega, senca preteklosti. Bo nov, smel in svoboden človek. To bo mogoče le, če bo družba v celoti nenelno skrbela za naš najdražji zaklad — za otroka.

Mož s smokingom

Stali so v bližini kavarne, kjer je bil tudi bar. Trije. Dve ženski in mož. Dan je počasi ugašal in vzdolž ulice se je prelivaval vrvež. Od časa do časa je bilo slišati hihitaste smehljaje, ki so pričali o tem, da bi nekdo utegnil zbijati šale.

— Veš, Pepi, je rekla mlajša ženska, — midve bi šle v kavarno.

— Prav, je rekel Pepi. — Potem lahko gremo še v bar. Iz kavarne v bar ni daleč. Če vama je prav, bi se šel samo spreobleči.

Bilo jima je očitno prav.

Pepi je stopil v tramvaj (takrat so tod vozili še tramvaji).

Kmalu je bil v svoji sobi. Tu se je najprej pogledal v ogledalo: na sebi je imel svetlo siv kamgarn; suknjič je bil v pasu močno opet in kratak, hlačnice malce široke, sicer pa nabrušene kakor britve; pod vratom je na beli srajci čepel metuljček, katerega temna krila so bila povešena.

— Nemogoče, si je rekel. — Popolnoma nemogoče. Takle, pa kavalir? Kako ves drugačen sem v smokingu! Cel ženin. Smoking res naredi človeka.

Segel je po kovčku na omari in ga potrepil po odrgninah. — Samo prijateljček, si je rekel, — v smokingu vendar ne moreš na ulico? Si že videl koga, ki je v smokingu hodil po ulicah? Saj bi se mu smejali!

Nekaj časa kasneje je tam, kjer se je bil poprej povzpel na tramvaj, spet izstopil. V rokah je držal kovček.

— Do kavarne, je rekel vozniku dvigala. — Je polna?

— Se kar, toda kak prostor se bo pa že našel.

— Poslušajte, je rekel Pepi, vtem ko se je pred ogledalom spravil v red, — jaz bi rad pravzaprav v bar.

— To je pa meni popolnoma vseeno, je odvrnil voznik dvigala. — Pritisnem samo na en gumb više, pa sva tam.

— Ze, že, je povzel oni, — toda malce nerodno je.

— Bežite no, zakaj bi bilo pa nerodno? Malenkost.

— Mislim, zaradi tega kovčka. Ali veste, je tu kje kakšen prostor, kjer bi se človek lahko spreoblekel?

Voznik dvigala je presenečeno obstal: — Kaj pravite? Da bi se spreoblekli? Kje? Tukaj? Tukaj se pa že ne boste mogli spreobleči! Zakaj se pa niste doma spreoblekli?

— Pravega sem vprašal, je pomislil Pepi.

— Kavarna, je rekel voznik dvigala. — Boste tu izstopili?

Pepi je pustil svoj kovček pred vhodom v dvigalo ter se prerinil med mizami na drugo stran kavarne. Tu je z lahkoto našel obe ženski.

— Kaj se nisi spreoblekel? je rekla prva.

— Bi šli zdaj v bar? je rekel Pepi, ki je mimogrede malce pordel.

Na poti, ki je vodila kakšno nadstropje više, je Pepi pograbil svoj kovček in ga neopazno nesel za obema ženskama. Ko sta ga ti za trenutek zapustili, je brž izkoristil priložnost, stopil do garderobe in potihno rekel:

— Oprostite...

— ...dajte ga sem, je rekla garderoberka.

— Ne, čakajte, je rekel v zadregi. — Jaz bi se rad namreč spreoblekel. Tu notri imam smoking.

— Kaj pravite? Spreoblekli? Smoking? Pha!

Vtem se je okrog njega že zbralo nekaj opazovalcev, ki so mu tako rekoč preprečili, da bi izpeljal svoje spreoblečenje do konca. Pridružil sta se jima tudi obe ženski.

— Kaj pa bi rad s tem kovčkom? je rekla prva.

— Pravi, da ima v njem smoking in da bi se rad spreoblekel, se je oglasila garderoberka.

— Ja, Pepi! sta vzdihnili ženski.

Pepi se je malone pogreznil vase, se po sili nasmehnil in vrgel svojo prtijago na pult.

— Kasneje, ko so bili v baru, je med prsti vrtil kozarec in nemara mislil: smoking res naredi človeka, toda moraš ga imeti na sebi; če ga imaš v kovčku, si kvečjemu smešen.

Jaz sem, kajpak, antialkoholik. Če se zgodi, da kaj popijem, takole, kakšni simpatični družbi na ljubo, popijem vsekakor bolj malo.

V dušku nikakor ne izpraznim več kot kakšno steklenico. Zdravje namreč ne dopušča. Nekoč, se spominjam, sem za svoj rojstni dan in na čast svojega bivšega svetnika, popil četrt vedra. Toda to je bilo v času, ko sem bil še mlad, ko je srce noro tolklo v prsih in so mi po glavi rojle razne misli. Toda zdaj se staram.

Znanec, zdravniški pomočnik, tovariš Ptčin, me je pregledal in, verjeme mi, se je celo ustrašil.

— Pri vas, je rekel — je popolna devalvacija. Absolutno nemogoče je ugotoviti, kje so jetra, kje ledvica in kje mehur za vsakovrstne tekočine.

Hotel sem že preteptati tega zdravniškega pomočnika, toda jeza je popustila. »Kaj, če bi šel najprej h kakšnemu dobremu zdravniku, sem pomislil, da se prepričam.«

Zdravnik ni našel nikakršne devalvacije.

— Vaši organi, je rekel, — so videti v redu. Cel mehur ne prepušča. Kar pa zadeva srce, je to zelo dobro, celo za dva prsta širše kakor treba. Toda prenehajte piti, je rekel, sicer vas lahko zelo enostavno zadene smrt.

A jaz, seveda, ne bi rad umrl. Rad živim. Imam komaj tri in štirideset let. Lahko rečem, da sem na vrhuncu moči in zdravja. Celu srce v mojih prsih je široko. In kar je poglavitno, tudi mehur ne prepušča. Tako lahko le živim in uživam. »Resnično, mislim, bi bilo treba prenehati piti.«

Tako se odločim in — preneham.

Torej, ne pijem. Ne pijem eno uro, ne pijem dve uri. Ob petih grem v restavracijo kosit. Pojem juho. Pričnem jesti kuhano meso; pil bi. »Nastopilo ostrih pijač, mislim, bi naročil

Mihail Zoščenko: LIMONADA

nekaj blažjega, recimo kislo vodo ali limonado.»

Pokličem natakarja:

— Hej ti, ki si mi postregel, piščančja glava, limonado!

Prinese mi limonado, v bokalu. Nalijem jo v kozarec in spijem: ampak, saj to je žganje. Znova natočim kozarec. Bogami, žganje. Kako to, hudiča! Natočim v kozarec ostanek — pravo pravcato žganje!

— Prinesi mi še! zakličem.

Natakar mi še prinese.

Se sem poskusil, toda nobenega dvoma ni — najpristnejše žganje.

Kasneje, ko sem plačal, sem vendar pripomnil:

— Jaz sem naročil limonado, a kaj si mi prinesel ti?

Dejal je:

— Temu se pri nas dosledno pravi — limonado. Popolnoma zakonit naziv. Se iz starih časov. Prave limonade, oprostite, nimamo, ker nima potrošnikov.

— Prinesi mi, rečem, — še zadnjo.

Tako torej — nisem prenehal. Imel sem veliko željo, toda okoliščine so me zmotile. Kakor se reče, življenje narekuje svoje zakone. Treba se je pokoravati. Pa vendar, človeku je malce neprijetno, če se pokorava z besedami, kaj ne?

Rozetivija Celjska „lokaliada“

Hodil sem po celjskih lokalih, ali bolje, bil sem v nekaterih.

V »Mignonu« sem prisedel k mlademu nadobudnemu pesniku. Njegovo nalivno pero je praskalo po beležnici, vztrajno škripaje. Menda je pisal... »umazani, okrušeni zidovi...« ker se je njegov pogled malo prej ustavil na razgaljenih vogalih in zamašenih stenah.

Nič hudega, omet pač odpade in zid se tudi umaže. Ščasoma očrni in mladi pesniki pridejo počeni do inspiracije.

Kot da je uganil moje misli, je zarežal nekaj takega kot »gnezdo«.

Moje lokalpatriotsko bistvo se je žaljivo uprlo in spet sem pogledal po znanih, znanih stenah in ... in našel majčkeno milejši izraz.

Drugič sem bil poražen nekaj korakov čez cesto v »Evropi«. Naneslo je, da sem vprašal starega kavarniškega mačka, kaj pravzaprav manjka tej stari kavarni.

»Avtomat za peronske karte,« mi je zabrusil.

»Zakaj vendar?« sem se spet zaletel.

»Cakalnica tovariš, za čakalnico je pa treba peronsko karto...«

No, nisem se hotel prepričati, če to drži...

Potem sem se odločil za »Samopostrežno restavracijo« v Gaberju. Zamikal me je glasbeni avtomat. Možaka, ki sta se sede tik ob njem navduševala za ne vem katero ploščo, sta se mi velikodušno nekoliko umaknila. Izbral sem si ploščo in hotel spuštiti kovanec.

»Ne, ne!« me je zadržal tisti v klobuku s povešenimi krajci.

»Samo povejte katero želite, vam jo bom jaz zavrtel.« Počasen sem ostrel, toda samo za hip.

»... Jaz poslušam sedaj že osmo zastoj,« je nadaljeval.

Zavrtel je številčnico, udaril po gumbu »B«, sunil zadaj pa s strani, pojresel pa spet nekajkrat udaril po gumbu in zgodilo se je. Vrtiljak se je zavrtel, se ustavil in plošča je lagodno zdrnila na os. Možak mi je alkoholno sanjavo pomežiknil, zvrnil rumeno tekočino v čaši in odšel.

Ko sem si opomogel od presečenca, sem previdno pogledal okoli in spustil kovanec v odprtino. Toda naj sem še tako pritiskal na gumb, vrtiljak se ni več zavrtel. Ljudje okoli so me pozorno gledali. Od skupine pri stebri je nekdo odložil kitaro in se usmilil mojega nesrečnega obraza. Tudi ta se je nekoliko opotekal.

»Pustite to! Ja sam dr. Kosinus.«

In res je s profesionalno grobostjo zgrabil avtomat, ga stresel, dvignil s strani in tresčil na tla, pa nič. Potem je še sam žrtvoval kovanec in spet stresal, butal, treskal in ... vrtiljak se je zavrtel in neka plošča je zdrnila v ležaj, se začela vrteti vendar brez glasu. Ročka za iglo se ni premaknila.

Potem je spet stresal, dokler ni prihitela neka uslužbenka in ga prijateljsko prepričala, da se tako ne dela, ker taka stvar stane milijon in pol...

Mak

Se en posnetek z aeromitinga: zadnji koraki na »suhem«

Kratke

100 METROV PO ROKAH

Dijak tehniške šole v Osijeku, Zeljko Bukvič, ima nenavadno močne roke. Z njimi lahko prehodi več kot 100 metrov. Tega si navadni smrtniki vsekakor ne moremo privoščiti, posebej še pa malo obilnejši. Zeljko je pa poleg tega še eden najboljših članov tamkajšnjega telovadnega društva.

ENKRAT DRUGAČE

Znani nemški filmski igralec Curt Jürgens, znan predvsem po škandalih, ki jih povzroča, je izjavil: — Prepričan sem, da je bolje govoriti veliko, kot pa biti kratak in jednat. Jaz, na primer, ne bom nikoli redkobeseden. Nekaj besed spregovorim v cerkvi in že sem poročen, nekaj besed pa spregovorim v postelji in že sem ločen. — Nam se seveda kaj podobnega ni bati, saj nismo zvezdniki. In včasih je kar prav, če smo kratki in jednati.

REKLAMA PA TAKA

Neka tovarna čevljev je bila na robu propada. Da bi rešila kar se je rešiti dala, je dala v časopis velik oglas. — Kupujte naše čevlje, ker jih nosi tudi Charlie Chaplin. — Konkurenčno podjetje je pa dopolnilo: — ... zato se mu ves svet smeji!

Moje spričevalo

Ves srečen in vesel sem pritekel domov in že na pragu zakričal.

»Oče, mati, tu imata odlični izkaz!«

Mati in oče sta odprla drobno knjižico in brala: Slovenski jezik - odlično, računstvo - odlično, zgodovina, zemljepis - odlično; samo pri vedenju se je zataknilo: pisalo je - prav dobro.

»Hm«, je rekel oče. »Vse lepo in prav, tvoje vedenje mi ni všeč.«

Mati je imela solze v očeh, gledala me je, nekaj premišljevala, nato pa vprašala.

»Kaj pa si storil takega?«

In moral sem se opravičevati, čeprav sta bila kriva oče in mati. V tistih časih smo dobivali za vedenje prav dobro oceno, če si imel neopravičene zamude. In jaz sem jih imel najmanj trideset. Bil sem najstarejši v družini, pa sem moral pestovati mlajše bratce in sestrice. In ko me drugi dan učiteljica vprašala, zakaj me ni bilo včeraj v šolo, sem rekel.

»Delal sem...«

In učiteljica je podčrtala.

»Torej neopravičena zamuda.«

Oče je vrgel izkaz na mizo in zarobantil.

»Povedati bi moral, da nimamo svoje hiše, da smo v najemu in da hodiva z mano na dnino. Kruh je vendar prva stvar!«

Mati je namignila očetu, naj bo že tiho. Mene je pogladila po lasih in mi rekla.

»K botri, v sosednjo vas skoči, ona ti bo že kaj dala...«

Nisem že bil več tak smrkavec in razumel sem, zakaj nisem dobil vsaj deset dinarjev, da bi se najedel sladoleda. Oče in mati sta bila sezonarja. Cez leto sta zaslužila, da smo živeli tudi pozimi. Zato sem vzal spričevalo in tekem v sosednjo vas.

Tam sem imel botro. Kmetica je je bila. Moža ni imela. Imela pa je otroke, ki so bili že odrasli. Sama se je ugonabljala z grantom, a dobre volje ji nikoli ni manjkalo.

Našel sem jo, ko je z ročno škropilnico škropila hmelj. Prišel sem

ji na dva metra za hrbet in glasno pozdaval.

»Dober dan botra. Izkaz sem prinesel pokazati!«

Bila je močna, visoka in debela, da se je komaj obrnila. Imela pa je vedno dobrodušen obraz. Sla je z rokvom čezeni in se nasmehnila.

»Kako si se pa odrezal?« je vprašala.

»Odlično!« sem se pohvalil in tudi meni so se usta kar sama razpognila.

tegnila.

Tlesnila je z jezikom in rekla.

»Mašina, potem si bil pa zares. Ja, kaj pa ti naj dam? Takale domov res ne morem. Čakaj, sem se že spomnila. V listnjačo zlezi in poglej po gnezdih. Vsa jajčka lahko pobereš. Res, pobič. V počitnicah se pa le oglasi. Boš?«

»Bom, botra!« so mi zažarele oči.

»Hvala botra. Adijo!«

»Adijo in priden bodil je zaklicala za mano in nadaljevala delo.

Jaz sem pa tekem na botrin dom.

Zakadil sem se v listnjačo in stikal po gnezdih. Nabral sem trideset jajčk in še jih je nekaj ostalo. Previdno sem jih polagal za srajčko, nato pa počasi krenil proti domu.

Malo pred domačo vasjo me je obstopilo pet pobalinov. Dva sta bila manjša, a trije večji od mene.

»Čigav si?« me je vprašal največji.

In ker nisem takoj odgovoril, me je drugi kresnil po nosu.

»Na, da boš vedel!«

Zabolelo me je in na zgornji ustnici sem začutil nekaj toplega. Vedel sem, da je to kri. Z desnico sem segel za srajčko in z vso močjo zagnal jajce v obraz napadalca. Segel sem dvakrat, trikrat in pobalini so se pobrali, z jajčnimi rumenjaki na hrbtih.

Domov sem prinesel triindvajset jajčk. Mati jih je zdevala v pehar, oče pa je nekam pikro dejal.

»Lahko bi dala tudi kakšno kuro, zajca, petelina...«

Užaljeno sem pogledal očeta.

»Veš, botra me je povabila na počitnice in bom tudi šel!«

»Kdo pa bo na drobiž pazil, ha?« je rekel oče, segel v zibko po najmlajšega bratca in mi ga potisnil v naročje.

»Nikamor ne hodi, takoj bo večerja.« je povedala mati in mi vzela bratca. »V nedeljo popoldne bova pa oba šla k botri...«

Globoko sem se oddahnil. Zakaj, kadar sva šla z materjo k moji botri, je bilo zmeraj tako lepo in prijetno. Mati in botra sta se pogovarjali, jaz pa sem tekem okoli hiše in lovil kozlička.

Večerjali smo ocvrta jajca. Vanje smo pomakali kruh in jedli. Mlajši bratec je segel po mojem spričevalu, ki je ležal na mizi. Pa ga je mati breknila po ročici in rekla.

»Ajsi, to je vendar Korlekov spričevalo!«

Tisti večer dolgo nisem zatisnil oči. Mislil sem na mojo botro, na pobaline, ki so me brez vzroka napadli, mislil na soščolce, ki so morda dobili lepa darila.

-k-

Celje je staknilo glave

Leta 1872 je 15. januarja kljub zimi ves ženski cvet starega Celja staknil glave. Sušljanje se je širilo kot požar in preraščalo v javno zgraznanje.

Ta dan se je namreč zgodilo nekaj nezasišane. Na mestni občini je bil sklenjen prvi civilni zakon, da se razumemo — prva civilna zakonska zveza.

T.

Okrnjene svoboščine starih Celjanov

Leta 1872 je mešno županstvo razburilo celjske »purgarje« z odstranitvijo lesenih klopi, ki so stale pred domala vsemi uglednimi hišami. Na njih so meščani razpravljali o zanimivostih doma in po svetu. Vsiljuje se sum, da bi to bil morda politični ukrep? Morda!? V tistih časih, leto dni po propadu pariške komune, so bili vsi pogovori »sumljivi...«

T.

PREMOG JE ŠE VEDNO ČRNO ZLATO

PRED PRAZNIKOM RUDARJEV V SENOVSKEM RUDNIKU

Zunanji obrati pred »dvermi« v jamo senovškega rudnika na Ravnah so se kopali v soncu. Električna lokomotiva je vlekla svojo kabo železnih vagončkov iz črnega podzemlja.

— Srečno! — sva pozdravila medva.

— Srečno! — je odzdravil obra-

Metko, ki so jo izdajali lasje.

— Pustite nam deklet za »kame-rada«, so se šalili.

Tu voda do gležnjev, tam dim, ki daje slutiti bližino ognja. Zdaj rožih skozi drobljivo plast, kjer pri-tičnik lomi betonske opaže kot da so iz marcipana, zdaj skozi živo skalo, pa spet skozi premogove plasti

Pogovor pred rovom po obhodu v senovškem rudniku

tovodja ing. Danilo Beljšak in naju radovedno pogledal.

Kmalu zatem smo stali vsi pred vrati »lamparne« v plavih delovnih oblekah, v prevelikih škornjih in z rudarskimi čeladami na glavah. Metka je svoj tretji dan novinarske prakse bila prvič v življenju nared za jama.

V gosjem redu smo se prepustili rovu. Prvi ing. Beljšak, drugi jaz, za menoj Metka, zadaj vodja tretjine Ivan Kmetec. Stotine metrov pod zemljo se zdijo kilometri... Zdaj po rovu vodoravno, potem po lestvah v jaske navzdol in po jaskih navzgor.

— Srečno — smo se pozdravljali z rudarji.

— Srečno — so nam odgovarjali

— nekoliko presenečeni, zlasti nad

med »štempli« in »rigli«.

Počitek na jamskem lesu:

— Jamskega življenja in dela se privadim, je povzel ing. Beljšak.

Potem je nadaljeval:

— Jezi me, kadar novinarji piše-te, da rudarstvo nima bodočnosti, da je v zatonu. Pravim, da je treba rudnike negovati kot rožice. Le poglejmo kako visok odstotek energije daje. Ne samo pri nas, tudi v zelo razvitih državah kot so Nemčija, Francija, Sovjetska zveza. Atomska doba je še v povojih. Črno zlato ima še vedno vrednost, še se vedno je kri gospodarstva.

Se marsikaj je povedal. To, da se mu zdi nepotrebna ukinitvev rudnikov kot je bilo v Krmelju. Veliko vloženi sredstev je zmrznilo. Ni bila vzrok slabša kvaliteta, prej

beg pred trenutno »krizo«, ki se je pojavila pred letom ob zastoju prodaje premoga... In, evo, danes ga vsem rudnikom poberejo izpod rok.

Površno poznam vse rudnike v okraju. Senovski je bil zame precejšnja novost. Sloji tu ne ležijo poševno ali vodoravno v zemlji, temveč navpično kot mogočna drevesa v davnini, iz katerih je premog nastal. Razumljivo je, da je odkop premoga v takih pogoih težji in dražji, vrh tega pa sloji včasih razočarajo — drugačni so od predvidevanj. Rudniški kolektiv vlaga precej sredstev v raziskave in po mnenju ing. Beljšaka ga je ob sedanjih odkopni kapaciteti vsaj še za dvajset let. Nadaljnje raziskave bodo gotovo odkrile še nova ležišča.

Rudnik Senovo daje našemu gospodarstvu 210.000 ton premoga na leto ali okoli 700 ton dnevno. To so planske številke. Učinek pa kaže boljše številke. V prvih petih mesecih so plan preseglji za več kot 14 odstotkov.

Med potjo po rudniku po odkopnih številkah sem zvedel še marsikaj, se menil z rudarji, ki pod težkimi pogoji dajejo družbi tako dragoceno surovino za energijo. Presenečen sem bil, ko sem zvedel, da rudarstvo ne uživa vedno prave cene. V Senovem so se zadnja leta z napore kolektiva, ki ob zmanjšanju delovne sile ustvarja enake proizvodne učinke, dohodki izboljšali. Nerazumljivo pa je le, da so dohodki rudarjev manjši od dohodkov zaposlenih v nekaterih lažjih strokah kot je na primer trgovina.

Ko smo bili spet pod vedrim sončnim nebom, je ing. Beljšak povedal, da so rudarji v zimskih mesecih tu bili bitko z zimo, zameti in ledom ter skrbeli, da je jamska proizvodnja čim hitreje prišla do potrošnikov. Te dni pred njihovim praznikom pa se je narava okinčala. Dolina ne daje slutiti kako trdo

Ivan Kmetec tretinovodja v rudniku. Ob volitvah v kolektivu je bil izvoljen za odbornika občinske skupščine Videm-Krško

in nevarno delo opravlja v globini vsak dan nad 700 senovških rudarjev. Zeleno in črno. Ti dve simbolični barvi sta združeni na rudarski zastavi.

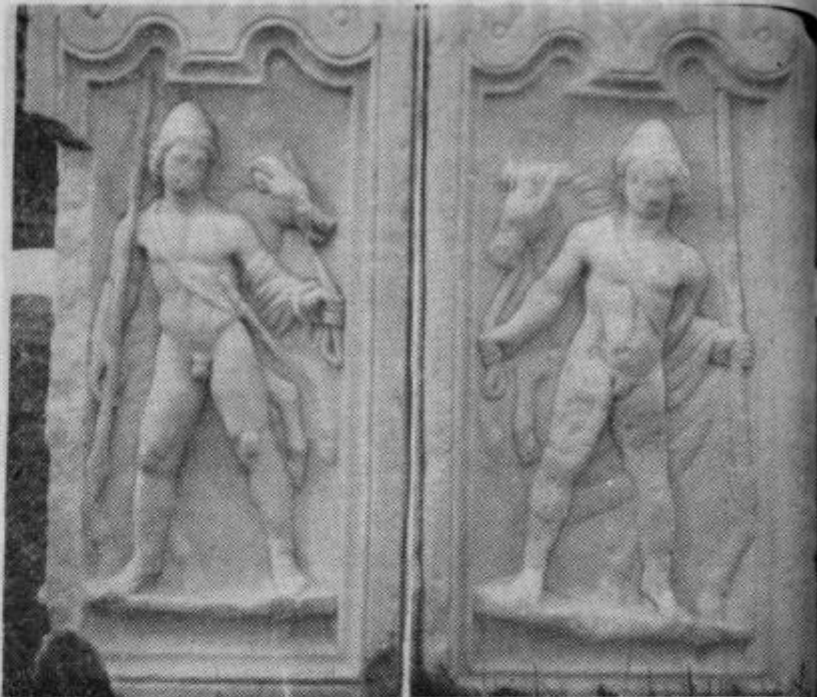
Vso srečo in obilo uspehov, ko pači črnega zlata!

Dekle, ki je vrglo iz sedla močnega moža

Dekle na naši sliki je Christine Keler, slikana v eni svojih številnih zapeljivih poz. Dekle je razkošno živelo na račun petičnih in veljavnih mož s tem, da jim je nudilo svoje čare. Med odjemalci je bil tudi bivši angleški sekretar za obrambo ali minister za vojsko John Profumo. Angleži so moralni ljudje, minister Profumo pa je vrh tega poročen mož in oče. Toda stiki z lepo Christine niso bili samo zadeva morale. Šlo je tudi zato, da je k vabljivi Kristini zahajal tudi sovjetski pomorski ataše, vse ostalo pa si ob pomisli na vlogo Mate Harry lahko mislimo.

Tako je šibko dekle posredno vrglo s sedla najmočnejšega moža Anglije, ki se je umaknil s položaja in iz dežele. Sama pa si menda edina v vsej aferi obeta korist — pričakuje filmsko vlogo. —j

MITOLOSKE RAZGLLEDNICE IZ SEMPETRA

Dioskura na sprednjih vogalih Priscianove grobnice

KASTOR IN POLUKS

Dioskura (= Zeusova sinova) je skupno ime za Kastorja in Poluksa (gr. Polideukes), ki posebej zlitje številnih kultov pa tudi različnih božanskih dvojic. Po nekaterih virih sta bila oba zakonska sinova Lede in spartanskega kralja Tindareja, drugi pa namigujejo, da se je Leda spozabila z Zeusom in iz te zveze naj bi izhajal Poluks, ki je bil zaradi tega tudi neumrljiv. V umetnosti ju prikazujejo gola, s čelado, kopjem (sulico) in konjem na povodcu. Sama mladeniča sta bila pokrovitelja le-teh, še posebej pa konjenikov (vitezov!). Pripovedovali so, da je bil Kastor odličen tekač, Poluks pa rokoborec. Stalno sta bila skupaj in niti smrt ju ni mogla razdružiti. Pravijo, da sta pomagala ljudem v stiski: popolnoma nepričakovano sta se pojavila in prinašala ugodno rešitev. Pripočeli so se jima zlasti vojaki v boju in mornarji na razburkanem morju (udeležila sta se tudi potovanja Argonavtov!). Iz grških mest v južni Italiji se je njun kult razširil tudi v Rimu. Hvaležni Rimljani so jima na Forumu postavili svetišče, ko sta baje že v začetku 5. stoletja pred našim štetjem odločila neko bitko v njihov prid.

Zgodbica pravi, da sta se zaradi zaročenk ali pa zaradi črede sprla z dvojčkoma Idasom in Linkejem. V dvoboju je Idas ubil Kastorja, Poluks pa Linkeja, na kar je blisk (Zeus!) pokončil Idasa. Zaradi Kastorjeve smrti bi se brata morala ločiti. Na Poluksovo prošnjo pa je Zeus dovolil, da sta ostala še naprej skupaj: izmenoma sta preživela en dan na Olimpu, drugega pa v podzemlju. Njuno nenehno prehajanje iz življenja v smrt, iz smrti v življenje, je za Grke bila naivna razlaga nasprotja med svetlobo in temo, dnevom in nočjo.

In kaj naj pomeni njuna upodobitev na nagrobnikih? — Težnja po združitvi mrtvih in živih, varno spremstvo na prehodu iz življenja v kraljestvo zagrobne teme...

Valentina in Valerij na trdnih tleh

Ze nekaj časa pred poletom se je govorilo, da menijo v Sovjetski zvezi štirim kozmonavtom priključiti še petega — tokrat ženske. Uradni krogi o tem sicer niso dajali nobenih obvestil, toda govorice so bile vedno bolj razširjene. Res se je v nedeljo, 16. junija Valentina Vladimira Ter-

Okrogle NA TEMO H₂O

Kaj vse pravijo in mislijo razni ljudje raznih poklicev in navad o problemu pomanjkanja vode v Celju. PRIJATELJ DOBRE KAPLJICE: Bravo občina! Imam vsaj izgovor pred mojo hudo Katrico za liter vinca. Clovek vendar ne more od žeje umreti, če ni vode...

KONSERVATIVNI MEŠCAN: V ranjki Avstriji je bilo vode zadosti! PRENAPET AKTIVIST: Vsako zlo ima svoje dobro. Ljudje bodo opustili individualno prehrano in se množično vključili med abonente obrata družbene prehrane.

MALI JANEZEK: Uh, ko bi ta vodna kriza trajala še in še... VINSKI SLADOKUSCI: Kaka škoda, da so vinske kleti pri tleh in ne pod streho...

OBCANI VSEPREK: Kako si bodo zdaj oprali roke tisti, ki so bili odgovorni za ta »vodeni škandal«?

NEKATERI, KI SE ČAKAJO: Tokrat smo stanovanjci v zasilnih kletnih stanovanjih vsaj zaradi vode na boljšem.

HUDOMUŠNEŽ: V Celju je vse narobe. Enkrat preveč, potem pa spet premalo vode.

BIROKRAT: Vprašajte na občino po čem naj zaračunamo vodo, ki je ni?

SPEKULANT: Kličite zavarovalnico in se pozanimajte, če celjski primer spada v zavarovanje proti suši?

joškova, prva vesoljska potnica, pr družila petemu sovjetskemu kozmonavtu Valeriju Bikovskemu.

Valentina je dosegla svojevrstni rekord. Je prva ženska, ki je polet v vesolje in tako dokazala, da se ženske lahko postavljajo ob stran moških tudi na tem, najbolj zahtevnem področju. Valentina se je pred 26 leti rodila kot hči traktorista v vasi Mslenkovo, severno od Moskve. Oče je kmalu izgubila — padel je v domovinski vojni. Mati je ostala sama s tremi otroki in se je zaposlila k tekstilna delavka. S sedemnajstimi leti se je Valja zaposlila v tovar pnevmatike, nekaj let pozneje pa opravila pomembno poslanstvo. K njen prijatelj Bikovski je tudi opravila vrsto znanstvenih poskusov in posredovala veliko število dragocenih podatkov. Omogočila je tudi da so lahko znanstveniki proučili kako vpliva polet na ženski organizem. V vesolju je bila 71 ur, več k vsi ameriški kozmonavti skupaj. Po letela je 2 milijona kilometrov. Pr mljlo je pa obkrožila 49-krat.

Oba sta se spustila blizu mes Karaganda v Kazahstanu, v predelki je bil po načrtih določen za pristanež. Predsednik Hruščov je prikinil sejo plenuma CK KPSZ, da lahko prisotnim sporočil uspešen pristanež obeh kozmonavtov. Veselopravno razpoloženje je zavladalo po vsej državi. Kozmonavta sta nekaj dni ostala še pod zdravniškim nadzorstvom. Valentina je na prednevi že govorila na svetovnem kongresu žena, ki je v Moskvi.

Papež PAVEL VI. PO POTI PREDNIKA?

Terjoškova in Bikovski sta potovala skozi vesolje, ko so se kardinali zaprli v sikstinsko kapelo, da bi izvolili naslednika umrlemu papežu Janezu XXIII. Vsa svetovna javnost, ne samo katoliška, je nestrpnost čakala odločitve. Bo novi papež naslednik naprednih idej Janeza XXIII? Bo zopet Italijan? V petek opoldne so na tradicionalen način, z belim dimom, sporočili, da je izvoljen novi poglavar katoliške cerkve. Je zopet Italijan, Giovanni Battista Montini. Za kardinala ga je imenoval pokojni papež pred petimi leti. Kardinalski klobuk mu je pa ponudil že papež Pij XII., toča Montini ga je odklonil.

* Montini je že dalj časa opravljal pomembne funkcije v rimski kuriji. Od 1953. leta je bil milanski nadškof. Vseshkozi je bil pristaš naprednih idej papeža Janeza XXIII. Čeprav so govorili, da ni najresnejši kandidat, ker si s tem, da v javnosti ni nikoli v veliki meri podpiral in zagovarjal Janezovih idej, ni pridobil množice, je vseeno zmagal. Med zadnjim koncilom je bil osebni gost umrlega papeža.

Pavel VI. — zadnji papež s tem imenom je živel v XVII. stoletju — je star 66 let. To za papeža vsekakor ni »pravšna« starost, zato smo lahko prepričani, da katoliški cerkvi še precej časa ne grozi povratek v konservativizem. Gotovo je namreč, da se bo, kot se je Janez XXIII., boril za koeksistenco in mir med narodi.

Ob izvolitvi so novemu papežu poslali brzojavke s čestitkami številni državniki iz vsega sveta. Tudi predsednik Tito je Pavlu VI. poslal brzojavko z naslednjo vsebino:

—Ob vaši izvolitvi za poglavarja katoliške cerkve Vas prosim, da bla-

govolite sprejeti moje iskrene čestitke in želje, da bi Vaš pontifikat prispeval k razumevanju in sodelovanju med narodi in državami in k utrditvi miru na svetu. —

M.

